

**Ajuntament
de Rubí**

ACTA DE SESSIÓ DEL PLE MUNICIPAL DE L'AJUNTAMENT DE RUBÍ

IDENTIFICACIÓ DE LA SESSIÓ

Núm.: 2/2017

Caràcter: ordinari

Data: 23 de febrer de 2017

Hora: de 17.02 a 22.29 h

Lloc: Sala Enric Vergés

ASSISTENTS

Presidenta:

Sra. Ana María Martínez Martínez (PSC-CP)

Regidors:

Sra. Maria Mas Arrufat (PSC-CP)

Sr. Moisés Rodríguez Cantón (PSC-CP)

Sr. Juan López Núñez (PSC-CP)

Sra. Marta García Marín (PSC-CP)

Sr. Rafael Güeto Ortiz (PSC-CP)

Sr. Xavier Corbera i Gaju (ERC-AM)

Sr. Joan Puntí i Recasens (ERC-AM)

Sra. Montse Soler i Pons (ERC-AM)

Sra. Ariadna Martín i Payà (ERC-AM)

Sra. Sandra Casas i Navarro (ERC-AM)

Sr. José Abadías Álvarez (C's)

Sr. Francisco Javier López Morano (C's)

Sr. José Manuel Mateo Martínez (C's)

Sra. María Dolores Marín Laraño (C's)

Sr. Jordi Muntan i Cos (AUP-CAV-PA)

Sr. Aitor Sánchez Cerezuela (AUP-CAV-PA)

Sra. Mireia Gascón Merlos (AUP-CAV-PA)

Sr. Ramon Capolat Agut (ICV-E)

Sra. Ànnia García Moreno (ICV-E)

Sr. Víctor Puig i Sebastián (CDC)

Sr. Sergi García i Roig (CDC)

Sr. Jonatan Cobo Ortega (PP)

Sra. Noèlia Borque Riaño (PP)

Sr. Antonio García Berea (VR)

Secretària:

Sra. Marta Cuesta García

Interventor:

Sr. Jordi Manau Terrés

DESENVOLUPAMENT DE LA SESSIÓ

A la sala Enric Vergés, es reuneix el Ple Municipal de l'Ajuntament de Rubí en sessió ordinària i en primera convocatòria a les 17 hores del dia 23 de febrer de 2017. Constatada l'existència del quòrum necessari per a la seva vàlida constitució, l'alcaldeessa obre la sessió i es passen a tractar els assumptes inclosos a l'ordre del dia.

Intervencions:

El senyor Capolat:

“És una qüestió d'ordre relacionada amb l'ordre del dia. Era preguntar per què en l'ordre del dia s'ha suprimit el primer punt habitual que sempre fem, d'aprovació de l'acta anterior, en el benentès que si no s'aprova l'acta aquesta no es penja, i des del mes de setembre no tenim..., no podem consultar les actes de plens. Llavors, en no ser aprovades, doncs, no en podem disposar. I clar, una cosa és que el retard duri un mes o així, però si des del mes d'octubre no tenim les actes, és complex poder exercir bé les funcions.”

La senyora alcaldessa:

“No hi ha cap problema, que jo pugui saber, per resoldre-li. Senyora secretària, hi ha alguna qüestió vinculada a l'aprovació de l'acta?”

La senyora secretària:

“En el ple d'octubre es va trencar el sistema de captació, per tant, dels dos plens que es van realitzar el mes d'octubre no n'hi ha un àudio de les intervencions. Es va parlar en els diversos mitjans de comunicació, pel que se m'ha comentat, per intentar obtenir un àudio, però no n'hi ha un àudio suficientment prou llegible com per poder transcriure l'acta.”

La senyora alcaldessa:

“Aviam, mirem de resoldre... És el primer ple que s'ha de fer en *streaming* i no sé si el so és baix per alguna qüestió concreta o no. Recordin, mentre entren a posar, arreglar l'*streaming*, que quan demanin la paraula he de veure el micro com parpelleja per poder donar la paraula, perquè si no, no la podré donar.”

El senyor (?):

“Perdó, bona tarda a tothom. És una qüestió d'ambient. He vist que han apagat una de les calefaccions, però no sé si es podria apagar l'altra, perquè fa molta calor i em sembla que no sóc l'únic que té calor. Gràcies.”

A) PART RESOLUTIVA

1.- APROVACIÓ DE LA MODIFICACIÓ DE LA DENOMINACIÓ I COMPETÈNCIES DE LA TAULA ESPECIAL SOBRE DESNONAMENTS DE RUBÍ, I APROVACIÓ INICIAL DEL REGLAMENT DE CREACIÓ I FUNCIONAMENT DE LA MESA PEL DRET A L'HABITATGE EN AQUEST MUNICIPI (EXP. 000001/2017-HABITATGE).

Vist que la situació de crisi econòmica i social que afecta el país des de fa uns anys ha agreujat la situació de moltes famílies d'aquest municipi del Vallès Occidental que, a causa de dificultats econòmiques sobrevingudes, no han pogut cobrir les seves necessitats més bàsiques.

Aquesta situació ha portat a moltes famílies a la impossibilitat de fer front a les quotes hipotecàries o de les rendes lloguer d'aquell habitatge que representa la seva única residència.

La seva traducció social ha estat la producció de nombrosos desnonaments a aquest municipi, a l'igual que ha succeït a molts altres municipis d'arreu de l'Estat Espanyol, la qual cosa ha comportat que aquests ciutadans hagin hagut d'enfrontar-se a situacions de greu vulnerabilitat, precarietat, pobresa, i exclusió social, econòmica i residencial.

El context descrit i la situació d'emergència en què es troba gran part de la població s'ha traduït també en un augment significatiu de les ocupacions d'habitatges als municipis, com és el cas de Rubí. Una forma d'accés a l'habitatge que augmenta el grau de vulnerabilitat social dels que es veuen abocats a recorre-hi.

Vist que la pèrdua de l'habitatge priva a l'individu o família de tota residència, i que, a la vegada, la manca de residència exclou de tota via administrativa, amb la conseqüència de la pèrdua de drets, impeding a les persones afectades realitzar-se tant professional com familiarment

Vist que, amb la voluntat de donar resposta a aquesta situació d'emergència social, el Ple d'aquest Ajuntament va aprovar, en la seva sessió ordinària celebrada en data 27 d'octubre de 2011, una moció en mèrits de la qual es va aprovar, entre d'altres extrems, el que es transcriu textualment a continuació:

“Primer.- Declarar Rubí ciutat activa i compromesa en la prevenció de desnonaments per dificultats econòmiques, i en defensa del dret a l'habitatge.

Segon.- Instar al Govern de l'Estat a aprovar una moratòria o implementar les mesures necessàries per paralitzar el desnonaments de les famílies que només disposen d'aquest habitatge com la seva única residència i que es troben en situació d'insolvència sobrevinguda i involuntària. Pels milers de desnonaments ja produïts, que s'aprovi amb caràcter d'urgència mesures destinades a que els milers de pisos buits d'aquests embargaments siguin posats immediatament a disposició de les famílies/persones desnonades i sense recursos en règim de lloguer social, no superant el 30% de la renda familiar disponible.

Tercer.- Creació d'una taula especial sobre desnonaments en que hi participin representants del Ple municipal, la plataforma d'afectats, associacions veïnals i organitzacions socials, amb l'objectiu de fer de mitjancer amb les entitats financeres davant de les sentències de desnonament. (...)”

Atès que, en compliment de la moció anteriorment esmentada, es va constituir la Taula Especial sobre Desnonaments en data 22 de març de 2012, com un òrgan deliberatiu i participatiu per tractar i debatre les mesures escaients per evitar els desnonaments per motius econòmics i garantir el dret a l'habitatge en el municipi.

Vist que amb el nou mandat municipal, s'ha elaborat el Pla Estratègic d'Habitatge 2015 - 2019 el qual preveu, entre d'altres extrems, el foment de la participació ciutadana en matèria d'habitatge a través de la Mesa pel Dret a l'Habitatge, en compliment d'allò que disposa la línia estratègica segona del mateix.

Vist que la Taula Especial sobre Desnonaments, en la seva sessió celebrada en data 9 de desembre de 2015, i presidida per la senyora Alcaldessa d'aquest Ajuntament, va acordar l'ampliació de l'objecte de la Mesa pel Dret a l'Habitatge d'aquest municipi amb l'objectiu d'esdevenir un òrgan deliberatiu i participatiu sobre aquells assumptes relacionats, de manera general, amb l'habitatge social de la ciutat i no, únicament, amb els desnonaments motivats per la falta de pagament de les quotes hipotecàries o les rendes de lloguer.

En aquest sentit, els articles 4.1a) i 20.2 de la Ley 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les "*Bases del Régimen Local*", i l'article 8.1a) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la "*Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya*", reconeixen l'exercici de la potestat reglamentària i d'autoorganització als ens locals.

La potestat d'autoorganització és la facultat que se'ls atribueix als ens locals de configurar l'estructura i l'organització municipal complementària més adient per al seu funcionament.

L'autoorganització dels ajuntaments ha d'acomplir els principis, de conformitat amb la llei, d'eficàcia, economia organitzativa i participació ciutadana.

La potestat d'autoorganització està lligada a la potestat reglamentària, la qual és una atribució del ple, amb caràcter exclusiu i no delegable.

Atès que la Mesa pel Dret a l'Habitatge s'ha reunit en sessió plenària tres vegades i ha treballat, entre d'altres temes, en l'elaboració de la proposta de Reglament de creació i funcionament que ara es presenta, el qual determina l'objecte, composició i funcionament de la mateixa.

De l'esmentada proposta de Reglament es desprèn que, la Mesa es configura com un òrgan municipal de participació sectorial en relació a la matèria d'habitatge, i sense capacitat resolutòria, amb la finalitat d'integrar la participació dels ciutadans i de llurs associacions que tenen com a objectiu comú treballar i promoure l'accés a l'habitatge dels ciutadans.

Així, la Mesa pel Dret a l'Habitatge es proposa que es dugui a terme de conformitat amb allò que disposen els articles 62 i 63 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, esmentat anteriorment, i els articles 19 a 22 del Reglament de Participació Ciutadana i dels Districtes de Rubí.

Ajuntament
de Rubí

Vista la proposta de la Regidora Delegada de l'Àrea municipal de Serveis a les Persones de data 9 de febrer de 2017 i de l'informe tècnic de data 8 de febrer de 2017 que consten a l'expedient administratiu.

Vistes les competències atorgades al Ple municipal en virtut d'allò que disposa l'article 62.1 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, esmentat,

ES PROPOSA ACORDAR:

Primer. Aprovar la modificació de la denominació i competències de la Taula especial sobre desnonaments de Rubí, acordada en la sessió plenària celebrada en data 27 d'octubre de 2011.

Segon. Aprovar inicialment el Reglament de creació i funcionament de la Mesa pel Dret a l'Habitatge de Rubí, el qual consta incorporat a l'expedient administratiu que transcrit literalment diu:

PREÀMBUL

Des de finals dels anys 90 del segle passat, i durant els primers anys de l'actual l'estat espanyol va viure un creixement desmesurat en el sector immobiliari, tant en el nombre d'habitatges construïts, aprofitant les desregulacions del sòl permeses per les diferents administracions, com en el preu dels immobles, que augmentaven d'una manera constant.

En aquells moments semblava que el sector immobiliari era un sector segur i que els immobles comprats s'anaven re-valoritzant a mesura que passava el temps.

La greu crisi que va afectar a nivell internacional les nostres societats a partir de 2007 va demostrar que realment ens trobàvem davant d'una bombolla immobiliària, que va esclatar deixant en situació precària a diferents sectors, com constructors i immobiliaris, que es van trobar amb promocions a mig construir o habitatges que no es venien.

Per altra banda la crisi econòmica va suposar per a gran part de la població la pèrdua dels seus llocs de treball, comportant que en molts casos no es pogués fer front al pagament de les quotes dels seus habitatges. Aquest fet va fer que les entitats financeres comencessin a executar procediments que acabaven amb la pèrdua de l'habitatge per part dels seus propietaris.

Aquesta situació va generar que cada cop més i més ciutadans perdessin els seus habitatges, al mateix temps que el parc d'habitatges buits de les nostres ciutats era molt superior al que faria falta per donar resposta a la necessitat d'aquests ciutadans.

La ciutat de Rubí, on el fenomen de la pèrdua de l'habitatge va estar present des del primer moment que va esclatar la crisi, va entendre la necessitat de buscar solucions davant de la nova situació, i en aquest sentit l'any 2011, concretament a partir d'una moció aprovada per unanimitat al ple municipal celebrat el 27 d'octubre de 2011, es va constituir la Taula contra els desnonaments de Rubí, òrgan on estaven presents diferents actors, públics i socials per tal de donar resposta a aquesta situació crítica.

Amb el nou mandat municipal, 2015-2019, aquests mateixos actors, entenent que el problema no només circumscribia casos de desnonaments, si no a altres aspectes com ocupacions, pobresa energètica i altres van acordar una nova orientació d'aquest òrgan participatiu, començant pel nom i dotant-lo d'un reglament de funcionament.

El present reglament estableix el desenvolupament normatiu de la Mesa pel Dret a l'Habitatge en aquest municipi, com a òrgan deliberatiu en matèria d'habitatge.

El reglament es regeix amb els paràmetres establerts per l'actual Reglament de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Rubí, vigent des de maig de 2005.

L'esmentat Reglament, en els articles 19 a 22, ambdós inclosos, regula la formació de consells sectorials.

Article 1. Naturalesa jurídica de la Mesa pel Dret a l'Habitatge.

1.1.- La Mesa pel Dret a l'Habitatge de Rubí es crea per tal de coordinar l'actuació de les diferents administracions públiques i associacions de caràcter privat que tenen com a objectiu comú treballar i promoure l'accés a l'habitatge dels ciutadans.

1.2.- Aquesta Mesa, de caràcter consultiu i assessor, no té competències executives i en conseqüència, en cap cas podrà substituir ni assumir competències pròpies dels òrgans representatius de l'Ajuntament de Rubí.

1.3.- La Mesa pel Dret a l'Habitatge és un òrgan municipal de participació sectorial, de caràcter consultiu, creat per l'Ajuntament conforme al que preveuen els articles 62-64 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de Règim Local de Catalunya. Per aquest motiu la Mesa es constitueix com a òrgan complementari de l'Ajuntament i passa a formar part de l'estructura organitzativa municipal.

1.4.- Els càrrecs s'exerciran de manera voluntària i no es devengaran dietes d'assistència per ser un càrrec gratuït sense ànim de lucre

Article 2. Objectius.

Seràn objectius principals d'aquesta Mesa:

- a) Fomentar la prestació de serveis específics en matèria d'habitatge.
- b) Participar en la definició de les necessitats en matèria d'habitatge del municipi, així com aportar propostes viables de solució.
- c) Impulsar la col·laboració entre entitats i organitzacions que treballen per al dret a l'habitatge de tots els ciutadans del municipi.

Article 3. Funcions.

Les funcions són les que estableix el Reglament de Participació Ciutadana per als consells sectorials:

- a) El coneixement i seguiment de les polítiques municipals aprovades i l'estat d'execució de les mateixes, referides a l'àmbit de l'habitatge social.
- b) El coneixement del pressupost municipal referit a l'habitatge social.
- c) El coneixement dels resultats de l'acció municipal en matèria de l'habitatge.
- d) Debatre i fer recomanacions respecte a les inversions i taxes referides a l'habitatge.
- e) Desenvolupar debats i processos destinats a conèixer en detall les propostes, per tal de recollir i presentar les millores a incloure.
- f) El desenvolupament de processos destinats a conèixer l'opinió de la ciutadania en determinats aspectes.
- g) El traslladar al Consell de Ciutat aquelles propostes, treballs, iniciatives i/o mesures que es consideri pertinents.
- h) Proposar accions i polítiques en matèria d'habitatge social al ple municipal.
- i) Emetre informes relacionats en temes concrets en matèria d'habitatge.

Article 4. Òrgans.

Els òrgans de la Mesa són:

- La presidència.
- El plenari.
- Les comissions de treball.

Article 5. La presidència.

La presidència de la mesa recau en un regidor/a de l'equip de govern municipal, a qui l'alcalde/essa delegui aquesta funció.

Les funcions de la presidència del consell són:

- a) Convocar, presidir, suspendre i aixecar les reunions, moderar els i dirimir els empats amb el vot de qualitat.
- b) Fixar l'ordre del dia.
- c) Ostentar oficialment la representació de la mesa en tots els actes i procediments que calgui.
- d) Vetllar per l'execució dels acords que s'hagin pres.
- e) Signar escrits oficials.
- f) Autoritzar l'assistència al plenari i a les comissions de treball de persones de reconeguda vàlua o coneixements específics quan el tractament d'un tema concret o faci aconsellable.

Article 6. Plenari

6.1.- El plenari de la Mesa pel Dret a l'Habitatge tindrà la composició següent:

- a) La presidència recau en un regidor/a de l'equip de govern municipal, a qui l'alcalde/essa delegui aquesta funció.
- b) Un representant de cada un dels grups municipals representats al ple municipal.

- c) Representants de les organitzacions, registrades al registre d'entitats ciutadanes, REC, que desenvolupin les seves activitats principalment en el camp de l'habitatge social. En un d'aquests representants recaurà la vicepresidència.
- d) Representants d'entitats i organitzacions que desenvolupin activitats en l'àmbit de l'habitatge, encara que no sigui l'àmbit prioritari.
Si no hi ha entitats registrades en el REC que desenvolupin les accions en l'àmbit de l'habitatge, es poden convidar entitats no registrades però que tracten aquesta temàtica.
- e) Es podran convidar persones a títol individual per la seva reconeguda vàlua i coneixement professional.
- f) Podran assistir ciutadans a títol individual, escollits entre els ciutadans que estiguin inscrits en el registre ciutadà.
En aquests moments que no ha estat creat el registre ciutadà, els ciutadans poden ser convidats a participar per part de l'ajuntament a través d'una campanya de publicitat generalitzada.
- g) Representants dels col·lectius professionals, APIS, entitats financeres, jutjats etc., amb incidència en l'àmbit de les polítiques d'habitatge.
- h) El secretari de la Mesa serà un tècnic del Servei municipal d'habitatge d'aquest Ajuntament.

6.2. La vigència dels nomenaments de la representació política serà fins a final de mandat polític municipal.

Els representants de l'Ajuntament seran designats per l'alcalde, a proposta del regidor delegat corresponent.

Els representants de les organitzacions membres de la Mesa, no ho seran nominalment, per tal de permetre que puguin assistir sempre un membre de la mateixa.

6.3. La participació en la Mesa és voluntària. Les persones que en sigui membres, i en el termini de tres sessions ordinàries no mostrin voluntat de participar-hi caldrà què justifiquin degudament la seva absència, podran ser donades de baixa i, sempre que sigui possible, substituïdes per una altra persona que designi la seva organització i/o entitat.

Article 7. Competències del plenari.

7.1 Les competències del plenari de la mesa són:

- a) Formular propostes als òrgans municipals competents en matèria dels objectius i funcions que li són pròpies.
- b) Emetre informes a iniciativa pròpia o de l'ajuntament, en matèries que són de la seva competència.

7.2 Les competències esmentades s'exerciran mitjançant l'elaboració d'informes i propostes amb rang de recomanació i, que en cap seran vinculants.

Article 8. Funcionament del plenari. Sessions.

Ajuntament
de Rubí

El plenari de la Mesa pel Dret a l'Habitatge es reunirà de manera ordinària quatre cops l'any, una reunió trimestral, més les sessions extraordinàries que ho demanin els membres de la Mesa amb un quòrum del 25% dels assistents a l'anterior sessió.

Les sessions seran convocades per la presidència amb quinze dies d'antelació, a través de correu electrònic.

En cas de no tenir correu electrònic s'enviarà convocatòria escrita al domicili de la persona membre de la Mesa.

La convocatòria de les sessions anirà acompanyada del corresponent ordre del dia.

Per tal de poder constituir el plenari serà necessària l'assistència, com a mínim, d'1/3 dels membres a que s'ha fet referència en l'article 6 del present reglament, amb l'assistència necessària de qui ostenti la presidència i la secretaria, excepte en el supòsit que es proposi la modificació del reglament prevista a l'article 13.1.

Article 9. Règim d'adopció d'acords.

Els acords del plenari de la Mesa (que, en cap cas tindran caràcter vinculant, com ja s'ha esmentat) s'hauran d'intentar adoptar de forma consensuada i, en cas que no sigui possible, es votarà i s'adoptaran per majoria simple dels membres assistents. En cas d'empat, decidirà el vot de qui ostenti la presidència.

Article 10. Comissions de treball.

La Mesa pel Dret a l'Habitatge constituirà cada semestre una comissió de treball, que s'encarregarà de tractar i desenvolupar un tema concret, en relació amb el tema de l'habitatge.

Aquestes comissions estaran formades per totes aquelles persones o entitats que estiguin interessades en el tema, siguin o no membres del plenari, que es desenvolupi en cadascuna d'elles.

A la finalització de la seva tasca, cada comissió de treball presentarà un informe de conclusions al plenari de la mesa pel dret a l'habitatge.

El ritme de treball i sessions de cada comissió de treball serà determinada per part dels membres de cada una d'elles.

Aquestes comissions de treball estaran presidides per un membre del plenari de la Mesa, no representant de cap grup municipal.

Article 11. Informes de les comissions de treball.

11.1 Els informes emesos per les comissions de treball, així com pel plenari de la Mesa pel Dret a l'Habitatge, seran enviats i remesos al ple municipal per a què en tinguin coneixement els diferents grups municipals i l'equip de govern.

Aquests informes han de recopilar tot el treball fet al llarg del semestre de treball, així com les conclusions a les quals s'han arribat.

11.2 Així mateix, els esmentats informes tindran el rang de recomanació, i en cap cas seran vinculants.

Article 12. Espai virtual.

La Mesa pel Dret a l'Habitatge disposarà d'una plataforma o espai virtual on tots els ciutadans, representants d'organitzacions i entitats podran fer les seves aportacions, propostes o valoracions referents a tots els temes actuals o presents en aquell moment a la Mesa.

Aquest espai virtual també serà on també es penjarà tota la informació i documentació que es produeixi en els diferents espais de treball de la Mesa.

Article 13. Modificació del Reglament.

13.1 El present reglament es podrà modificar a petició d'1/3 dels membres del plenari de la Mesa, a través d'una petició formal i per escrit, on s'inclogui una nova proposta. A la vista de la mateixa es convocarà una sessió extraordinària del plenari, en el termini màxim d'un mes, on es presentarà la nova proposta que haurà de ser aprovada amb els vots favorables de la majoria simple dels membres assistents, sempre que aquests representin un mínim del 50% dels membres.

13.2 Així mateix, en cas que es produeixi una modificació del Reglament de participació ciutadana de Rubí i que aquesta modificació afecti el funcionament de la Mesa per al Dret a l'habitatge, el present reglament s'adaptarà als preceptes establerts per aquest darrer.

13.3 En qualsevol cas, les modificacions del reglament acordades pel plenari de la Mesa es sotmetran a l'aprovació per part de l'òrgan municipal competent, de conformitat amb allò que disposi la legislació vigent.

Tercer.- Sotmetre aquest acord a un període d'informació pública i audiència de les persones interessades pel termini de trenta dies mitjançant anunci que s'ha de publicar al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, a un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la corporació, a comptar des de l'endemà de la publicació del darrer anunci, per la formulació de reclamacions i al·legacions, en el benentès que l'acord d'aprovació inicial esdevindrà en definitiu, si durant el termini esmentat no es presenten cap reclamació o al·legació; tot això, de conformitat amb allò que disposa l'article 70 de la Ley 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les "*Bases del Régimen Local*", així com l'article 178 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya i l'article 63 a 66 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

Els interessats podran consultar l'expedient administratiu al Servei d'Habitatge - PROMOCIONS URBANES DE RUBÍ, SA situat en el carrer General Prim, núm. 33-35, 4 planta, de dilluns a divendres de 9:00 a 14:00 hores.

Quart.- Una vegada aprovat definitivament, es procedirà d'ofici a trametre el Reglament a l'Administració de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, així com a la seva publicació íntegra al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, tauler d'anuncis de l'Ajuntament i ressenya en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya fent referència al Butlletí en què s'hagi publicat íntegrament el Text. El Reglament entrarà en vigor una vegada hagi transcorregut 15 dies des d'aquesta comunicació, si les administracions esmentades no han fet cap requeriment.

Cinquè.- Notificar el present Acord als veïns i/o associacions que hagin exercit la iniciativa en l'elaboració del present Reglament.

La votació dóna el següent resultat:

La proposta s'aprova per unanimitat.

2.- APROVACIÓ INICIAL DEL "PROJECTE DE REHABILITACIÓ I MILLORA DEL COL·LECTOR EN ALTA DE CAN XERCAVINS DEL SISTEMA DE SANEJAMENT DE RUBÍ" DE DATA DESEMBRE DE 2016 (EXP. 000011/2017-TERRITORIAL).

Vist el "Projecte de rehabilitació i millora del col·lector en alta de can Xercavins del sistema de sanejament de Rubí" de data desembre de 2016, redactat per Félix Belmar López, enginyer tècnic d'obres públiques, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 2.499.029,81€ (2.065.313,89 € més 433.715,92€ del 21% d'IVA).

L'objecte d'aquest projecte, tal com consta al "Document núm.1 Memòria i Annexos" és definir i valorar les actuacions necessàries per la rehabilitació i introducció de millores al col·lector de Can Xercavins pertanyent al sistema de sanejament de Rubí, bàsicament en el tram que recull les aigües residuals de les urbanitzacions de Castellnou, Sant Muç i part de les urbanitzacions ubicades a la zona de Can Xercavins, i connecta al col·lector en alta que discorre pel Passeig de la Riera.

Segons l'informe tècnic municipal emès per l'enginyer de camins i tècnic de Cicle de l'Aigua, el projecte presentat conté tots els documents exigits pels articles 24 a 33 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS), l'article 235.1 del Decret Legislatiu 2/2003 de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya (TRLRMLC), i l'article 123 del Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del Sector públic.

Així mateix, en aquest informe es posa de manifest que l'esmentat projecte conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre, sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció, així com l'Annex de gestió de residus en compliment del RD 105/2008 d'1 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició.

D'acord amb el contingut de l'article 22 de la Llei 7/1985, Reguladora de les bases de Règim Local (LRBRL) i de l'article 38 del Reglament d'Obres Activitats i Serveis (ROAS), l'òrgan competent per aprovar els projectes d'obres locals ordinàries és el ple quan la seva execució comporti l'expropiació forçosa.

D'acord amb l'article 40.1 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals (ROAS) i l'article 235.3 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC) l'aprovació d'aquest projecte d'obres locals comporta la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i edificis que hi siguin compresos, a l'efecte de l'expropiació forçosa.

Així mateix, i d'acord amb l'article 52.2.o) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLRMLC) correspon al Ple l'aprovació dels projectes d'obres i serveis quan sigui competent per la seva contractació o concessió, i quan encara no estiguin previstos en els pressupostos, circumstància aquesta darrera que concorre en aquest supòsit, tal i com consta a l'informe tècnic que, a efectes de motivació, es té per reproduït i incorporat a aquest acord.

D'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 37 del Decret 179/1995 esmentat, posats en relació amb l'article 52.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, la tramitació del projecte exigeix la seva aprovació inicial i el tràmit d'informació pública durant el termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, així com la notificació individualitzada de l'acord d'aprovació inicial a les persones directament afectades per l'execució d'aquest projecte.

Vista la proposta del regidor delegat d'Obra Pública i de la regidora delegada de l'Àrea de Serveis Territorials de data 8 de febrer de 2017, l'informe de l'enginyer de camins de Cicle de l'Aigua de data 26 de gener de 2017 i l'informe jurídic de data 8 de febrer de 2017 que consten a l'expedient.

Es proposa:

Primer.- Aprovar inicialment el "Projecte de rehabilitació i millora del col·lector en alta de can Xercavins del sistema de sanejament de Rubí" de data desembre de 2016, redactat per Félix Belmar López, enginyer tècnic d'obres públiques, amb un Pressupost d'Execució per Contracte de 2.499.029,81€ (2.065.313,89 € més 433.715,92€ del 21% d'IVA), que conté l'Estudi de Seguretat i Salut en compliment del R.D. 604/2006 de 19 de maig, que modifica el R.D. de 1627/97 de 24 d'octubre sobre disposicions mínimes de seguretat i salut a les obres de construcció.

**Ajuntament
de Rubí**

Segon.- Sotmetre el projecte al tràmit d'informació pública pel termini de trenta dies hàbils a comptar des de l'endemà de la publicació de l'últim anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

Tercer.- Notificar aquest acord individualment a les persones directament afectades per l'execució d'aquest projecte.

Quart.- La tramitació de l'expedient d'expropiació forçosa dels béns i drets afectats per l'execució d'aquest projecte es portarà a terme quan aquest s'hagi aprovat definitivament, en un expedient independent.

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 6(PSC-CP), 5(ERC-AM), 4(C's), 3(AUP-CAV-PA), 2(CDC), 2 (PP) i 1(VR).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 2 (ICV-E).

La proposta s'aprova per majoria absoluta.

3.- ASSUMPTES URGENTS.

No n'hi ha.

B) PART DE CONTROL

4.- MOCIÓ DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL D'ERC-AM PER A L'IMPULS DE LA REFORMA HORÀRIA A LA CIUTAT DE RUBÍ (EXP. 000012/2017-ALCALDIA).

La desorganització horària a Catalunya és resultat de la superposició dels vells horaris fabrils, agreujats per transformacions patides pel creixement econòmic durant el franquisme i l'impacte de les demandes pròpies dels anys de creixement desordenat, especialment del sector dels serveis, i també sovint, de la cultura del presencialisme al treball, o bé per la necessitat de realitzar llargues jornades de treball per assolir salaris adequats al cost real de la vida. Aquesta situació deriva en seriosos obstacles per a la competitivitat i la producció empresarial, en l'augment de riscos psicosocials de les persones treballadores, la persistència de la divisió sexual del treball amb el manteniment de la desigualtat de gènere, els problemes de salut derivats de la manca de son en adults i infants, els baixos rendiments educatius, la manca de temps familiar i personal per al lleure i la cultura, l'activisme social i en una disminució del benestar de la societat en general.

En aquest sentit, al llarg dels darrers anys s'ha aprofundit en la recerca, i els estudis dels quals disposem demostren que es fa del tot necessari i urgent desfer-se de la rèmora que representa la desorganització horària actual incapaç de fer front a la complexitat del moment present. A gairebé tota Europa l'horari laboral és de 8-9h a 17-18h, parant un màxim d'una

hora per dinar a meitat de la jornada. A l'Estat espanyol –i per tant a Catalunya- és habitual que la població treballadora s'aturi dues hores per dinar a l'àmbit escolar poden ser tres-, i que la jornada laboral s'allargui fins a les 19h o les 20h del vespre, o més enllà. Aquesta jornada poc compactada provoca sopar a partir de les 21h en el millor dels casos, dificulta el temps de cura d'infants i gent gran, afebleix la participació cívica i comunitària, impossibilita el consum i gaudi de la cultura i per descomptat baixa l'eficiència de les organitzacions. El *prime time* televisiu s'acomoda a horaris que fan reduir les hores de son. En definitiva, se solapa el temps personal i el temps de descans. A més, aquesta organització del temps de vida quotidiana no té l'origen en el clima, un mite que es desmunta tot sol comprovant que a Portugal, Marroc, Itàlia o Grècia se sopa entre les 19 h – 20 h del vespre.

Per altra banda, a Europa fa algunes dècades que va començar la substitució dels horaris nascuts amb l'era industrial per uns altres adaptats i flexibles a les necessitats d'igualtat i productivitat i participació de la ciutadania, i diversos estudis de la Fundació Europea per a la Millora de les Condicions de Vida i de Treball (Eurofound) amb dades d'Eurostat mostren que estan avançant en el bon camí, tot i que hi ha diferències entre estats segons els models adoptats.

Al nostre país el debat tot just s'inicià fa uns anys i ara sembla que se'n pren consciència de manera més àmplia en un context de crisi en què cal trobar fórmules d'optimització dels recursos escassos, però sobretot, en què cal proposar estils de vida no determinats exclusivament per una compulsió productivista i consumista. L'ordre horari hauria de ser la norma, i la flexibilitat individualitzada l'excepció en tots els àmbits. Establir un horari racional generalitzat, hauria de ser la norma a aplicar en tots els àmbits socials i econòmics, públics i privats, sense perjudici de que es reconeixin després determinades situacions de flexibilització horària, i per tant, excepcions a les normes generals, per atendre determinades situacions personals o de determinats col·lectius

En aquest context és on s'ha posat en marxa la Iniciativa per a la Reforma horària "Ara és l'hora", reconeguda pel Govern de la Generalitat de Catalunya com a la plataforma interlocutora en aquesta qüestió. L'objectiu fonamental és impulsar uns horaris beneficiosos per a les institucions, les empreses i la ciutadania. Cal, en definitiva, passar d'uns horaris propis de l'era industrial a uns que s'adaptin a les necessitats de la nova societat del coneixement i del consum, amb més complexitat social i augment progressiu de les desigualtats.

L'informe final sobre la Reforma Horària (2015) estableix en quins àmbits, vinculats a aquesta reforma, cal aprofundir i que es poden convertir en motor de canvi decisius. En destaquen els següents:

- Àmbit del Treball.
- Àmbit de l'Educació.
- Àmbit del Comerç.
- Àmbit de les Administracions Públiques.
- Àmbit de la Cultura, l'Oci i la Participació.

Ajuntament
de Rubí

Ciutats del nostre país ja estan realitzant polítiques actives en aquest sentit com és l'exemple de Prats de Lluçanès. Rubí està adherida a la xarxa de municipis per a la Reforma Horària, i aquesta declaració d'intencions ha d'anar acompanyada de fets concrets.

El primer pas és crear un debat actiu a la nostra ciutat amb la participació activa dels àmbits abans esmentats. Aquest pas ens permetria focalitzar i conèixer millor la realitat descrita de manera global en l'informe del Consell Assessor per a la Reforma Horària (CARH) de Taules Quadrangulars. Com ja s'ha fet en altres ciutats veïnes com Terrassa o Esplugues.

Rubí té l'oportunitat de ser capdavantera en una qüestió de país, que afectarà inevitablement el dia a dia dels rubinencs i rubinenques, en un futur no gaire llunyà. El teixit industrial, comercial i educatiu poden trobar un espai d'entesa gràcies al seu equilibri. El 40% dels treballadors i treballadores de la nostra ciutat ho fan als polígons de Rubí. El 90% de famílies porten els seus fills als centres educatius de Rubí. Disposem d'un comerç de proximitat nombrós i actiu. Malgrat el handicap de les grans empreses del sector terciari ubicades al nostre entorn, estem en condicions per fer un pas endavant.

Cal també cercar mesures legislatives i de promoció i sensibilització que abordin el canvi a tres nivells: a nivell macro (de la societat), a nivell meso (de les organitzacions, empreses i institucions que la componen) i a nivell micro (de les persones).

És per tot l'exposat que proposem al Ple de l'Ajuntament de Rubí l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Instar a l'Ajuntament de Rubí a crear una taula de debat amb els sectors de referència: Àmbit del Treball, de l'Educació, del Comerç, de les Administracions Públiques i de la Cultura, l'Oci i la Participació.

SEGON. Instar a l'Ajuntament de Rubí a informar a la ciutadania de la proposta realitzada pel Consell Assessor de la Reforma Horària (CARH), donant a conèixer la proposta.

TERCER. Instar a l'Ajuntament de Rubí a ser actiu en el procés participatiu per a la reforma horària.

QUART. Fer arribar els acords presos al Consell Assessor per a la Reforma Horària i al Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya.

Intervencions:

El senyor Corbera:

"Bona tarda a tots i a totes, i també una salutació a les persones que avui tenen l'oportunitat de seguir aquest ple en directe, que entenem que és una bona oportunitat per conèixer com funciona políticament la nostra ciutat i l'Administració.

Bé, nosaltres presentem aquesta moció que fa referència a un debat que és d'actualitat, tot i que parla de futur és d'actualitat, i ens preguntem diferents coses. Nosaltres el proper dimarts fem un debat/col·loqui sobre aquet tema, on tots vostès estan convidats, a dos

quarts de set, a l'Ateneu Municipal, per parlar de la reforma horària. Ens preguntem si tots nosaltres estariem disposats a començar abans la nostra jornada, per poder així facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar. Si creiem que llargues jornades de vida laboral volen dir una major competitivitat en el treball. Si tenen a veure alguns problemes de salut en els adults i infants per la manca de son, produïts per l'estructura actual que tenim en termes d'horari. Si disposem de prou temps i de qualitat en el lleure personal, o si el tenim ben organitzat.

Bé, aquestes preguntes les vam posar sobre la taula ara fa uns mesos, al 2015, amb la voluntat d'adherir-nos a la Xarxa de Municipis per la Reforma Horària. La diferència amb el que demanem avui. Malgrat l'exposició, evidentment les coses i els motius són els mateixos, per tant, hi ha una certa similitud amb la moció presentada el 2015. La qüestió és la diferència amb poder ser proactius en aquest tema. Hi ha altres ciutats del nostre entorn que comencen a posar fil a l'agulla, que comencen a tractar aquest tema, i és un tema que ja fa molts anys que a la resta d'Europa preocupa, i s'han pres mesures al respecte.

Entenem..., ja sé que molts parlaran de la diferència climatològica, la diferència cultural, etcètera, però en el nostre entorn proper, tant a Itàlia, per exemple, o Portugal, tenen uns horaris molt més europeus dels que disposem aquí, a casa nostra. Catalunya fa una aposta en aquest sentit, crea una iniciativa per debatre la reforma horària, una iniciativa que es porta al Parlament, perquè ens permet avançar com a país, perquè ens permet avançar-nos a qüestions que són futures però que realment les tenim a la cantonada ja per aplicar-la, i esperem aplicar-la quan puguem disposar de les eines legislatives per poder-ho fer perquè ara, avui en dia, tenim algunes limitacions. La nostra voluntat en aquesta moció és posar sobre la taula el debat, tenim l'oportunitat com a municipi de ser actius, no veure-les venir, com a vegades ens passa, sinó avançar-nos a aquesta situació, i per a això ens cal crear aquest debat, ser actius i ser participatius en una qüestió que en el nostre entorn s'està debatent.

A Rubí, el Consell assessor per la reforma horària recomana especial èmfasi en alguns dels sectors: el sector del treball, el sector de l'educació, del comerç, de l'Administració pública i de l'àmbit de la cultura, l'oci i la participació. En aquest cas, entenem que no és gaire difícil i és una oportunitat de començar a fer camí. Aquest grup municipal es va reunir amb representants dels comerciants ara fa un parell de setmanes, en un dinar, per poder tractar aquest tema, per exemple. No és difícil fer-ho. Pensem que a nivell d'indústria, el 40 per cent dels treballadors de la nostra ciutat ho fan en els nostres polígons industrials, per tant, seria una qüestió relativament fàcil d'abordar. De fet, tenim el representant de la CECOT en aquest debat/col·loqui per parlar-ne.

Tenim, l'àmbit de l'educació... Nosaltres aquest dematí ens hem reunit amb la síndica de greuges i hem proposat i demanat una mica d'empara, i el fet de poder avançar en el pacte educatiu de ciutat, on un dels elements és el debat actual que hi ha sobre l'organització horària, i on algunes escoles i instituts d'aquest municipi ja han pres mesures al respecte. O el debat que hi ha actualment sobre la formació a temps complet.

Bé, en qüestions d'administracions públiques, l'ajuntament, evidentment, amb els seus treballadors al capdavant, també té molt a dir. I en l'àmbit de la cultura, l'oci i la participació,

doncs, Rubí és una ciutat rica en aquest sentit. Per tant, disposem dels elements per començar a debatre i començar a fer debat.

Són situacions que passen actualment, el debat de la reforma horària en l'àmbit educatiu no és de futur, és un debat actual, el debat del comerç és també –l'horari– un debat actual. Nosaltres som conscients de l'entorn que tenim, som conscients de la, diguéssim, limitació legislativa que té el nostre Parlament, però això no vol dir que no haguem d'avançar i que mirem amb perspectiva de futur i mirem de cara a la República Catalana, on podrem ajudar els petits comerços, on podrem ajudar els comerciants, i limitar l'obertura indiscriminada d'aquestes grans superfícies que tant mal fan.

Proposem, per tant, un debat actiu, proposem la participació i l'obertura a la ciutadania. Som coneixedors que és complex, hi ha una gran complexitat i hi ha diferents opinions i diversitat d'opinions, és obvi, però també és cert que hi ha diferents alternatives, i a la nostra ciutat hi ha comerciants que ja les apliquen en certa mesura.

Seria bo, doncs, poder assolir un pacte de ciutat en aquests termes, i per una vegada Rubí anticipar-se a una qüestió que en breu esperem que –realment en breu– comenci a obtenir el seu procés legislatiu. Gràcies.”

El senyor García:

“Bona tarda a tothom, regidores, regidors. Bona tarda també a totes aquelles persones que ens segueixen a través de l'*streaming*, en directe.

Bé, en aquesta qüestió nosaltres hem tingut dubtes respecte al nostre sentit del vot en aquesta moció, perquè entenem que el debat que es planteja supera àmpliament l'àmbit local, però de totes maneres entenem que el que vostès volen és obrir un debat, fer pedagogia i treballar amb altres administracions i amb els agents socials en aquesta qüestió, fet que entenem que no ha de suposar una gran despesa per al nostre ajuntament, i que per tant, si és així i no suposa una gran despesa, ens permet votar favorablement la seva proposta. Moltes gràcies.”

El senyor Cobo:

“Sí, gracias, alcaldesa. Buenas tardes a todos. Señor Corbera, seré breve. Nosotros, el objetivo final de su moción lo compartimos, y más cuando desde el Gobierno de España últimamente se ha abierto el debate, incluso también de reformar, intentar mejorar la conciliación laboral, reformarla, una reforma horaria a nivel nacional. Es evidente que este debate, como ya se ha dicho, supera el ámbito local, pero aún así creemos que hay espacio para que en el ámbito local se pueda llevar a cabo, y no solo como administración sino incluso a nivel político. Quizás nosotros, y eso es lo que quería enfatizar, como políticos también podríamos empezar a la hora de mejorar o de cambiar los horarios, y tratar de ser un poco la punta de lanza hacia el resto de la Administración local, que entiendo que es el debate que usted plantea, que la Administración local, como avanzadilla, pueda plantear esta reforma horaria.

El objetivo, por lo tanto, nosotros lo compartimos, creemos que hay espacio local para llevarlo a cabo, sin entrar a valorar, obviamente, algunos apartados de su exposición de

motivos, que obviamente no compartimos y que tenían unos tintes más nacionalistas, pero el objetivo ya le digo que sí, que estamos de acuerdo y, por lo tanto, nosotros daremos apoyo a su moción. Gracias.”

La senyora García:

“Bona tarda a tothom. Em sumo a les salutacions a la gent que ens veu en *streaming*.

Molt breument. Com ha recordat el regidor Corbera, el març del 2015 ja es va aprovar una moció que ens adheria, com a ciutat, a la Xarxa. Hi vam votar a favor com a grup municipal i, per tant, doncs, donem suport també a aquesta proposta.

Si bé l'organització del temps és una qüestió d'interès general, nosaltres la perspectiva, la lectura que volem emfatitzar avui és la de les dones també, que entenem que aquest ordenament del temps té un valor afegit en el cas de les dones, ja que tradicionalment continuen sent, malauradament, les encarregades, moltes vegades en exclusiva, de la cura d'aquelles tasques de cura d'infants, gent gran i, per tant, no només han d'encaixar el temps laboral remunerat i el temps d'oci i de descans, sinó també aquesta altra feina no remunerada, que no és que les dones facin al 100 per cent o de forma exclusiva, però que encara malauradament continua sent majoritari.

El temps laboral, i especialment el temps laboral de responsabilitat, ha estat dissenyat per homes. Quan un accedeix a llocs de responsabilitat, es troba amb reunions llargues, amb reunions fora dels horaris laborals, amb haver de tenir una disponibilitat absoluta al telèfon o a les xarxes. Tot això es fa incompatible, no ja no només amb l'oci i el descans, sinó també amb aquestes tasques que les dones majoritàriament, repeteixo, fan sense cobrar en l'àmbit domèstic, i que els representa una despesa que hagin de fer altres persones.

En definitiva, que el consens sobre la reforma horària, si es fa com es planteja en el marc d'aquest debat social, dels usos del temps de forma conjunta, entenem que pot ajudar a superar també aquests aspectes que afecten més en concret aquest 50 per cent de la població, i a millorar la conciliació. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Sí, gràcies. Jo no seré tan breu, perquè m'agradaria incidir en algun aspecte. El que es planteja a debat avui és certament un canvi cultural, un canvi profund, l'ideari d'un nou pensament, que considerem que té valor social que cal transformar, i que malauradament no es pot fer a cop de moció, a cop de resolució. Demana una complicitat d'interessos en molts àmbits: productius i econòmics, laborals, culturals, educatius... No tot, per tant, està a les nostres mans, però què podem fer els ajuntaments?

Sincerament, nosaltres tenim dubtes, contradiccions. Si només tendim a regular com a administracions, donant exemple a l'àmbit escolar, a l'àmbit formatiu, social i a l'àmbit del servei públic, en realitat potser podem contribuir a tensionar encara més les famílies amb dificultats, que poden tenir més obstacles per combinar la feina, per combinar l'oci, empitjorant les conciliacions que tenen actualment, si només es modifica un o dos dels àmbits de la seva vida.

Estem, per tant, d'acord, però atenció, s'ha d'anar, s'ha de fer amb molta cura. La crisi econòmica, la situació d'inestabilitat social de moltes famílies, l'atur, la necessitat d'un treball, encara que sigui parcial o precari, alteren les possibilitats d'aplicació d'aquesta demanda. En l'actualitat estem veiem com s'obren cada dia més i es necessiten cada vegada més comerços, supermercats, els diumenges, per exemple. Com es conciliaria això, per a les persones que hi treballen? Estem davant d'un enfocament entre la conciliació familiar, amb què estem d'acord, i el discurs neoliberal que suposa la defensa de les llibertats, la no intervenció de l'Administració en aquests temes, i impedeix una regulació des del punt de vista dels treballadors i treballadores.

I és cert, fa molt de temps, com deia la regidora Ànnia Garcia, que des dels valors, les lluites feministes, parlem de la necessitat d'acompanyar i de compaginar els temps laborals amb els personals, familiars i socials. I és una reforma horària que podria esdevenir una finestra d'oportunitat en aquest sentit, però aquesta iniciativa creiem que no es consolidarà mai si únicament es converteix en una bona pràctica del servei públic.

Ens hauríem de fer aquesta pregunta: podrien aquestes famílies transformar els seus horaris de vida sense el compromís ferm del teixit econòmic i empresarial? Qui tindrà cura dels fills i les filles –ja s'ha dit– si modifiquem els horaris escolars i d'atenció ciutadana, però no fem el mateix amb els laborals, perquè no tenim eines per fer-ho? Sense el compromís ferm d'aquests agents, socials i econòmics, no ho tindrem fàcil.

Tot i així, estant d'acord, des del nostre grup municipal ens sumem a aquesta reivindicació, però no sense abans comentar-vos una cosa, una observació. I deixeu-me dir que em sembla, fins i tot, divertit, amb tot el respecte, que en una moció amb aquest contingut, que el que es demani com a primer punt d'acord sigui una taula. Escolteu, francament em sorprèn molt, quan sou precisament el grup municipal –jo crec que hem de ser coherents– que us heu queixat de projectes de ciutat estratègics importants, heu parlat que hem sobresaturat la participació, que hem creat massa debats i que s'haurien de fer virtuals. Una crítica a la participació que estem fent. Jo considero que apel·lant a la conciliació en aquest cas, com sabeu acabem d'aprovar una taula d'habitatge que ha suposat un debat, que ha suposat una feina tant a nivell intern de l'ajuntament com del govern, que després de molts mesos es fa el reglament, es passa per l'aprovació del ple, i requereix molta feina. Jo demanaria que per a aquest tema, ja que vosaltres també heu dit que feu un debat obert a la ciutadania, en tot cas, aprofitem aquest debat, ens passeu les conclusions, i treballarem i no tenim cap problema en fer la difusió que s'ha acordat també amb el Consell assessor per la reforma horària. Si us sembla bé.

Tirarem endavant aquesta moció utòpica, que realment és utòpica ara mateix, perquè sí que defensem la reivindicació d'aquests drets. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Bé. Potser no ens hem explicat bé en algun moment, però nosaltres justament del que ens queixem és de la manca de participació o de la manca d'eines de participació més, diguéssim, obertes a la ciutadania. En tot cas, després tindrem l'oportunitat de parlar-ne.

Vostè pregunta què pot fer l'ajuntament. Bé, l'ajuntament el que pot fer és el que poden fer els ajuntaments i el que haurien de fer els ajuntaments, que és prendre la iniciativa, veure-les venir no és una bona solució ni és una bona actitud com a ajuntament. Vostè té por, d'alguna manera tenen por al debat. És evident que sorgeixen diferents opinions i diferents sensibilitats i diferents realitats, hi estem totalment d'acord, però la qüestió és afrontar aquest debat, conèixer les realitats, copsar les diverses opinions i preocupacions, i en funció d'això anar a actuar. No estem parlant en cap moment ni fem cap proposta concreta de com hauria de ser una jornada escolar, o quin hauria de ser un horari o l'altre, això forma part d'un altre debat, i en tot cas, aquí és on la comunitat educativa hauria de dir la seva.

D'acord, ens demana que nosaltres fem la feina que hauria de fer l'ajuntament; ja ho estem fent. Ens demana que nosaltres creem aquestes taules de debat, que nosaltres encapçalem d'alguna manera aquest debat públic, un debat públic que tenim la possibilitat de decidir abans que es decideixi al Parlament, per tant, estem autoexcloent-nos com a ciutat en aquest debat. Com a ciutat, no volem tenir l'oportunitat d'anar davant del Parlament de Catalunya i dir: «Mireu, a Rubí pensem això.» Bé, doncs, si vostès no fan la feina...

Els convido de totes maneres, ja li dic, el proper dimarts tenim un acte en què farem un debat sobre aquest tema, i és tan senzill com seure a diferents taules o reunir-se amb els diferents actors, per parlar d'aquest tema. Realment ens sorprèn aquesta poca predisposició, aquesta por al debat i aquests prejudicis previs. En cap cas nosaltres avalem el que creu que nosaltres hem dit, que no hem dit, no hem estat parlant absolutament de quin ha de ser l'horari, què ha de fer o deixar de fer, #, etcètera, el que estem dient és posar sobre la taula aquest debat.

Bé, doncs, ja farem la feina que els pertocaria, ja la fem nosaltres, no hi ha cap problema, i segur que la resta de companys s'hi afegiran gustosament. Gràcies.”

La senyora Marta García:

“Gràcies. Potser jo no m'he explicat bé. Votarem a favor d'aquesta moció, estem d'acord amb el fonament d'aquesta moció. El que no considerem és que hem de fer perdre el temps per parlar del temps com a ajuntament, atès que tenim molts projectes estratègics, moltes taules i consells que s'han acordat en aquest ple, i considerem que per aquest tema, si tenim el seu debat, que és obert a la ciutadania, el vostre debat com a grup municipal, la proposta que ja està treballada des del Consell assessor de la reforma horària, considero que nosaltres no tenim per què fer-ho. I més perquè quan ho hem fet se'ns ha dit que estem sobresaturant i que, a més a més, ho fem presencial, que no és conciliable, i que ho hem de fer de manera virtual. Per això. Gràcies.”

El senyor Cobera:

“En tot cas, sé que votaven a favor, però clar, l'actitud dona a entendre que malgrat que votin a favor, passarà el que passa sempre amb les mocions: no passa res, per això. La meua intervenció anava en aquest sentit. Gràcies.”

La votació dona el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

5.- MOCIÓ DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR CAV-POBLE ACTIU (AUP-CAV-PA) PER L'AMPLIACIÓ DEL TANATORI DE RUBÍ I ACABAR AMB EL MONOPOLI DE SERVEIS FUNERARIS A LA NOSTRA CIUTAT (EXP. 000013/2017-ALCALDIA)

Els serveis funeraris són essencials i ningú en pot prescindir. Són una demanda forçosa i de primera necessitat que es produeix de forma imprevista i que requereix una decisió ràpida en un moment de màxima emotivitat. L'any 2005 a Catalunya, i Rubí n'és un exemple encara vigent, el 84% dels municipis només tenien autoritzada una sola empresa funerària. El fet de que existeixin aquests monopolis i de que es limiti la oferta és una de les causes de l'elevat cost que pot representar l'enterrament d'un ser estimat, que en el cas de Rubí calculem que pot estar entre els 4000 i 6000€, podent ser superior però difícilment inferior a aquest rang. De fet, un informe de l'Organització de Consumidors y Usuarios (OCU)ⁱ indica que en algunes ciutats és possible un estalvi de fins a 2.000€, amb un promig de 900€. A més, queda demostrat que la concurrència d'ofertes, és a dir, la no existència de monopoli, es tradueix en una major diversitat de preus. A Rubí, aquesta situació de monopoli genera indefensió a la ciutadania, assumint preus desorbitats pel conjunt dels serveis prestats. La garantia del principi d'universalitat obliga a les empreses a prestar aquests serveis de forma gratuïta a les persones que ho requereixin per manca o insuficiència de mitjans econòmics, determinant-ho l'Ajuntament a partir d'un informe dels serveis socials municipals. Aquests casos, però, són força excepcionals. Això fa que bona part de les famílies hagin d'assumir uns preus molt més alts del que poden assumir i es veuen obligades a endeutar-se per aquest motiu.

A d'altres municipis el cost és menor, especialment aquells on aquests serveis són de gestió municipal (en són exemples Reus o Terrassaⁱⁱ). I de fet ciutats com Barcelona ja han començat els tràmits per crear una funerària municipal per trencar amb l'actual oligopoli, i oferir enterraments a un preu que oscil·larà entre els 2.400 i 4.700€, unes tarifes que estan notablement per sota de la mitjana actual a la ciutat, de 6.400€.

A banda del factor monopoli, l'elevat cost d'aquests serveis sovint també té a veure amb una manca de transparència i la generació de confusió per part de la mateixa empresa sobre quins serveis són realment necessaris, quins es poden contractar a altres empreses i sobre la diversitat de preus, així com amb les limitacions pel que fa als estàndards de luxe dels serveis. Així, podem veure com una empresa de serveis funeraris disposa d'una pàgina web on es detalla, per exemple, tots els centres i equipaments de què disposa però en canvi no s'especifiquen ni els diversos serveis (informació i assessorament, recollida i trasllat dels cadàvers, condicionament i tractament sanitari i estètic del cadàver, conservació i refrigeració del cadàver, subministrament de fèretres i urnes cineràries, enterrament i/o cremació, instal·lació de capelles ardents, organització de cerimònies, ornamentació fúnebre, etc) ni els seus preus d'aquests. Uns preus, que en canvi, l'empresa està obligada a comunicar a l'Ajuntament. Aquesta és exactament la situació de Rubí: l'empresa Montserrat Truyols S.A, que té dret exclusiu de la prestació dels serveis funeraris, té informació detallada al seu web dels equipaments de què disposa, entre ells el Tanatori de Rubí (<http://www.truyols.com/>). També té informació, escadussera, sobre assessorament i finançament a mida, però enlloc publica tots els serveis oferts ni el preu d'aquests, tot i que

al contracte signat amb l'Ajuntament el 25 de Novembre de 1983, en base al plec de condicions de l'externalització del servei, diu *"La empresa entregará en el Ayuntamiento y tendrá de forma permanente a disposición del público la relación de tarifas aprobadas y el catalogo de los servicios y modelos que se presten conforme cada tarifa"*. Segons hem pogut comprovar, l'empresa no té un catàleg com a tal, només es limita a fer pressupostos en base a les peticions dels clients. Per altra banda, l'Ajuntament, com a mínim a través de l'Oficina d'Atenció al Ciutadà, tampoc és capaç de donar aquesta informació a un ciutadà que la requereixi.

La demanda social per reduir la despesa que suposa tot el que comporta la mort d'un ésser estimat és un fet i cal treballar urgentment per garantir-ho. La prestació dels serveis funeraris per part de l'Ajuntament en règim de lliure concurrència amb el sector privat amb qualsevol de les fórmules de gestió previstes per la llei, és l'única forma de poder-ne fixar els preus des de l'Ajuntament i, per tant, l'única garantia per a la ciutadania de disposar d'uns bons serveis a preus ajustats.

L'any 2010 el Decret Legislatiu 3/2010 modificava la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris per adequar-la a la Directiva de Serveis 2006/123/CE. Aquesta modificació obliga a actualitzar de dalt a baix les normatives municipals ja que incompleixen principis bàsics de la legislació vigent limitant la competència i, en conseqüència, el dret d'elecció dels consumidors. En aquest sentit, la Llei 2/1997, d'una banda, marca clarament que cal respectar el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions obtingudes en altres municipis, és a dir qualsevol empresa autoritzada en qualsevol municipi de l'estat pot operar en tot el territori. De l'altra, limita molt els requisits que es poden exigir tant per l'obtenció d'autorització per prestar serveis funeraris com per a l'exercici de l'activitat que a més han de justificar-se com a necessaris i proporcionals.

D'altra banda, a Rubí ja fa temps que cal una ampliació del tanatori, que s'ha quedat petit pel nombre d'habitants que som al municipi. De fet, el tanatori és el factor clau a l'hora d'entendre perquè a la nostra ciutat encara tenim monopoli dels serveis funeraris. El 25 de Novembre de 1983 l'Ajuntament de Rubí va externalitzar, amb el concurs públic corresponent, els serveis funeraris de la nostra ciutat a l'empresa Montserrat Truyols S.A. per una durada de 20 anys. Entre d'altres, el plec de condicions diu *"Derechos del concesionario [...] d) Tener la condición de empresa funeraria única en este municipio para prestación del Servicio, mientras permanezca en vigor la concesión y conforme con el art.48 del Reglamento del Cementerio Municipal y de Policía Mortuoria"*. Més tard, el 14 de Setembre de 1994, el ple municipal, amb els vots a favor de IC, PSC-PSOE, PP i ERC i els vots en contra de CIU, va allargar el període de contracte amb l'empresa Montserrat Truyols S.A. fins a 50 anys, finalitzant l'any 2034, a canvi de que aquesta assumís els costos de la construcció del tanatori, per un import de 27.628.128 de les antigues pessetes. Un dels acords que incloïa l'annex del contracte, signat el 24 de Setembre de 1994, diu *"VIII- Una vegada finalitzades les obres, es cedirà a l'empresa Montserrat Truyols S.A. l'ús i gaudi de les instal·lacions per a la prestació del servei a què van destinades durant el termini de la seva concessió"*.

Per tant, a Rubí la situació és complexa; els serveis funeraris els ofereix l'empresa que en el seu moment va pagar la construcció del tanatori i que té un contracte d'exclusivitat per oferir els serveis a tot el municipi. Però per altra banda necessitem una ampliació del tanatori que,

creiem, ha d'assumir el propi Ajuntament i amb certa celeritat. Però no a canvi de res; entenem que aquesta és una bona oportunitat per acabar amb el monopoli de la prestació dels serveis funeraris que actualment tenim a la ciutat de Rubí i poder oferir els serveis a un preu més assequible i just per a tothom.

Finalment, l'Ajuntament de Rubí tampoc disposa d'unes ordenances fiscals que regulin el preu dels serveis funeraris, només existeix l'ordenança fiscal número 27 que regula els preus del cementiri. Per tant, és urgent la redacció d'unes ordenances fiscals que regulin la prestació dels serveis funeraris i que s'adaptin a la legislació actual (Decret Legislatiu 3/2010 que va modificar la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris per adequar-la a la Directiva de Serveis 2006/123/CE).

Per tot això, es proposa al ple municipal l'adopció dels següents acords:

1. Instar a l'equip de govern a incloure en la web municipal informació entenedora sobre: a) la legislació vigent en matèria de serveis funeraris i en especial dels drets i deures dels usuaris, b) informació de l'empresa que els ofereix a Rubí i els catàlegs de serveis i preus dels mateixos, tal i com estableix el contracte signat entre l'Ajuntament de Rubí i l'empresa Montserrat Truyols S.A.
2. Instar a l'equip de govern a fer complir el contracte i que l'empresa Montserrat Truyols S.A. faci públics, de forma clara i entenedora, tots els serveis disponibles i les tarifes corresponents a la seva web i que sempre tinguí disponibles fulletons al tanatori amb tota la informació.
3. Instar a l'equip de govern a una ordenança fiscal que reguli la prestació dels serveis funeraris d'acord amb la normativa vigent. Aquesta ordenança fiscal haurà d'estar inclosa en les ordenances fiscals del 2018.
4. Instar a l'equip de govern a fer un informe jurídic de la possibilitat d'obrir l'explotació dels serveis funeraris a altres empreses en ser l'Ajuntament qui assumirà l'ampliació del tanatori. L'equip de govern entregarà aquest informe a tots els grups municipals abans del 30 d'abril del 2017.
5. Instar a l'equip de govern a redactar el projecte executiu de l'ampliació del tanatori durant l'any 2017 i incorporar la partida necessària als pressupostos del 2018 per a la seva execució.
6. Instar a l'equip de govern, en el marc de la "MOCIÓ PER A LA RECUPERACIÓ DEL CONTROL SOBRE ELS SERVEIS BÀSICS EXTERNALITZATS I L'ESTUDI DE LA SEVA MUNICIPALITZACIÓ" aprovada en el ple d'octubre de 2015, a realitzar un informe sobre la conveniència o no de crear una empresa municipal que ofereixi serveis funeraris a la ciutat de Rubí en ser l'Ajuntament qui assumirà l'ampliació del tanatori. L'equip de govern entregarà aquest informe a tots els grups municipals abans del 30 d'abril del 2017.

Intervencions:

La senyora Gascón:

“Bona tarda a tothom. Espero que se m’escolti. Bé, nosaltres en aquest ple portem un tema que creiem prou important, que és el tema del tanatori, dels serveis funeraris. És una qüestió que segurament les formacions polítiques ja haurien d’haver adreçat fa molt de temps, perquè és una qüestió que acaba afectant tothom, perquè és un fet, la mort és un fet a la vida que no podem evitar, i una mica el que volíem amb aquesta moció és posar el problema del tanatori, la gestió del tanatori, dels serveis funeraris, sobre la taula, i presentar propostes per millorar-ne la gestió i també l’ampliació de l’espai, perquè com expliquem a la moció, s’ha quedat petit, amb només dues sales de vetlla i una sala de celebracions molt petita.

El cas del tanatori és un exemple de com externalitzant serveis l’ajuntament perd cert control de com és aquesta gestió. Com bé sabeu, l’AUP som una agrupació que defensem... Se m’escolta? És que jo no puc cridar més. Bé, puc cridar però... Al final la pujaré i el pobre Víctor... Bé. Doncs, això. L’AUP defensem la gestió directa dels serveis, perquè creiem que d’aquesta manera, primer de tot, l’ajuntament té un control total del que està passant amb aquest servei, i en segon lloc, tendeix a ser un 35 per cent més barat, de mitjana, el servei que es presta. I a més a més es pot controlar el preu del servei, que actualment, en el cas del tanatori i serveis funeraris, això no passa.

Llavors, una mica el que dèiem és que hi ha tres problemàtiques, no? Una de gestió, i aquí entraria el tema que manca una ordenança, falta una ordenança fiscal que reguli els preus. Actualment, qui marca els preus és l’empresa, no ho marca l’ajuntament, i l’empresa l’únic que ha de fer, per llei, és dir a l’ajuntament «aquests seran els nous preus», l’ajuntament ho envia a la Generalitat, i si ningú diu res, aquells preus s’accepten com a tals. Això va passar per últim cop el 2014, i des de llavors no hi ha hagut cap actualització dels preus. Per tant, entenem que aquí cal una ordenança fiscal, i que sigui l’ajuntament qui determini els preus per aquest servei.

En segon lloc, hi ha un problema de compliment de la llei. Des de l’any 1997 la llei ha canviat, ja fa uns quants anys, i el que diu la llei, que és molt extensa, la cosa bàsica que anomena és que en aquest cas s’està incomplint perquè dintre del mateix municipi poden operar diferents empreses, però actualment, degut al contracte que es va signar fa..., ja fa uns quants anys, l’any 1984, hi ha un monopoli de l’empresa i, per tant, el fet que hi hagi un monopoli també fa que no puguin entrar en competència diferents empreses i, per tant, els preus no es puguin..., no hi hagi una competitivitat que faci abaixar els preus.

I finalment, com he dit abans, manca..., hi ha problemes amb l’espai i, per tant, el que cal fer és ampliar-lo.

Llavors, el que proposem nosaltres és que l’ajuntament assumeixi l’ampliació del tanatori, per tant, aquí trenca una mica, obre una certa possibilitat perquè es pugui trencar també el monopoli, que a més a més és il·legal conforme la llei establerta, i per tant, millorar el servei.

I una última cosa és, no només entrar més empreses a fer competència, sinó que l’ajuntament creï una empresa municipal que doni el servei, que s’ha demostrat que en altres poblacions que ho han fet el preu d’enterrar un mort és molt més barat que no pas el que estem pagant actualment a la ciutat.

I bé, bàsicament és això. Moltes gràcies.”

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, nosaltres donarem suport a la proposta, entenem que el que es demana és estudiar totes les alternatives de gestió, totes les opcions de gestió, fer complir el contracte que es demana en la proposta d’acords. Nosaltres sí que no entrarem en cap cas a defensar que la gestió d’un servei, en general, sigui privada o pública la gestió, hagi de ser millor o pitjor, no?, perquè podem trobar casos de tot tipus.

En qualsevol cas, també podríem fer la reflexió de si les administracions públiques moltes vegades fan complir o no els contractes, que és el que vostès plantegen, però ja no en aquest cas sinó en general, i per això, des de l’oposició, moltes vegades s’han plantejat taules o consells de control dels contractes públics. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Señora Mireia Gascón, brevemente. No le diré nada nuevo, nosotros defendemos el sistema mixto, incluida la internalización de empresas, aquí nos diferenciamos claramente de su formación política, y pese a que estamos también de acuerdo con el diagnóstico de los problemas a la hora, sobre todo, de la negociación del convenio que se hizo en su día, y que evidentemente ha llevado una mala gestión, creemos que la mejor forma quizá de solucionarlo sería renegociando este convenio, y no a través del modelo que ustedes plantean. Por lo tanto, nosotros, ya que con parte del diagnóstico es evidente que estamos de acuerdo, y que además es verdad que el tanatorio requiere de una mejora urgente, no compartimos el modelo que plantean. Por lo tanto, nosotros no podremos apoyar su moción. Gracias.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Bona tarda a tothom. Bé, aquí es plantegen tres problemes, al nostre entendre. El primer és una manca de competència, el segon és la manca de transparència d’aquest servei, i en tercer lloc, la manca d’espai de l’actual tanatori.

Pel que fa a la manca de transparència, és evident que es demana transparència a les administracions, i en aquest sentit, Catalunya compta amb una llei de transparència que és d’una altíssima exigència i que afecta a totes les administracions públiques. Per tant, creiem que és natural que nosaltres, com a ciutadania i també com a representants polítics, podem exigir també aquests graus de transparència a aquelles entitats amb què l’ajuntament té un conveni, o aquelles empreses en les que hi ha un contracte en aquest cas d’explotació d’un servei. Per tant, en aquest sentit, totalment a favor d’exigir, com parla la moció, major transparència pel que fa als preus i pel que fa als serveis a la funerària que actualment presta el servei a Rubí.

En segon lloc, tal com recull la mateixa exposició de motius, redactada per l’AUP, en el seu moment, el Grup de Convergència i Unió va votar en contra de l’ampliació del tanatori, i ho va fer per un motiu molt senzill, que és que l’ampliació es duia a terme en una zona verda. Per tant, entenem que no havia de ser d’aquesta manera, i a més a més, estem en contra d’aquest model, que entenem que és equivocat en aquest cas.

En aquell moment es va voler fer el tanatori al costat del cementiri per motius obvis, però –i aquí introduïm el matís al nostre vot favorable a aquesta moció, perquè tal que consti en acta– nosaltres entenem que no s'ha de fer ara una ampliació també allà, perquè també implicaria afectar zona verda, sinó que el que s'ha de fer és obrir, com s'ha dit, trencar el monopoli actual, obrir a què altres empreses puguin prestar aquest servei, i que sigui la prestació d'aquest servei per part d'una altra empresa la que faci la competència a l'actual, i que ho faci a un altre espai diferent a l'actual. I creiem que en aquest sentit, amb dos tanatoris que tinguin una gestió diferenciada, com diu la moció, la competència garanteix diversitat de preus, això són les virtuts del capitalisme, senyors de l'AUP, i en aquest sentit creiem que es milloraria.

Per tant, el posicionament del Partit Demòcrata és el següent: en primer lloc, estem a favor d'acabar amb el monopoli, ja en el seu moment vam avisar que regalar un monopoli de 50 anys a canvi d'una obra d'aquestes característiques era un model equivocat i el temps ho ha demostrat; en segon lloc, estem d'acord amb la necessitat d'ampliar espais per la limitació existent, però entenem que hauria de ser com a conseqüència, per tant, del primer punt, per l'obertura d'un nou tanatori que donés servei a la ciutat, amb una gestió diferenciada, i que d'aquesta manera la competència permetés rebaixar preus, que ara mateix, efectivament, són desproporcionats; i en tercer lloc, i acabo, transparència total i sentit comú. No té cap mena de sentit que es cobrin 800 euros simplement per traslladar un difunt des de l'hospital de Terrassa que, com saben, és el nostre hospital públic de referència, fins a Rubí. Perquè en un cas de defunció per malaltia, quan la mort es produeix allà, es fa obligatori pagar aquests 800 euros per part d'una família rubinenca, per tant, això no té cap mena de sentit.

Per tant, esperem que es pugui obrir aquest debat, la moció en concret no diu que la gestió hagi de ser de l'ajuntament, per això nosaltres hi votem a favor, però sí que estem a favor d'obrir aquest debat, de trencar aquest monopoli, de més transparència, i sobretot que la competència entre empreses exploradores acabi beneficiant els ciutadans de Rubí, que al final són els nostres clients i als qui servim. Gràcies."

El senyor Capolat:

"Gràcies, alcaldessa. A veure, nosaltres, primer de tot, agrair a la gent de l'AUP l'esforç que ha fet per documentar el contingut de la part expositiva de la moció. És un tema, el dels serveis funeraris, que s'ha tractat en aquest ple, que el pateixen totes les famílies, i fins avui s'ha parlat més d'oïdes que documentadament. Per això agraeixo molt el treball que han fet.

Per a nosaltres aquesta moció té dues parts, els acords que ens proposen. Una part, que podríem concloure que són els tres primers punts d'acord, que per a nosaltres són ineludibles i és imprescindible que s'implementin ja, perquè tenen a veure amb raons d'informació, de transparència i de garantia en la prestació dels serveis. Que s'inclogui la informació en la web municipal hauria d'estar ja. Que hi hagi un seguiment de l'acompliment del contracte amb l'empresa funerària, si no es fa, mal fet. I que hi hagi una ordenança fiscal que reguli el preu públic en la prestació d'aquests serveis, més que necessari. Per què? Perquè si tenim preus públics, ordenances fiscals que regulen els preus dels rubinencs que es van a banyar a la piscina municipal de Can Rosés, que està gestionada per una empresa o per una associació o per un club, no directament per l'Administració, per què no hem de regular uns serveis funeraris, que a sobre donen un rendiment econòmic important i

aprofitable per a l'empresa que el gestiona? Per tant, aquesta primera part és ineludible que s'hauria d'implementar de forma immediata, amb els temps que es requereixen. Per descomptat, fer una ordenança fiscal, ho diuen vostès en la moció, per implementar-la el 2018. Correcte.

La segona part dels acords que ens plantegen tenen a veure amb la voluntat d'una millora del servei que s'està prestant actualment. Ampliar el cementiri..., perdó, el tanatori: imprescindible –imprescindible. Rubí és una ciutat ja amb suficients habitants, que ens agradi o no ens agradi, moltes vegades ens trobem amb el tanatori ple perquè hi ha més de dos morts i no es pot fer les vetlles corresponents i s'han de traslladar a altres llocs, o han de fer cua. Per tant, és imprescindible afrontar ja la necessitat d'ampliar aquest tanatori. Que s'ha afrontat, com ha dit ben bé el company Víctor Puig, en altres moments, i no ha prosperat.

També per a nosaltres és imprescindible que aquest servei passi a ser de gestió pública. I ho dic així: passi a ser de gestió pública. No que millori la competència. Si hem de fer un pas intermedi, que una part del tanatori sigui de gestió directament pública per a l'Ajuntament de Rubí, tot s'ha de fer per passos. I segurament que la gestió pública del cementiri pugui ser efectiva, haurà de fer-se prèvia a un estudi del que ens costaria fer-la pública, perquè tampoc es tracta de tirar els pocs recursos que tenim. Però sí que a últimes, el model Terrassa ens sembla molt millor per a l'usuari i per a l'Administració, que el model que avui tenim a Rubí.

I per acabar, deixin-me dir un parell de coses sobre algunes de les coses que s'han dit en les intervencions anteriors. La manca de competència, o l'increment de la competència, al nostre entendre, no sempre, ajuda a millorar preus –no sempre. Solament cal mirar l'exemple de les benzineres. Es va obrir el sector de la distribució de la benzina a totes les empreses que volguessin operar-hi. No hem notat canvis, almenys jo. Ara estan les de *low cost*, amb algun centímet, poca cosa. Però no hi ha hagut un canvi substancial. I què dir de les companyies elèctriques, quan es liberalitza el sector. Continuem tenint preus no competitius, perquè a últimes, es transformen en petits o grans oligopolis. Per tant, participem de la idea que es traspua en la moció, que nosaltres sí apostem per una gestió directa. I això, com que ho inclou la moció, com que la moció és prudent amb la forma d'afrontar aquests reptes i per tant, no és d'una immediatesa –a part dels tres primers punts– en les reformes estructurals que cal fer per arribar a aquest objectiu, hi votarem favorablement.”

El senyor Abadías:

“Buenas tardes, señora alcaldesa. En el año 1996, Rubí tenía 50.000 habitantes, y contaba con dos salas de velatorio en el tanatorio. A día de hoy, nuestra ciudad tiene 75.000 habitantes, y creemos que hace falta ampliar el tanatorio.

En esta moción que nos presentan, solo estamos de acuerdo en los tres primeros puntos. Consideramos que tenemos que negociar con la empresa adjudicataria para la ampliación del tanatorio, pero no utilizar las fórmulas que plantean ustedes en esta moción. Nuestro grupo municipal votará que no. Gracias.”

El senyor Corbera:

“Bé, morir és un fet natural i inevitable, per tant, és un servei bàsic i necessari que l'entorn familiar utilitzem en els moments més difícils i emocionalment més sensibles. Això fa que quan passem per aquesta experiència d'acomiar un familiar o un amic proper, el nostre objectiu és fer un comiat digne. Ens obliga a prendre decisions ràpides i amb poca informació, deixant de banda aspectes que pensats en fred i amb perspectiva segur que ens farien prendre decisions diferents.

Avui, aquesta moció ens permet parlar-ne amb perspectiva i tractant el tema amb seriositat i el rigor que cal. I el redactat de la moció n'és un bon exemple. Les exposicions que m'han predit ja han sigut prou clares i entenedores, nosaltres el que afegirem, complementarem la moció que es presenta. De fet, l'Autoritat Catalana de la Competència ja va assenyalar en les seves observacions de l'any 2012, que el servei de tanatori s'havia convertit en una prestació ineludible per a un operador que desitja prestar serveis funeraris. Per aquest motiu és crucial que la regulació dels tanatoris contribueixi a incrementar el grau de competència existent en el sector funerari en benefici de l'eficiència econòmica, i en definitiva, dels consumidors.

Són diversos els organismes i autoritats de la competència que han qüestionat la normativa vigent. En casos analitzats des de la perspectiva de la defensa de la competència, s'observa la importància de l'accés al tanatori, i barreres tant normatives com econòmiques o tècniques. Aquesta situació, doncs, la força el poder de mercat dels operadors que actualment compten amb un tanatori, i que sovint utilitzen com a instrument per captar la demanda de la resta de serveis funeraris, com és el cas de l'empresa Truyols, que dona el servei a Rubí, empresa que disposa de gairebé el 50 per cent del mercat al Vallès Occidental.

A Rubí, doncs, a part de patir aquests preus abusius, com explica la moció, no disposem tampoc de les condicions necessàries i dignes per realitzar aquest tipus de cerimònies. Un exemple que s'ha posat aquí és la sala de vetlles del nostre tanatori, petita i mal condicionada. Només disposem d'una, quan la mitjana de tanatoris de Catalunya disposen de tres sales de vetlla de mitjana. Per tant, existeix una necessitat d'espai que ens ve determinada també per la ràtio de població, i aquesta necessitat la podem cobrir, o bé com s'ha fet fins ara, o bé com aposta la moció, realitzant una ampliació del tanatori i fent-ne una gestió directa, com passa amb gairebé el 50 per cent en els cassos del Vallès Occidental. Del total de 19 tanatoris del Vallès Occidental, 9 són públics.

En aquesta línia, l'Autoritat Catalana de Competència en el seu informe del 2016 fa una sèrie de recomanacions que l'ajuntament fóra bo que tingués en compte. La primera s'ha dit aquí, és l'increment..., incrementar la competència amb la construcció de nous tanatoris. En segon lloc, evitar la vinculació entre el servei de tanatori i la resta de serveis funeraris. En tercer lloc, facilitar l'accés a tanatoris existents a competidors. I per últim, en el cas concret dels tanatoris de titularitat pública gestionats per empreses privades, com és el nostre cas, seria necessari modificar el contracte mitjançant el qual es formalitza la gestió per tal d'incloure una clàusula que expliciti que es permet l'accés a les sales de vetlla del tanatori a qualsevol empresa funerària o usuari que ho sol·liciti, amb condicions objectives,

transparents i no discriminatòries. Igualment, s'hauria d'incloure una clàusula amb el mateix contingut a les licitacions de nous tanatoris.

Com veiem, tenim camí per recórrer, i posar sobre la taula aquest fet ja ens permet prendre'n consciència. La mort ja és un fet prou traumàtic per qui la pateix en el seu entorn. Que com a mínim, i des de la responsabilitat de l'Administració pública, cal que a sobre no suposi un abús econòmic per a les famílies. Gràcies."

La senyora Mas:

"Bé, bona tarda a tothom. Tot i que en principi podríem estar d'acord amb la conveniència de l'ampliació del tanatori, hem de dir que la moció barreja moltes qüestions, dóna informació equivocada i, com sempre, marca calendaris que distorsionen l'acció establerta per aquest govern. D'una banda, el fonament bàsic de la moció és la suposada situació de monopoli de l'empresa que actualment la sustenta, situació que no és certa des del moment que qualsevol empresa pot prestar servei al nostre municipi. I a més a més, qualsevol ciutadà pot demanar també el servei d'una funerària en un altre municipi.

Amb posterioritat a la contractació dels serveis funeraris a Rubí, és veritat que la legislació va canviar i es va alliberar el sector. Per tant, independentment del que digui el contracte actual, independentment del que digui el contracte actual, qualsevol empresa pot prestar aquest servei en el nostre municipi, que d'altra banda, hem de recordar que no és de prestació obligatòria municipal.

En general, les xifres que s'aporten són incorrectes, i fins i tot hi ha una incongruència entre el cost que es diu en el primer paràgraf, que parla d'una mitjana de 4.000-6.000 euros, i del segon paràgraf, que posen com a mitjana 6.400. De fet, el cost mitjà d'un servei amb incineració a Rubí és de 3.400, i fins i tot, aquest mes de febrer se n'ha fet un per 1.600 euros.

A més a més, a Rubí es dóna una circumstància que és excepcional, i és que hi ha un percentatge molt elevat de persones que tenen assegurança de decessos. Estem parlant d'un 75 per cent, i que per tant, tenen els costos coberts. D'altra banda, els enterraments per beneficència són molt excepcionals, però no s'ha denegat mai cap a la nostra ciutat.

Pel que fa als acords, amb relació als dos primers punts, que es refereixen a ampliar i facilitar la informació al ciutadà, estem totalment d'acord. Ja hem donat instruccions perquè s'actualitzi la web, hi ha una part en què el que es demanava sí que està i una altra part que no, ja ho hem demanat, i també ho hem demanat a la pròpia empresa, que doni més transparència i doni més informació.

La dificultat es troba en la resta de punts de la moció. D'una banda, pel que fa a l'ordenança, des de l'equip tècnic no tenen clar que això s'hagi de regular així. Actualment es determina a través d'unes tarifes que autoritza la Generalitat de Catalunya. De totes maneres, no és un tema que per a nosaltres sigui..., no seria aquest el impediment. Ho mirarem, i si realment s'ha de regular des d'una ordenança, doncs, ho portarem a les properes ordenances.

Però pel que fa a la necessitat d'un informe... Pel que fa a la necessitat de fer un informe jurídic de la possibilitat d'obrir l'explotació a altres empreses, des de la alliberació del sector

ja no existeix aquesta situació de monopoli i, per tant, com deia abans, altres funeràries es podrien instal·lar en el municipi ara.

Pel que fa a la redacció del projecte executiu per a l'ampliació del tanatori i la incorporació al pressupost d'inversions del 2018, val a dir, com sabeu, que actualment és un servei que tenim en concessió. Segueixo o...? (*Soroll de fons.*) Bé, no té cap sentit que sigui l'ajuntament el que assumeixi aquesta despesa, ja que aquest nou espai quedaria fora del servei de la concessió actual. Com sempre, i vostès ho han dit quan ho han explicat, és una moció que el que pretén és la remunicipització dels serveis, i això ho descobrim en l'últim punt dels acords.

Nosaltres pensem que primer caldria saber quin és el cost per a la ciutadania, d'una banda de fer l'ampliació, i de l'altra banda el rescat d'aquesta concessió que està vigent encara. Els serveis tècnics de l'ajuntament ens alerten que aquestes dues propostes d'ampliació i rescat tindrien un cost molt elevat. D'una banda, l'ajuntament hauria d'invertir en l'ampliació un mínim d'uns 130.000 euros. Haurien de cobrir l'amortització pendent en aquests moments, que estaria sobre els 170.000 euros, però l'obligació legal d'indemnitzar el concessionari per danys i perjudicis podria pujar més d'1 milió d'euros.

D'altra banda, caldria garantir també, des del punt de vista dels recursos humans, que aquest és un servei que opera 365 dies l'any, a banda de comptar amb el material, vehicles, equipaments i les despeses de manteniment, neteja, etcètera.

Tot i així, hem fet aquestes consultes per saber aproximadament l'opinió dels experts, i ens alerten que una empresa municipal no és rendible a una ciutat inferior als 110.000 habitants. Per tant, si la moció parlés només de buscar alternatives per poder dur a terme l'ampliació del tanatori, nosaltres estariem d'acord. És més, estem buscant ja alternatives per fer realitat aquesta ampliació. Però la seva moció, com s'ha vist, va molt més enllà i pretén, com sempre, legítimament, està clar, que es remunicipitzin els serveis, i nosaltres, per responsabilitat, no podem assumir aquesta despesa i repercutir-la en la ciutadania."

La senyora Gascón:

"Bé, haig de dir que estic una mica perplexa amb les intervencions de Ciutadans i del PSC. A veure, s'han dit moltes coses. A veure, comencem per passos. Vostè diu, senyora Mas, que per un cantó ja no hi ha monopoli i que aquí pot operar qualsevol empresa. Però si fos així, quan vostè diu que serà car pagar el rescat de l'ús del tanatori, entenc que no hi haurà rescat, perquè si ja poden operar altres empreses... Hi ha alguna cosa aquí que no acabo d'entendre. Però bé... També, per un altre cantó, si tantes coses hem fet malament a la moció, també podrien haver-nos contactat prèviament i ens deien tot el que passava al voltant de la moció.

Diuen també que és molt complicat per a una ciutat gestionar directament el tema aquest dels serveis funeraris, però hi ha altres ciutats que ho estan fent i els surt més a econòmic a la ciutadania. Que no és una cosa que directament sigui competència municipal? Potser no, però el fet és que la gent es mor i tothom ho fa. Per tant, és una afectació total als ciutadans del nostre municipi, i de qualsevol municipi. Entenem que aquí no ens podem limitar a dir que no és competència nostra i no intentem solucionar la qüestió. Una mica...

Després, que les tarifes vénen donades per la Generalitat no és veritat, perquè si en altres poblacions les tarifes són diferents, és perquè es pot rebaixar el preu de la tarifa. Després que hi ha hagut enterraments per menys de no sé quants diners, entenem que són anècdotes que sí, que poden succeir. Que també hi ha gent que l'ajuntament, o perquè hi ha un informe de serveis socials, l'enterrament es fa gratuïtament o a un preu molt baix, d'acord, però hi ha gent que no, que assumeix un cost molt elevat per poder enterrar els seus estimats.

Després, no hi ha errors en els números que posem en el text. Primer ens referim a Rubí i després ens referim a Barcelona. Són dues ciutats diferents.

Després, senyor Abadías, vostè diu que s'ha de negociar amb l'empresa. Amb l'empresa no s'ha de negociar res, el que s'ha de fer és dir què volem, com ho volem, i si realment ja no hi ha el monopoli aquest que diuen que ja no hi és, doncs, no entenc què és el que hem de negociar amb ells.

Pel que fa a la construcció o ampliació del tanatori? Se'n pot parlar, però el problema és que el contracte actual no diu que l'empresa té el monopoli del tanatori actual, té un monopoli per treballar a tot el municipi. Per tant, si ens cenyim al que diuen en aquell contracte, per molt que construïssim un segon tanatori i no fem res més, entenem que seria la mateixa empresa la que estaria gestionant.

Per tant, evidentment que incloem molts temes en aquesta moció, perquè tot plegat ja en el seu moment, quan es va construir el tanatori, es van barrejar qüestions: la gestió, la construcció i, per tant, s'ha d'abordar tot en un mateix paquet, entenem nosaltres.

Pel que fa als acords, l'acord no diu en cap moment, senyora Mas, que es creï una empresa pública, el que es diu és que es compleixi una moció que es va aprovar el juliol o l'octubre del 2015, que demanava realitzar informes per valorar si realment sortia a compte o no municipalitzar un servei. I l'únic que estem demanant és que es compleixi aquesta moció, res més. Si surt que no, doncs, l'AUP marxarem a casa i el dia que governem ja farem les coses com nosaltres creiem que les hem de fer, i si és que sí, doncs, estaria molt bé i a més a més vostès podrien impulsar un servei públic i donar un millor servei a la ciutadania."

El senyor Puig:

"Sí, gràcies de nou. Bé, ara es dóna la paradoxa que defensant models diferents, el Partit Demòcrata i l'AUP defensin la moció davant d'aquells que la volen votar en contra. Però bé, jo d'entrada em pregunto què faria la primera tinenta d'alcaldeessa si no fos pels discursos que li escriuen els tècnics de l'ajuntament. Realment tindria difícil argumentar tot el que ens acaba d'explicar. No tinc cap dubte.

En qualsevol cas, parlem del model. Jo crec que vostès volen passar d'un monopoli privat a un monopoli públic, i aquest no és, per a nosaltres, el model, perquè potser pensant més en els preus o en la possible rebaixa de preus, el que s'acaba rebaixant és la qualitat del servei que es presta. En qualsevol cas, del que hem de parlar és de sostenibilitat del servei en global, perquè que el preu directe acabi sent inferior per a aquella persona en concret que paga el servei del tanatori, si en global el servei que presta directament l'ajuntament és deficitari, al final els ciutadans acabaran pagant igualment més però via impostos.

Per tant, l'estudi, efectivament, i per això estem d'acord, s'ha de fer en la globalitat. De res serveix tenir un sistema que sigui més barat teòricament per als ciutadans, a l'hora d'anar a pagar la factura d'un difunt, però que alhora això via impostos acaba costant més car al conjunt de la ciutadania, i no només a aquell que en fa ús, perquè resulti que el servei prestat directament acabi resultant molt més car, entre altres coses perquè a vegades succeeix que un servei prestat directament acaba tenint un cost molt més elevat que un servei prestat indirectament, i encara més si el que es pretén fer és un monopoli, en aquest cas públic.

Per tot això, nosaltres, acceptant aquesta paradoxa votem a favor d'aquesta moció, defensant el que creiem que per a nosaltres és el millor model de gestió. Gràcies.”

El senyor Capolat:

“Gràcies, alcaldessa. Solament em referiré a alguna de les coses que ha dit el que m'ha precedit, el Víctor Puig. Nosaltres no hem parlat en cap moment de passar d'un monopoli privat a un monopoli públic, nosaltres hem parlat que els beneficis privats reverteixin en allò públic, a partir d'una gestió pública, que és la manera en què entenem nosaltres que s'han de prestar els serveis públics.

Això avui no és així, la moció tampoc diu que hagi de ser així, i per això coincidim i votarem els dos favorablement a la moció, perquè el que diu la moció és que s'estudiï una cosa que es va aprovar en aquest ple, que és els efectes que pot tenir la municipalització de determinats serveis que es presten avui de forma privada. Però volia deixar constància que en cap moment aquest portaveu ha volgut que s'entengués que pensàvem passar d'un monopoli privat a un monopoli públic. En tot cas, el que nosaltres proposem és que els beneficis privats per la gestió d'un servei públic reverteixin en l'usuari, en el públic, i per tant, la millor manera, o la millor garantia perquè això sigui així –al nostre entendre, evidentment, i podem estar equivocats– és que es gestioni directament des d'allò públic.”

La senyora Mas:

“No sé, per aclarir, que potser no se m'ha entès. A veure, el que he dit és que digui el que digui el contracte, hi ha una llei que és posterior, que trenca el monopoli. Per tant, el que diu el contracte és nul. Ara mateix, podria haver-hi una empresa, tal com proposava el senyor Puig, que fes un altre tanatori a Rubí, sigui d'iniciativa pública o d'iniciativa privada. Podria haver-hi un altre digui el que digui el contracte, perquè la llei és posterior.

He dit també que les tarifes les valida la Generalitat, no que siguin tarifes fixes i uniformes. He dit que les tarifes ara mateix són tarifes que es proposen des de l'empresa, i les valida la Generalitat.

He dit també que el que ens aconsellen tècnicament, o el que s'ha estudiat tècnicament, és que aquests tanatoris remunicipalitzats són rendibles en aquelles ciutats que superen els 110.000 habitants.

I finalment, he dit també que des de Rubí ja s'està treballant perquè també veiem la necessitat d'ampliar el tanatori. Estem treballant opcions d'ampliació. No he dit res més.

El que els demanaria és que quan presentin una moció amb un objectiu quedi clar, perquè clar, si l'objectiu és ampliar el tanatori, és un objectiu polític que podem compartir tots. Si l'objectiu és ampliar el tanatori amb una empresa privada, el compartiran uns i els altres no. Si l'objectiu és construir-lo amb una empresa pública, el compartiran uns altres i els d'abans no. Potser podríem haver plantejat l'opció simplement política d'ampliar el tanatori, amb el que estaríem segurament tot aquest ple d'acord."

La senyora Gascón:

"Senyora Mas, la moció no té objectius amagats. Jo crec que som bastant transparents amb els objectius, i un dels principals és ampliar el tanatori perquè fa falta aquesta ampliació. I un altre que diem és que es compleixin les mocions que vostès mateixos van votar, no diem que creïn el servei públic. Només en funció del que digui..."

Podem retirar aquest punt, si a vostè li preocupa aquest punt, però és que no sé... Tot plegat a mi, sincerament, em deixa perplexa, vull dir, no ho entenc. I vostè ha dit abans que la Generalitat fixava els preus, no ha dit que els validava, i això és així. Si algun dia tenim actes dels plens, es podrà llegir. I a més a més, l'ampliació del tanatori, si seguim amb la situació actual, només beneficiarà l'empresa que l'està gestionant actualment. És així. El tema del monopoli a mi encara no m'ha acabat de quedar clar. Si realment es pot trencar el monopoli, entenem que aquell contracte que es va firmar en el seu moment queda trencat i, per tant, qualsevol empresa pot entrar a operar i la pregunta és per què no està operant una altra empresa a Rubí. Ja està.

I si vostès ja tenen projectes d'ampliació del tanatori, d'altra banda, també ens podrien explicar on estan aquests projectes, perquè portem una setmana en què es feia plaça Pearson, ja tenim el projecte del tanatori, etcètera, però aquí encara no veiem cap document que certifiqui que realment es faran aquests projectes.

Nosaltres creiem que aquesta moció la podien haver votat a favor, o bé la podríem haver negociat, perquè creiem que és un tema de ciutat. No acabem d'entendre ara per què es vota en contra, però bé, estem acostumats ja a perdre mocions últimament, i en tot cas vostès hauran d'explicar a la ciutadania exactament per què hi voten en contra."

La senyora Mas:

"És que jo crec que no m'acaba d'entendre. Si la moció fos només d'ampliació del tanatori, votàriem que sí. Però en el moment en què vostès ens estan marcant un calendari en el que no només ens marquen el calendari sinó que ens diuen que això ho ha d'assumir l'ajuntament, és quan diem que no."

La votació dona el següent resultat:

- Vots a favor: 5(ERC-AM), 3(AUP-CAV-PA), 2(ICV-E), 1(Víctor Puig - CDC) i 1(VR).
- Vots en contra: 6(PSC-CP), 4(C's), 1(Sergi García - CDC) i 2 (PP).
- Abstencions: 0.

La moció no s'aprova per majoria absoluta.

6.- MOCIÓ DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR CAV-POBLE ACTIU (AUP-CAV-PA) PEL SEGUIMENT DEL COMPLIMENT DEL PLA DIRECTOR RUBÍ BRILLA 2016-2019 I LA SEVA REVISIÓ PERIÒDICA (EXP. 000014/2017-ALCALDIA)

El mes de novembre del 2016 el ple va aprovar el Pla Director de Rubí Brilla, on s'establien els objectius i eixos prioritaris d'actuació del projecte per al període 2016-2019. Aquest Pla Director també recollia la creació d'una comissió de seguiment amb els grups municipals amb representació al Ple i els agents socials i econòmics, però mancava concreció de com i amb quina periodicitat seria aquest seguiment.

Els objectius del Pla són: transformar el model energètic actual cap a un de més sostenible basat en l'eficiència energètica i l'ús descentralitzat de les energies renovables, i complir amb el Pacte d'Alcaldes signat el 2008 que té per objectius incrementar un 20% l'ús d'energies renovables, augmentar un 20% l'eficiència energètica i reduir un 20% les emissions de CO2 abans de l'any 2020. Més concretament, i segons el mateix pla, els objectius específics són:

- La reducció o eliminació de la dependència energètica exterior
- La millora de la competitivitat d'empreses i indústries
- Eradicar la pobresa energètica
- Generar noves modalitats de consum responsable
- Reduir al mínim les emissions contaminants del municipi
- Difondre el concepte de cultura energètica
- Empoderar la ciutadania en qüestions energètiques, en tant que bé universal i d'interès general

És per això que en el Pla director Rubí Brilla 2016-2019 es proposaven fins a 46 accions per assolir aquests objectius, amb una despesa total de quasi bé 3 milions d'euros en total. Tanmateix, la tecnologia i els coneixements avui en dia evolucionen molt ràpidament i per tant, sovint, els plans que es fan cal anar-los revisant i adaptant, especialment quan es tracta de fortes inversions.

Per tot això, proposem els següents acords:

1. Instar a l'equip de govern a convocar anualment la comissió de seguiment, concretament cada mes de novembre. L'equip tècnic confeccionarà un informe del grau de compliment de les accions aprovades en Pla Director de Rubí Brilla 2016-2019, especificant detalladament, entre d'altres i si s'escau, les inversions realitzades, els retorns econòmics i estalvis energètics derivats de les accions, nombre de participants en les diferents accions, tasca de les empreses externes contractades, etc. Aquesta comissió de seguiment tindrà funcions d'avaluació i de redefinició o re enfocament d'objectius si s'escau.

2. Instar a l'equip de govern a fer públics tots els informes i totes les modificacions del Pla Director de Rubí Brilla a la secció corresponent del web municipal (<https://www.rubi.cat/ca/ajuntament/projectes-estrategics/rubibrilla>).

Intervencions:

La senyora Gascón:

“Bé, bona tarda. A diferència de la primera moció, aquesta sí que l'equip de govern ha volgut negociar, i hem acceptat les esmenes. Com bé sabeu, al ple de novembre es va aprovar el pla director del projecte Rubí Brilla, i en aquell projecte ja constava que hi hauria una comissió de seguiment, però no acabava de dir exactament com funcionaria i quina seria la periodicitat del retorn de la feina feta.

També volem recordar que en el seu moment aquest pla director només va rebre el suport de PSC, PP i Ciutadans, i del trànsfuga, però la resta de partits vam votar en contra perquè enteníem que, bé, hi havia certes mancances o certes coses amb què no acabàvem d'estar d'acord. En tot cas, agrair al govern que s'hagi vingut a votar-la a favor, estem d'acord que en lloc que sigui cada sis mesos sigui cada dotze mesos, entenem que així també simplifiquem la feina als tècnics del projecte, i res, no té més complicació aquesta moció. Gràcies.”

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, avui tornem a parlar del Rubí Brilla. Bé, aquesta moció que presenta l'AUP podríem dir que és purament de fiscalització i de control de l'acció de govern, que no ho oblidem, és la tasca principal dels grups municipals que formem part de l'oposició en aquest ple municipal, tal i com contempla la mateixa llei.

Bé, en el cas del Rubí Brilla, en aquest ple hem sentit parlar de portes giratòries, d'un projecte que ni el mateix govern se'l creu, que no es posa en el seu pla director el retorn que suposarà a la ciutat, que planteja dubtoses inversions, entre altres qüestions més que hem sentit respecte a aquest pla director.

Bé, cal dir que el pla director aprovat al novembre, en el seu annex econòmic contemplava 748.000 euros de pressupost per a l'any 2017. Però en les fitxes del projecte de pressupost que ens han fet arribar per al 2017, el Rubí Brilla contempla 407.000 euros. De sobte, s'han perdut 341.000 euros pel camí. On estan aquests diners? En altres partides amagades... On estan? No ho sabem.

Bé, vostès creuen que podem confiar en un govern que al novembre ens presenta un pla director amb un pressupost per al 2017 de 748.000 euros, i al gener, mes i mig després, ens presenta una proposta de pressupost que contempla 341.000 euros menys per al Rubí Brilla? Aquest és el seu nivell de planificació dels recursos públics?

Bé, aquesta ciutat té un greu problema amb un govern com el seu, el Partit Socialista, fonamentat, podríem dir, en la més pobra improvisació. Bé, nosaltres donarem suport a totes les propostes de fiscalització i de control de l'acció de govern, amb totes les conseqüències i, per tant, en el cas del Rubí Brilla també ho farem. Gràcies.”

La senyora (?):

“Sí, només... No acabo de ser conscient de si ha arribat l'esmena, això anava... Volia clarificar bàsicament l'esmena... Bé, una mica en l'exposició s'ha canviat alguna cosa. En tot cas, ja li farem arribar a la secretària, o la secretària ho té? *(Veu de fons.)* La secretària sí. Bé, per a la resta de grups... *(Veu de fons.)* Val. explicar bàsicament que hem passat de sis mesos a dotze mesos. Només volia clarificar això.”

El senyor Capolat:

“Bé. Gràcies a la Mireia per aquest últim aclariment, perquè era la primera pregunta que anava a fer. Han plantejat que la moció ha estat esmenada per l'equip de govern, i no ens constava l'esmena. Si l'esmena que plantegen i que haurem de votar fa referència a l'ampliació dels terminis en els processos de seguiment, doncs, ens sembla adequat.

Nosaltres la lectura que fem d'aquesta moció és una lectura en positiu. Nosaltres fem una lectura en positiu perquè el que pretén la moció, al nostre entendre, és que l'acompliment del pla director del Rubí Brilla s'exerceixi, perquè ho deia la pròpia moció que va aprovar el pla director del Rubí Brilla, i perquè és la funció que ens toca a tots, que allò que aprovem tiri endavant.

Nosaltres, en el ple on es va aprovar el pla director del Rubí Brilla, vam votar-hi en contra, i es pot pensar que estem en una contradicció, no? Mireu, nosaltres vam votar en contra perquè en el seu moment, i així ho vam explicar, el compromís pressupostari que hi havia al darrere del propi pla, i dels objectius que ficava aquest propi pla, ens semblava que faltaven coses. Faltava desenvolupament econòmic del propi pla director, i vam posar alguns exemples, no? Com es dotaven, quan es dotaria dels recursos humans necessaris perquè aquest pla tirés endavant, i alguns exemples més que en aquells moments ens van semblar suficientment importants, no perquè no s'aprovés el pla director, que es va aprovar, sinó perquè aquest pla director es fes una mica millor en aquelles carències que tenia.

Nosaltres som defensors a casa i a fora d'aquí del projecte del Rubí Brilla, ens el creiem, pensem que és un projecte que en el moment en què es va crear va néixer innovant, i que en la seva trajectòria ha permès començar a fer una feina difícil en el canvi de cultura energètica. Amb totes les carències. I l'únic que ens fa patir d'aquest pla director o de l'esdevenir del projecte Rubí Brilla, és que ens sembla que és el propi govern el que no s'ho acaba de creure. El portaveu de Veïns per Rubí feia algunes consideracions respecte a la proposta de pressupost del 2017, que deixava fora algunes de les inversions que el propi pla determinava, i en l'explicació del vot que va fer aquest grup en el debat sobre el pla director, ja vam posar l'accent en què si es volia tirar tot el que es deia en aquest pla endavant, els recursos no s'adequaven.

Per tant, repeteixo, i torno al començament. Nosaltres fem una lectura en positiu de la moció, perquè és una moció que el que pretén és impulsar i fer un seguiment d'allò que aquest ple va acordar. I el que ens agradaria és que malgrat que en el camí s'han anat perdent algunes coses, l'equip de govern arrisqués una mica més en aquest projecte, intentés incorporar qüestions que avui han quedat fora perquè altres administracions no les

han volgut finançar, i que això suposa risc i, per tant, creure's un projecte que per a nosaltres sí que té sentit per a una ciutat com Rubí.”

El senyor Puntí:

“Bé, bona tarda a tothom. D'entrada dir que votarem, evidentment, a favor d'aquesta moció, perquè tot el que sigui fiscalització de l'acció de govern i de com es gasta el diner públic ho aplaudim. El fet de ser el primer grup de l'oposició té un avantatge, i és que podem anar veient el posicionament dels altres grups i modular una mica la nostra intervenció de vegades en funció del que diuen, i d'altres, com avui, que et quedes sense arguments nous per afegir perquè pràcticament tot el que hem de dir ja s'ha dit. El senyor García, Toni García, parlava d'aquests 747.743 euros d'inversió prevista el 2017 al pla director, i que són... Bé, diguem que com que no hem pogut tenir aquesta reunió que ens hauria agradat tant tenir, d'explicació dels pressupostos, per saber exactament algunes partides on van destinades o on queden reflectides, no hem pogut tenir aquesta reunió, per tant, segurament alguns dubtes que tenim, raonables, els hauríem pogut resoldre i no ha pogut ser així, i nosaltres no veiem aquest capítol d'inversions reflectit en els pressupostos de 2017. És a dir, aquests 747.743 euros no els veiem reflectits en els pressupostos.

El que sí que veiem a la proposta de pressupostos és que hi ha 33.538 euros menys dedicats al Rubí Brilla dels que hi havia al 2016. Per tant, diguem-ne que si realment és un projecte de ciutat, és un pla estratègic de ciutat, com ho és per a nosaltres i com se suposa que ho és per a l'equip de govern, la partida pressupostària no s'entén que disminueixi, no s'entén que sigui la meitat del que es dedica, per exemple, a Acció Institucional, és a dir, a propaganda de l'alcaldia als barris, que hi dedicava uns 800.000 euros, exactament el doble del que es dedica al Rubí Brilla. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, gràcies, alcaldessa. Bona tarda a tothom. Jo volia intervenir-hi per explicar les dues esmenes que s'han introduït. La primera a la expositiva, per expressar, per explicitar que el propi pla director contemplava aquesta comissió de seguiment, tot i que faltava la periodicitat i aprofundir en les funcions, que és el que explicita la moció en la seva part expositiva, i el fet d'establir la periodicitat d'aquesta comissió de forma anual, perquè un projecte estratègic pensem que no es pot avaluar de manera semestral, i que necessita cert temps per poder ser evaluable.

I aprofito per celebrar la preocupació de Veïns per Rubí, d'Iniciativa i d'Esquerra, que se'n recorden del projecte Rubí Brilla quan hi ha una moció que va al ple, però que mai se'n recorden quan hi ha una taula de treball i es demana que presentin propostes i no ho fan. Sí que és cert que Iniciativa, Ramón, tens raó, en alguna ocasió hi has participat activament, però que d'altres grups no ho han fet, i volia destacar-ho també. Moltes gràcies.”

La votació de l'esmena dóna el següent resultat:

- Vots a favor: 6(PSC-CP), 5(ERC-AM), 4(C's), 3(AUP-CAV-PA), 2(ICV-E), 1(Sergi García - CDC), 2 (PP) i 1(VR).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 1(Víctor Puig - CDC).

L'esmena s'aprova per majoria absoluta.

La votació de la moció esmenada dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

7.- MOCIÓ DEL GRUP POLÍTIC MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR CAV-POBLE ACTIU (AUP-CAV-PA) PER L'ADHESIÓ I SUPORT DE L'AJUNTAMENT DE RUBÍ A LA CAMPANYA "CONNEXIÓ ARA" IMPULSADA PER L'AJUNTAMENT DE CASTELLBISBAL ENTORN LES OBRES DE CONNEXIÓ ENTRE L'A-2 I L'AP-7 (EXP. 000015/2017-ALCALDIA)

Deu anys després de l'autorització del Consell de Ministres de la licitació de les obres de connexió entre l'A-2 i l'AP-7, seguim esperant l'acabament d'aquest important enllaç de dos dels eixos viaris més importants i transitats de Catalunya, que consisteix en la construcció de 2,4 quilòmetres, dels quals 850 metres són de viaducte.

Són nombrosos els avantatges que representarà la posada en marxa de l'enllaç, tant per al territori de Rubí i dels municipis del voltants com per a l'Àrea Metropolitana de Barcelona i la resta de Catalunya, ja que ningú discuteix la importància estratègica de l'AP-7 com a via ràpida principal que travessa Catalunya de nord a sud, com per l'autovia A-2 que connecta transversalment Barcelona fins a Lleida en direcció Saragossa.

Les obres de connexió entre l'AP7 i l'A-2 són un projecte complex, que ha patit in comptables paralitzacions, alentiments i noves paralitzacions, han estat una de les principals damnificades de les retallades en inversió pública del Govern central davant la crisi econòmica. Alhora, ha nascut amb deficiències importants i errades en el disseny que, segons els experts, difícilment resoldran les reiterades retencions a l'alçada del Papiol i Castellbisbal.

Això sense oblidar l'impacte paisatgístic d'aquesta connexió per a la zona, que se suma a les altres grans infraestructures que han travessat i malmès el territori i, en especial, el nostre municipi.

Però a aquestes alçades, cal reclamar que es reprenguin sense més demora les obres, perquè ningú pot posar en qüestió que el benefici és molt alt respecte de la inversió que li manca. Aquest enllaç significarà una millora en el trànsit comarcal, resolent problemes de

mobilitat interna en carreteres locals com la C-1413 i la B-225, i posarà fi als endèmics problemes que pateixen les indústries instal·lades a l'Àrea metropolitana de Barcelona.

Encara més important és concebre aquest enllaç com una mesura d'importància vital en la lluita contra la contaminació atmosfèrica del territori i, per extensió, de la millora de salut de la nostra ciutadania. És, doncs, una infraestructura amb un alt impacte per a l'estat del benestar i per al progrés de la ciutadania.

En el punt actual del desenvolupament de les obres no estem parlant d'una forta despesa pressupostària sinó d'eficiència gestora i de la inversió en el desenvolupament econòmic del país, que repercutiran en positiu en una recuperació més accelerada del seu creixement industrial i econòmic, amb un alt retorn sobretot en l'Àrea Metropolitana, on hi ha situats territoris industrials estratègics, com ho és Rubí, i per a la creació d'oportunitats a les empreses que hi són instal·lades i per a la seva ciutadania.

Per tots els motius exposats, el Ple de l'Ajuntament de Rubí adopta els acords següents:

Primer. Demanar al Govern de l'Estat espanyol que repregui i finalitzi les obres de la connexió entre l'A-2 i l'AP-7, de forma immediata, amb un calendari clar i detallat de la seva execució i garantint que no es tornin a aturar fins a la seva finalització, posant en funcionament aquest enllaç durant l'any 2017.

Segon. Demanar al Govern de l'Estat espanyol que inclogui les partides pressupostàries necessàries i suficients perquè les obres es reiniciïn i no es tornin a aturar, amb l'objectiu de contribuir al desenvolupament estratègic del país.

Tercer. Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya que, dins les converses que mantingui sobre infraestructures amb l'Estat espanyol, continuï exigint el compliment dels dos punts anteriors.

Quart. Adherir-se com a Ajuntament de Rubí a la campanya "Connexió Ara" (<http://www.connexioara.cat/>) impulsada per l'Ajuntament de Castellbisbal.

Cinquè. Notificar aquests acords a l'Ajuntament de Castellbisbal, al Govern de la Generalitat, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al Govern de l'estat, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i donar-los a conèixer a través dels mitjans de comunicació.

Intervencions:

La senyora Gascón:

"Sí, gràcies. Bé, seré molt breu, perquè aquesta és una moció que jo crec que tothom, espero que tothom voti a favor. El tema de la connexió de l'A-2 amb l'AP-7 és una cosa que porta més de deu anys. Es va aturar en el moment de la crisi, però entenem que és una inversió que s'ha d'acabar perquè està començada a mitges, tot i que també té els seus problemes de disseny, tal com comenta la moció, però en tot cas, s'acaba la infraestructura. I sobretot, m'agradaria adreçar-me a les indústries que sempre vénen... Bé, quan hem parlat

amb els responsables de la CECOT, ens diuen que hem d'aprovar el POUM perquè sense el POUM les indústries patiran, etcètera. Entenem que en aquest cas aquells que votaran a favor del POUM també votaran a favor d'aquesta moció, perquè en aquest cas sí, és una infraestructura imprescindible de cara a promoure econòmicament i a nivell d'indústria el nostre territori. Gràcies.”

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, aquesta obra d'enllaç de l'A-2 i l'AP-7 va ser adjudicada l'any 2006, amb mancances importants al projecte, que han fet que s'hagués de modificar, projectes modificats, complementaris, etcètera, i amb diverses aturades a l'obra.

La primera i més significativa es va produir l'any 2010, sent ministre de Foment del Govern de José Luís Rodríguez Zapatero, el socialista José Blanco, el senyor José Blanco. Després, amb govern del Partit Popular, s'ha aturat diferents vegades per falta de partides pressupostàries suficients, per donar impuls definitiu a la consecució de l'obra. De fet, es plantejaven partides de pressupost plurianuals del Ministeri de Foment, i més en concret de la direcció general de Carreteres, que en el primer any d'execució d'obra normal, és a dir, amb mitjans de producció normals, s'esgotava el pressupost, s'esgotava el pressupost per certificacions en tres o quatre mesos. I conec personalment aquesta informació per companys que treballen en aquesta obra, o que hi han treballat.

Bé, no deixa de ser una gestió del Ministeri de Foment poc sensible amb la importància de l'obra per a la nostra comarca, per a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i evidentment, també per al nostre municipi, per a Rubí. Producte segurament d'un centralisme històric, no? Nosaltres ens sumem a la campanya per finalitzar d'una vegada aquesta obra que, torno a dir, és molt important també per al nostre municipi. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Bé, ningú com els successius consellers del Govern de la Generalitat no han reclamat més la finalització d'aquesta infraestructura, tant i tant necessària per a la nostra comarca i per al conjunt del país. Per a nosaltres, més enllà de la crisi, és una veritable vergonya que una via, amb un ús tan intensiu de vehicles, molts dels quals camions que mouen la nostra indústria, però també treballadors que dia a dia van a la feina, doncs, es trobin amb què aquesta obra està pràcticament complerta, i que no s'acabi i estigui aturada des de fa tants anys.

En aquest sentit, Catalunya fa molts anys que ha estat oblidada pel que fa a les inversions en infraestructures per part de l'Estat espanyol, el reiterat incompliment inclús dels pressupostos que s'aproven al Congrés dels Diputats, que després s'executen en un 120 per cent a Madrid del que es pressuposa, i en canvi no arriba ni al 80 per cent d'execució del que es pressuposta a Catalunya, i en aquest cas, són vies absolutament necessàries, que nodreixen la competitivitat de la nostra economia, i que en aquest sentit estan abandonades. I aquí l'unionisme descaradament va en contra del dia a dia dels interessos dels catalans. I quan recorden aquella fal·làcia dels problemes reals de la gent, creiem que aquí hauríem de ser els primers, absolutament els primers, a reclamar a l'Estat que deixi de fer trens d'alta velocitat a pobles remots d'Espanya, i que es posi a la pell, ja no dels camioners, com deia,

que feinegen, sinó dels milers de cotxes de persones treballadores que han de pagar el peatge de Martorell cada matí, o bé fer cada sant matí una cua a la comarcal 14-13 per anar fins a Molins de Rei o fins a Sant Andreu de la Barca.

En aquest sentit, el Partit Demòcrata seguirà reclamant la finalització d'aquesta obra, i sobretot explicant que el «sí» al referèndum d'aquest any és un «sí» a finalitzar aquesta obra, i és un «sí» a finalitzar tantes obres que acabin amb aquesta situació actual i ens permetin deixar el llast econòmic i social que representa en aquests moments pertànyer al Regne d'Espanya. Gràcies."

El senyor Cobo:

"Gracias, alcaldesa. La verdad es que no pensábamos intervenir, porque se trata de una obra en la que creo que habrá unanimidad, todo el mundo estaremos de acuerdo en que es una obra totalmente necesaria para la comarca, para Rubí, pero después de escuchar el discurso del señor Puig, que decía que el unionismo, como ustedes le llaman, sea el primero el reclamar esta infraestructura, pues, nosotros reclamamos esta infraestructura, creemos que es necesaria, que es fundamental para nuestra comarca, es el Gobierno de España quien debe poner el presupuesto en estos momentos, y lo ha sido en el pasado, es quién la tiene que poner. Nosotros no tenemos ningún inconveniente en reclamarle a la Administración que «pertoque». Quizá sean otros los partidos que solo reclamen siempre en una misma dirección. Gracias."

El senyor Capolat:

"Bé, com que sembla que hi ha unanimitat, de moment, deixaré el 100 per cent de la intervenció i simplement, aprofitant que avui això s'emet per *streaming*, dir que a aquesta campanya, o aquesta voluntat que ens transmet aquesta moció, que es tiri endavant una obra que fa pena que encara estigui com està després de tants anys, que és la connexió de l'A-2 a l'AP-7, avui l'Ajuntament de Rubí s'hi adherirà formalment a través de, si s'aprova la moció, però que també ho poden fer les empreses, els ciutadans, les associacions, i tots aquells que avui se senten afectats perquè el Govern de l'Estat, sigui quin sigui, no posa diners a allò que havia de fer.

Per tant, recordo a tothom que a la xarxa Connexióara.cat tothom es pot adherir. En aquest moment hi ha prop de 900 persones adherides, més de 50 empreses, i de moment, dos ajuntaments, el de Pallejà i el de Castellbisbal. Segur que avui s'hi afegirà el de Rubí, i animarà la resta de la ciutadania a fer pressió perquè aquesta inversió finalitzi d'una vegada per totes."

La senyora Martín:

"Bona tarda. Fa més de deu anys que el consell de ministres va licitar les obres d'enllaç entre l'A-2 i l'AP-7, i encara seguim esperant el final d'aquestes obres. Crec que ningú pot posar en qüestió que el benefici que això aportarà, no només a la ciutat sinó també a l'Àrea Metropolitana, a la nostra zona i a tot el país, és molt més alt que la inversió que queda per fer per acabar aquest enllaç.

**Ajuntament
de Rubí**

Tot i així, un cop més ens trobem amb un greuge de l'Estat espanyol, cap als catalans i cap als rubinencs en aquest cas. Per això, a aquestes alçades crec que ningú pot posar en qüestió, i crec que ja se n'ha fet palès en aquest ple, la necessitat imminent de construcció d'aquesta connexió, i des d'aquesta institució hem de demanar que s'iniciïn les obres sense més demora. Moltes gràcies.”

La senyora Mas:

“Sí, gràcies de nou. En aquest cas, sí que els votarem aquesta moció. Aquestes reclamacions, que nosaltres en tinguem constància, es produeixen des de l'any 2011, i les validarà el Grup Socialista que governava a l'Ajuntament de Castellbisbal. Tant la nostra actual alcaldessa com jo mateixa, ja vam participar en aquests anys anteriors en aquestes reunions, per tant, fa més de cinc anys que el nostre ajuntament ja actua i és part activa en aquesta reivindicació.

A més a més, ja hem rebut la invitació per participar en les futures reunions, de les que jo mateixa en formaré part, per tant, com els deia a l'inici, hi votarem afirmativament.”

El senyor Puig:

“Per respondre les al·lusions directes, amb tot el respecte, senyor Cobo, però vostè, fins a nou ordre, és un regidor del PP, i que vostè reclami això no serveix de res. El que serveix és que el ple d'aquest ajuntament ho reclami, i que els ministres del PP, que perjudiquen des de fa tants i tants anys el nostre país, la nostra comarca i de retruc la nostra ciutat i els nostres ciutadans, actuïn d'una vegada per totes. Vostè aquí, amb els braços plegats, no ajuda en res a la gent de Rubí.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Por alusiones directas. Cuando ustedes quieren, el sentido democrático del voto llega hasta unos niveles. Cuando ustedes quieren ese sentido parece que es justo el contrario. Por lo tanto, puestos a analizar la importancia o no de las votaciones, usted acaba de decir que lo que se vote en este ayuntamiento, por tanto, no tiene ninguna importancia, al no tener competencia en algunos ámbitos.

Yo creo que es muy importante lo que se haga también desde esta institución, y que para empezar, dentro de los partidos se muevan también de abajo arriba los cambios, y por lo tanto, seamos desde abajo desde donde podamos, aunque sea desde un asiento de un concejal, empezar esos cambios. Gracias.”

La votació dona el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

8.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR (AUP-CAV-PA) DE L'AJUNTAMENT DE RUBÍ PER A LA REALITZACIÓ D'UNA AUDITORIA DE

COMPLIMENT DEL CONTRACTE DE RECOLLIDA DE RESIDUS I NETEJA VIÀRIA PER PART DE L'EMPRESA ADJUDICATÀRIA (EXP. 000016/2017-ALCALDIA)

En els darrers temps, s'han conegut diversos casos de pressumptes males pràctiques de les empreses adjudicatàries de la gestió municipal de les escombraries a diversos Municipis. Per exemple, Barcelona, Badalona o Sabadell han denunciat les seves corresponents empreses adjudicatàries (en el cas de les dues primeres ciutats es tracta de l'empresa FCC, la mateixa que ostenta la concessió del servei a la nostra ciutat.

En el cas de **Barcelona**, sembla que l'empresa [FCC] hauria carregat **800.000 de més** amb pràctiques fraudulentas en només un any (i tenint en compte que només té adjudicada la gestió per 3 barris de Barcelona)ⁱⁱⁱ. El sistema que es diu que utilitzava era el de mentir sobre les quantitats recollides per evitar així saltar a un tram superior en que la tona recollida es cobra més barata.

Pel que fa a **Badalona**, l'Ajuntament ha denunciat l'empresa [FCC] arrel del resultat d'un auditoria que van encarregar de la gestió feta entre els anys 2010 i 2015. Aquest informe afirmava que l'empresa hauria cobrat més de **12 milions d'€ de més** en concepte de facturacions fraudulentas, augment de costos de mà d'obra no permesos per la llei, facturació de l'ús de maquinària no utilitzada realment, etc^{iv}.

El cas més recent, el de Sabadell, sembla que implicaria sobre costos de **més de 6 milions d'€**.^v En aquest cas, el govern actual de Sabadell afirma que el procés d'adjudicació ja es va fer de manera fraudulenta: tipificant malament el tipus de contracte per poder-lo fer a 15 anys (+5) enlloc de a 4 anys (+2). A part d'això, també denuncien els sobre costos abans esmentats, obtinguts a través de pràctiques similars a les de Badalona.

Davant d'aquesta situació, el govern va reaccionar el dia 30/11/2016 afirmant que «no faria cap auditoria del servei d'FCC perquè confiava en els mecanismes de control propis i no havia detectat cap anomalia»^{vi}; tancant així la porta a qualsevol investigació a fons sobre el comportament d'**una empresa adjudicatària acusada de pressumptes irregularitats en la prestació del servei a ciutats properes**.

Des de l'AUP creiem que cal **actuar amb fermesa i fer un pas endavant ja si amb aquesta demanada auditoria**, tenint en compte que no paren de sortir casos similars i alguns estan directament relacionats amb l'empresa que ens presta el servei. Per tant, és en l'interès de totes les rubinenques que el govern s'asseguri que cap empresa està estafant la Ciutat i la seva gent. I a més, creiem que és una tasca que el govern hauria de fer d'ofici, sobretot per als grans contractes, de manera més estricta i regular.

Alhora, en tractar-se d'un servei adjudicat per un govern del mateix partit que el govern actual, creiem que seria adequat i donaria una imatge de voluntat de transparència que l'**auditoria en aquest cas fos externa** i desvinculada de qualsevol persona que hagi tingut responsabilitats en la licitació del servei.

Per tot això es proposa al Ple de l'Ajuntament de Rubí l'adopció dels següents **acords**:

1. Encarregar en el termini més breu possible una auditoria totalment externa del compliment del contracte que l'empresa FCC té amb l'Ajuntament de Rubí fent especial atenció a l'existència de possibles casos similars als denunciats per altres ciutats en els darrers mesos.
2. Presentar els resultats d'aquesta auditoria abans del ple d'octubre de 2017.
3. En cas que apareguessin indicis d'irregularitats, demandar l'empresa adjudicatària i iniciar un procés de rescissió del contracte per incompliment (en cas que encara fos vigent).

Intervencions:

El senyor Muntan:

“Gràcies i bona tarda a tothom. Bé, primer de tot, aclarir un parell de coses. Hem acceptat unes esmenes del grup de l'equip de govern, del PSC. Crec que ha arribat una mica just, ja hem parlat amb la secretària, i intentarem, si volem... No sé si cal llegir els canvis o... Cal que els llegeixi?

Val. Bàsicament, a la part expositiva hi ha hagut algun canvi, però el que és important és a la part dels acords. El redactat final quedaria en... El primer punt d'acord seria encarregar, en el termini més breu possible, una auditoria totalment externa del compliment del contracte que l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas té amb l'Ajuntament de Rubí, fent especial atenció en l'existència de possibles casos similars als denunciats per altres ciutats en els darrers mesos. El segon punt d'acord seria presentar els resultats d'aquesta auditoria abans del ple d'octubre de 2017. Aquí ha variat una data. I el tercer punt d'acord seria, en cas que apareguessin indicis d'irregularitats, demandar l'empresa adjudicatària i iniciar un procés de rescissió de contracte per incompliment, encara que aquest fos vigent. Bàsicament, els acords quedarien així.

Només dir, aprofitant que avui estrenem aquesta nova eina que és l'*streaming*, aquesta moció en principi semblava que hauria de ser molt més complexa que la que hem tractat abans, del tanatori, però la diferència és que en aquesta hi ha hagut un mínim d'interès per part de l'equip de govern de negociar. Nosaltres sempre hem dit que estàvem oberts a acceptar canvis perquè al final, estiguem a l'oposició o estiguem a l'equip de govern, per al que estem aquí és per intentar millorar la ciutat. Fins ara hem hagut... Amb les mocions amb què no hi ha hagut interès per negociar hi ha hagut aquests malentesos de «jo no he volgut dir això, no se m'ha entès bé». No volem preocupar més la ciutadania, ja que ens estan escoltant. El que diré ara és el que volem dir, i per tant, esperem que s'entengui perfectament. Però com que hi ha hagut interès per negociar-ho, suposo que arribarem a un acord.

Bé, respecte a aquesta moció, com ja sabeu, és públic i ha sortit a les notícies, ajuntaments com els de Barcelona o Badalona han demandat l'empresa Fomento de Construcciones y Contratas, la mateixa empresa que tenim aquí, adjudicada, a Rubí, per pràctiques irregulars,

incompliment de contracte i frau. En el cas de Barcelona, s'han donat xifres però en el cas de Barcelona el que s'ha posat en mans dels tribunals són 800.000 euros en un any de pràctiques irregulars. En el cas de Badalona, es pot arribar fins a 12 milions d'euros.

Altres ajuntaments, com el cas de Sabadell, que no és la mateixa empresa, també estan amb processos judicials contra les empreses que realitzaven aquest servei. i paral·lelament a això, que venim d'abans de l'estiu, durant l'estiu, ajuntaments com Igualada, com Mataró, com Reus, com Granollers, van encomanar auditories externes immediatament, fent servir diferents eines, demanant fins i tot ajuda a la Diputació, i nosaltres vam fer una pregunta en aquest ple, si no recordo malament, ho dic de memòria, crec que hauria de ser a mitjans de novembre. Sorprenentment, ens va sorprendre molt, que la contesta oficial de l'ajuntament, o com a mínim la que es va transmetre als mitjans de comunicació, segons recollien les notícies dels mitjans de comunicació era segons fonts municipals, era que l'ajuntament no tenia intenció d'encomanar cap auditoria perquè confiava plenament en els mecanismes interns de control.

Bé, la nostra va ser una sorpresa gran, no només perquè, clar, des de l'Ajuntament de Rubí, amb tot el «carinyo» del món, assegurar que els controls interns poden ser molt més segurs o molt més importants que els d'ajuntaments com Barcelona, com Badalona o com Sabadell, doncs, per dir-ho suaument, ens va crear dubtes, però també ens va sorprendre molt que amb una contesta molt, molt ràpida, que va ser de dos, tres dies, s'assegurés amb rotunditat que no calia fer cap auditoria.

Bé, van passar mesos i al final sí que hem pogut, com a mínim al final hem pogut interlocutar amb més calma amb l'equip de govern, i ens han explicat una mica la situació que ves des d'aquells mesos, i per tant, al final hem arribat a un acord, i no ens importa reconèixer que celebrem, aquesta rectificació o aquesta donada d'explicacions, encara que sigui per a nosaltres un pèl tard, però que ens sembla bé perquè al final l'objectiu és que realitzi aquesta auditoria, que l'ajuntament busqui les eines que li calgui, però nosaltres també anirem una mica més enllà. No ens quedem amb aquesta auditoria, que al final és una reacció als esdeveniments que hi ha hagut, sinó que intentem establir mecanismes que durin més en el temps. Ara estem redactant plecs de condicions de contractes importants, entre altres aquest mateix. Intentem introduir mesures de control molt més rígides, intentem que aquestes auditories externes siguin una constant o una cosa que vagi més enllà, sobretot o com a mínim en els contractes que suposen imports grans. Per tant, si tenim un control públic fins i tot de subvencions que es donen a entitats, amb imports molt petits, home, intentem tenir un control molt més estricte amb contractes que suposen en aquest cas, per exemple, uns 8 milions d'euros l'any. Per tant, què menys que tenir un control.

No entrarem en el tema de les municipalitzacions, per no donar malentesos. Per a nosaltres el tema de les municipalitzacions, i això sí que, una mica en resposta a la portaveu del Grup Socialista, nosaltres no hem evolucionat com vostès, al principi teníem un entusiasme comú a fer informes i a municipalitzar certs serveis. Entenem la seva evolució cap a un altre cantó, nosaltres continuem igual, però el que sí que hem dit des del principi, i ho hem dit sempre, és que nosaltres entenem que hi ha serveis que ara per ara és impossible que els pugui assumir l'ajuntament. No som tan utòpics, per exemple, aquest n'és un, tot i que hi hauria fórmules i tot i que alguns ajuntaments estan buscant fórmules de futur per poder

municipalitzar fins i tot un servei com aquest, però entenem que ara no seria el cas. Però com a mínim –com a mínim– tenir un control, i tenir un control estricte.

Amb un servei que al final està donant uns resultats que són els que són, que estem redactant el pla de residus, i que les xifres que estem començant a tenir amb el pla de residus no són especialment bones, per no dir que són de les més dolentes de la comarca. Per tant, ja no només en el pla econòmic un control de la gestió, sinó fins i tot un pla de resultats.

Bé, al final estem una mica amb el mateix. Demanem aquesta auditoria, la demanem si pot ser que es faci de manera immediata, tot i que amb el regidor, amb el Moisès, hem parlat i ja hi ha una part, diguéssim, avançada. Esperem que vagi de pressa. I sobretot, ens agradaria que això servís de punt de partida perquè aquest tipus d'auditories externes, utilitzant eines, encara que sigui la Diputació mateixa o qualsevol altra, siguin una mica una constant per un tema de transparència, per un tema d'accés a les dades, per un tema de control. Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Un segon, si us plau, senyor Antoni García. Amb tot el «carinyo» també, les mocions, la negociació o el sentit del vot d'aquest grup no vénen determinats pel regidor que les defensa. Disculpa, eh? Més que res, com a aclariment, perquè no té res a veure qui defensi la moció per establir el sentit del vot. En tot cas, fem la... És que si ho barregem tot en la moció...”

(Veu de fons.)

Sí, però jo també he fet la puntualització amb relació. Seguim –seguim. Sí, senyor Antoni García.”

El senyor García:

“Gràcies de nou. Bé, aquest evidentment és un tema molt seriós. Des de Veïns per Rubí ja vam plantejar una moció al mes de novembre, per a la creació d'un consell de control dels contractes públics, que va ser aprovada per aquest ple, curiosament amb els vots en contra del PSC, del trànsfuga i de Ciutadans.

Bé, en el cas de Fomento de Construcciones y Contratas, adjudicatària dels treballs de neteja viària i recollida de residus, davant dels indicis de presumpte frau a Barcelona, a Badalona i altres poblacions, nosaltres entenem que es fa especialment necessària una auditoria externa, realitzada per persones que hagin treballat en casos similars en altres poblacions, tal com indica la fase expositiva de la seva moció.

Bé, nosaltres tenim molt clar, absolutament molt clar, que el control dels contractes públics ha de ser molt, molt rigorós. Moltes gràcies.”

El senyor Puig:

“Gràcies. Bé, efectivament, les males pràctiques sembla que han estat una pràctica habitual d’algunes empreses de pes com FCC, i les administracions tenen l’obligació de vetllar pels interessos, pels seus i per extensió, de la ciutadania, que són els contribuents.

Nosaltres creiem que no es pot criminalitzar totes les empreses prestadores de serveis públics, perquè això després ens condueix a simplificacions, i les simplificacions acostumen a comportar anàlisis esbiaixades, conclusions errònies, i possibles decisions després inadequades.

Per aquest motiu, quan es parla de remunicipalització dels serveis, tot i que ara el senyor Muntan deia que no en volia parlar perquè havien arribat a aquest acord amb l’equip de govern, però en qualsevol cas en parlava en un article a la premsa aquesta mateixa setmana, nosaltres estem d’acord amb obrir aquest debat, com ja hem comentat en l’altra moció, perquè creiem que qualsevol debat amb la intenció de millorar entre tots la governança de les nostres ciutats és positiu. I estem oberts a fer-ho perquè cal poder exposar el parer de cadascú amb relació als arguments a favor i en contra.

El nostre posicionament és sabut en aquesta qüestió. No és tant qui presta el servei sinó, un, la qualitat del servei que rep la ciutadania, i dos, la sostenibilitat del servei prestat. I aquí crec que trobarem exemples d’excel·lent gestió directa de serveis, i també trobarem molt casos de gestió exemplar per part d’empreses concessionàries. Per tant, no cal simplificar, perquè llavors no farem un favor a ningú.

Ara bé, amb el que segur estem d’acord és amb les obligacions de l’Administració en qualsevol dels casos, amb l’obligació de seguiment, l’obligació de control, de garantir el compliment dels contractes, i de vetllar per la correcta prestació del servei i el compliment de tots i cadascun dels punts establerts a la concessió. I això és el que ens condueix a donar suport a aquesta moció, i a demanar, com s’ha exposat en aquest cas, que l’ajuntament no desisteixi de la seva responsabilitat, que faci aquesta auditoria externa i que aclareixi els dubtes, perquè són prou fonamentats, atès tot el que ha passat en els darrers mesos i que s’ha explicat en relació amb aquesta empresa.

I per acabar, el posicionament del Partit Demòcrata. També considerem que l’Ajuntament de Rubí hauria de tenir un control sobre l’operativa d’aquest i d’altres serveis, de manera constant. També s’ha comentat, no es tracta només de fer auditories externes periòdiques o esporàdiques, sinó que es tracta de tenir la capacitat de no estar a mercè d’allò que ens informi l’empresa explotadora. Per tant, cal intensificar la capacitat de l’ajuntament per vetllar pel correcte funcionament, i tenir tota la informació en tot moment, i això és aplicable no només als residus sinó també, per exemple, a la gestió de l’aigua en el cas de SOREA. I creiem que aquest control, aquesta capacitat, aquest no estar a mercè de l’empresa concessionària, passa, entre altres coses, essencialment per tenir primer una plantilla potent i professional en aquest sentit, creiem segurament que hi ha els tècnics en aquest sentit a la casa que ho puguin fer, però sobretot és l’aposta per les noves tecnologies a l’hora de prestar aquests serveis. És molt més fàcil controlar la informació que l’empresa explotadora del servei trasllada a l’Administració, quan aquestes xifres es recullen de manera telemàtica, i amb uns indicadors absolutament contrastables a través de les noves tecnologies. Suposo que també, si algun dia aquesta ciutat fa el debat al voltant del Pla de residus, com ja s’ha començat a fer més internament, també podrem portar totes aquestes propostes a la

ciutadania, que és que com més apliquem les noves tecnologies, més serem capaços de controlar des de l'ajuntament. En aquest sentit, nosaltres donarem suport a aquesta moció. Gràcies.”

La senyora García:

“Bé. Nosaltres, com tots els grups que ens han precedit, hi votarem a favor d'aquesta moció perquè ens sembla bàsicament de sentit comú. Primer, en el context en el qual es presenta, que la mateixa moció exposa i que s'ha explicat aquí, creiem que no hauríem d'esperar a tenir sospites de o indicis de cap cosa o cap irregularitat, per fer aquest tipus de controls. Segon, perquè estem parlant del contracte d'adjudicació més important de l'ajuntament i, per tant, són molts diners i per tant és de sentit comú, reitero, que hi hagi un cert control i que vulguem saber exactament com es gestiona. I tercer, perquè no és inhabitual que les administracions públiques, els ajuntaments, facin auditories sobre la gestió d'empreses adjudicatàries de diferents serveis, els de residus, i també d'altres. Per tant, no és cap, diguéssim, agressió, cap gest de poca confiança cap a l'empresa, sinó que és això, una responsabilitat, com s'ha dit aquí, han explicat els companys.

Només, en al·lusió al que ha comentat el company Víctor Puig, en referència a aquesta plantilla professional de treballadors i treballadores que pot fer front a aquesta tasca professional i també regularitzada, perquè la precarietat laboral afecta, i molt, la qualitat de la feina i del servei.”

El senyor Abadías:

“Señor Muntan, en el mes de noviembre del año pasado, nuestro grupo municipal presentó una moción donde solicitábamos lo siguiente al equipo de gobierno: el control del pliego de condiciones técnicas y económicas de la adjudicación de los servicios de recogida y de limpieza viaria de la empresa de Fomento de Construcciones y Contratas, y ustedes, todos, todos los que están diciendo ahora que están a favor, votaron en contra. Solo nos apoyó el gobierno y el Partido Popular. Parece ser que lo veían todo correcto hace unos meses.

Como informó la señora alcaldesa en la junta de portavoces, nuestro ayuntamiento, a través de Intervención, contratará una empresa auditora externa para auditar el servicio. Esta moción no da lugar a presentarse, porque ya se instó en el mes de noviembre el control de los trabajos de la empresa adjudicataria. Nuestro grupo votará a favor, aunque lo que planteo esta moción ya se está realizando. Muchas gracias.”

La senyora Casas:

“Hola, bona tarda. Després de totes les intervencions dels meus companys, dir que nosaltres també votarem a favor d'aquesta moció. Que Fomento de Construcciones y Contratas, malgrat tenir un seguiment, s'han de controlar els residus, com s'han sumat altres ciutats com Reus, Barcelona, que estan estudiant, investigant, contractant auditories per al control dels contractes. Creiem que ja n'hi ha prou... *(Tall a la gravació.)*

... els ciutadans que paguem els nostres impostos hem de vetllar perquè els diners siguin lícits i que es compleixin i que arribin a bon terme. No cal estalviar diners per un servei tan bàsic com aquest. Volem que la ciutat estigui neta i amb una bona gestió de residus. Cal

mirar acuradament la gestió de l'empresa FCC, supervisar carrers, abocadors, vetllar perquè s'estiguin complint els contractes. I com a nota, no és la primera vegada que aquesta empresa, Fomento de Construcciones y Contratas, es veu implicada en temes il·legals. Ara fa un any, vam sentir parlar d'una escandalosa notícia del Pantà de Flix, que suposo que n'heu sentit a parlar. Es van cobrar uns treballs, i que no es van acabar. Per tant, sí que hem d'iniciar una auditoria externa i curosa cap a aquesta empresa. Gràcies.”

El senyor Rodríguez:

“Bona tarda. Nosaltres votarem a favor d'aquesta moció, dient que sempre ha estat voluntat d'aquest govern fer seguiment dels contractes i d'aquest, el més gran de la corporació, no podia ser menys. Hi ha un control ordinari de l'execució, però també es vol fer un pas endavant encarregant una auditoria en referència.

Em sobta, i segurament vull esclarir aquest error o el que s'ha comentat, que en el seu moment s'hagi publicitat que l'Ajuntament de Rubí negava l'opció a fer una auditoria, cosa que, a part d'il·lògica, era contraproductiu, perquè a les comissions informatives s'havia dit expressament que es faria. Però bé, tot i això, en el seu moment es va prendre la decisió de fer aquesta auditoria, i com a major garant de la fiscalització econòmica d'un contracte, a la nostra administració, i per sortir de l'esfera política, aquest encàrrec es va fer a Intervenció del nostre ajuntament. Acceptant les esmenes, votem favorablement, com no podia ser d'una altra manera, aquesta moció. I prego al senyor interventor si vol complementar la informació al respecte.”

El senyor interventor:

“Amb la vènia. En primer lloc, recordar a la corporació que en data 7 d'abril del 2016, el ple de l'ajuntament va adoptar l'acord d'aprovació del pla d'actuacions de fiscalització plena a posteriori, i d'auditories de control financer per al període 2016-2017.

En aquest pla d'auditories aprovat pel consistori, s'establia, com a fiscalització a posteriori de serveis, diguem-ne propis de la corporació, el servei de recursos humans i el servei de contractació. I quant a auditories de control financer, el servei de manteniment de parcs i jardins, i el servei d'escoles bressol. I finalment, control financer de subvenció en rebudes per persones o empreses amb càrrec al pressupost general de l'exercici 2015.

Per una altra banda, els membres del consistori saben que a partir del 3 d'octubre va canviar el titular de la intervenció, i això va, diguem-ne, produir un cert canvi o retard en l'execució d'aquest calendari aprovat pel plenari municipal.

Igualment es vol recordar als membres del consistori, quan es parla d'encarregar una auditoria externa, l'acord que va prendre el Tribunal de Cuentas, amb relació a qui correspon legalment realitzar les auditories. Si, amb la vènia de la presidència se'm permet, voldria llegir un petit extracte d'aquest acord publicat en el BOE, que diu: *«En el ámbito local», està en castellà, llegeixo literalment en castellà «la adscripción de las funciones públicas de control se efectúan en el artículo 92 de la Ley de bases de régimen local, al establecer que son funciones públicas, cuyo cumplimiento queda reservado exclusivamente a personal sujeto al Estatuto funcional, las que impliquen ejercicio de autoridad, las de fe pública y asesoramiento legal preceptivo, las de control y fiscalización interna de la gestión*

económico-financera, y presupuestaria, las de contabilidad y tesorería, y en general, aquellas que en desarrollo de la presente ley, se reserven a los funcionarios para la mejor garantía de la objetividad, imparcialidad e independencia, en el ejercicio de la función».

Y el apartado 3 del citado artículo, atribuye la responsabilidad administrativa correspondiente a estas funciones y a las de asesoramiento legal, que califica de necesaria en todas las entidades locales, a los funcionarios con habilitación de carácter nacional. Permite precisar que el ejercicio de esta función ha quedado encomendado a los miembros de un determinado cuerpo de funcionarios, que desempeñan los puestos de trabajo que en la norma se indican: secretarios, interventores o secretarios-interventores.

Posteriorment, aquest mateix acord diu: «Constituye la finalidad de las auditorías comprobar que en los actos, operaciones y procedimientos de gestión, los directivos públicos y todos aquellos que manejen fondos públicos, se han sometido a las normas, disposiciones y directrices que le son de aplicación, y que aquellos se realizan con criterios de eficacia, eficiencia y economía. La realización que viene exponiendo puede requerir la presencia de personas ajenas a aquellas que integran el órgano al que se encomienda legalmente, por carecer éste de los medios personales o materiales necesarios para elaborar el informe de auditoría encomendado.» Amb aquesta succinta lectura es vol traslladar a la corporació que l'òrgan encarregat de fer les auditories únicament pot ser per llei la Intervenció municipal. Una altra qüestió és que la Intervenció, degut a la possible inexistència de mitjans personals o materials, pugui demanar la col·laboració d'empreses externes.

En aquest context, i malgrat no estar, diguem-ne, previst en el calendari d'actuacions que va aprovar en el seu moment el ple, la Intervenció sí que va sol·licitar a la presidència la conveniència que es fes una petita mitització d'aquest calendari o d'aquesta actuació, per tal d'introduir uns certs canvis. Un d'aquests canvis ha sigut precisament el de prendre en consideració la preocupació diguem-ne general que hi ha hagut amb relació a aquest contracte, i a tal efecte intentar veure si des de la Intervenció, amb els mitjans propis, érem capaços de poder realitzar aquest treball d'auditoria que, tal com s'ha dit, era un treball important pel seu volum.

Després de fer una petita anàlisi, es va comprovar que hi havia inexistència de mitjans, i s'ha sol·licitat de la corporació, després de fer un petit anàlisi amb empreses especialitzades en matèria d'auditories, i que han treballat amb altres corporacions, diguem-ne, locals importants, que s'efectuï una contractació per tal que es realitzin els següents treballs sota la supervisió de la Intervenció municipal: realització d'un examen independent, sistemàtic i objectiu, de la justificació documental de les despeses facturades per la concessionària, Fomento de Construcciones y Contratas, SA., durant els exercicis 2015 i 2016, mitjançant l'aplicació de certs procediments acordats orientats a facilitar a l'ajuntament la verificació dels extrems següents: que els preus aplicats en les certificacions mensuals corresponen al contracte aprovat i als plecs de clàusules, d'acord amb l'oferta de l'empresa licitadora que es va adjudicar el contracte; que s'ha dut a terme la inversió prevista en els termes establerts en el contracte; que s'han dut a terme les millores previstes en els termes establerts en el contracte; que les despeses de personal són adequades i s'ajusten al contracte; que el cost del servei prestat es correspon amb el contingut en el contracte; que les factures presentades per la concessionària es corresponen amb el compte d'explotació d'aquesta. El període objecte del treball comprendrà els exercicis 2015-2016.»

En principi, aquest treball que s'encomana s'ha efectuat, i es considera que es podrà obtenir una resposta diguem-ne adequada a les preocupacions de la corporació, i també de la Intervenció. Moltes gràcies.”

El senyor Muntan:

“Gràcies, i gràcies a l'explicació del senyor interventor. Ja ho he dit en la intervenció, que mitjançant el diàleg que hem tingut amb el regidor, també m'ha donat diverses explicacions entorn a això, i que celebràvem que hi hagi aquest treball previ i que es pugui fer l'auditoria, que al final és el que volem.

Algunes matisacions. Respecte al que ha dit la senyora alcaldessa, ja ho he dit al principi, #, el que he dit és el que he dit, i no hi ha interpretacions. Jo no m'he referit al sentit del vot, m'he referit al treball previ a les mocions. Nosaltres només tenim dues referències: tenim la referència de la persona que interlocuta fins que arriba aquí, i la referència de la persona que defensa la moció, no en tenim més. Per tant, són les úniques referències que tenim. El que he dit és el que he dit, i no s'ha entès malament. Volia dir exactament el que he dit.

Referent al tema del que ha dit el regidor, el Moisès, del tema que no entenen com es va donar aquesta versió als periodistes. No sé, hi ha els mitjans aquí. Nosaltres l'únic que hem fet és agafar *links* d'hemeroteques, de les notícies que van sortir segons fons municipals, que es descarta fer una auditoria. Clar, no sabem d'on va sortir. Potser haurien de dir-los als periodistes, però la notícia posa «segons fons municipals». No sé, potser el servei de comunicació no acaba d'anar bé.

I respecte al que ha dit el portaveu de Ciutadans, si no tocava fer aquesta moció i no té cap sentit presentar aquesta moció, no sé, per què la voten a favor? Vull dir, no ho entenc. No té res a veure amb la moció de novembre. La moció de novembre deia treballar el plec de condicions del contracte, i aquesta està demanant fer una auditoria.

Al novembre, quan es va demanar aquesta moció, feia molts mesos que s'estava treballant aquest plec de condicions. I el grup al qual jo represento va treballar, i va treballar moltíssimes hores, li podrà certificar el regidor de l'àrea. Per tant, al novembre, quan va presentar aquesta moció, ja s'havia acabat tota aquesta feina. I aquesta moció concreta que presentem avui no diu de treballar el plec de condicions del contracte de residus, diu fer una auditoria per tots els esdeveniments que hi ha hagut en les diferents ciutats que estan en processos judicials. Ja està, no té més.

Després, una altra cosa és que en l'exposició de motius, o en la intervenció, nosaltres diguem que el nostre objectiu va més enllà d'aquí i que juntament amb qui vulgui treballar-ho podríem treballar mecanismes per millorar aquest tema de control, però els acords demanen una auditoria. Gràcies.”

El senyor García:

“Sí, gràcies de nou. Bé, jo només volia fer un petit aclariment. D'una banda, tenim el que és la intervenció financera, o l'auditoria financera, que sí que correspon a Intervenció general d'aquest ajuntament, i una altra qüestió, que jo entenc que és diferent, és una auditoria de servei prestat, lligat a la facturació, que això, evidentment, no correspon a la Intervenció

municipal. És controlar que el servei es fa correctament, adequadament, i es factura, i això, evidentment, no té capacitat perquè no és la seva labor d'intervenció, i sí que això, o es fan auditories externes o control extern, o no hi ha una altra forma de fer-ho, són qüestions diferents. Hem entès, jo he entès perfectament el que ha explicat el senyor interventor, que és això, auditoria d'Intervenció, que és bàsicament financera. Una altra qüestió és el servei prestat, lligat a les certificacions de la contracta. Només volia fer aquest aclariment. Gràcies.”

La senyora García:

“Sí, només amb referència al posicionament de Ciutadans, no recordava exactament què deia la moció del novembre i l'han penjat molt encertadament. Diu, efectivament, no té res a veure els punts d'acord, perquè diuen «continuar realitzant campanyes de sensibilització a l'entorn de la gestió de residus, *hacer cumplir las ordenanzas en materia de gestión de residuos, hacer cumplir el pliego de condiciones técnicas y económicas...*». No veig cap auditoria per aquí.

I el punt 4 de la moció que vostès han penjat, que diu «*fomentar la permuta de las multas, especialmente entre los jóvenes, por trabajos a la comunidad*». Jo vaig defensar aquella moció, i recordo perfectament que aquest no era el punt 4 de l'ordre del dia que vam votar, i aquesta és una de les coses que passa i aquesta és una de les coses que passen per no tenir les actes del ple: que després podem dir que hem aprovat coses que no hem aprovat, perquè deia que es redactés un reglament que fes, que convertís les multes en treballs a la comunitat. I ho recordo perfectament perquè tinc aquí la intervenció que vaig fer. Per tant, els demanaria, si us plau, que no modifiquin a posteriori de la seva aprovació les mocions, i les penguin en la seva versió original. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Debe tener el email que se envió cuando se envían las mociones. Lo puede mirar ahí. Lo que usted tenga apuntado ahí me da exactamente lo mismo. Que una moción, con el título «la utilización de todas las herramientas a disposición de un ayuntamiento para mejorar la limpieza de Rubí», y en uno de esos puntos dice la moción «el control del pliego de condiciones técnicas y económicas», cuando hablamos de herramientas, puede utilizar lo que usted quiera, puede hacer una auditoría, a lo mejor no hace falta una auditoría, pero posiblemente hace falta una auditoría.

En aquel momento se presentó esta moción, y para ser que no hacía falta. Ustedes votaron en contra, y no sé por qué votaron en contra. Si ustedes están en contra de votar contra el control del pliego de condiciones técnicas y económicas en la adjudicación de los servicios de recogida y de limpieza, vamos mal. Ahora sí lo presentan, porque, claro, ahora presentan una moción porque en los medios vemos que todos los ayuntamientos están en guerra contra la empresa FCC porque está incumpliendo los contratos, está haciendo lo que crean ellos que estén haciendo, y ustedes se suben a la ola de denunciarlo para hacer una auditoría. Queda muy bien en los medios. Pero realmente, esto se podía... Se está realizando desde hace ya tres meses. Con que no me cuente milongas, ¿eh?”

La senyora García:

“Perdona, milongas, señor Abadías, no. Le he leído punto por punto lo que decía su moción, y el punto 4 de la moción... No puede intervenir mientras yo tengo la palabra, disculpe. Y el punto 4 de la moción que usted ha colgado con se corresponde con el que se presentó en este pleno. A no ser que antes de que se diera la sesión del pleno, se hiciera una enmienda que no se nos hizo llegar. Es más, al final del pleno hice una pregunta directa al equipo de gobierno, para saber si ese punto se iba a cumplir tal y como estaba redactado. No sé si lo recuerdan ustedes, yo sí lo recuerdo perfectamente. Por lo tanto, lo que hay en esa moción no es lo que se aprobó en este pleno, y es una lástima que no tengamos las actas para verlo.

Otra cosa es que la moción que usted presentó no dice lo mismo que esta moción. Si querían ustedes decir que se hiciera una auditoría, pues lo ponían ustedes y ya está. Si a usted no le gusta nuestro voto, es muy respetable. Milongas no, por favor, ¿eh?”

El senyor Abadías:

“Aquí hay ocho grupos municipales que han recibido ocho mociones, la misma moción. Alguno tendrá la moción, supongo, ¿no? Buscadla, la sacáis, y veremos si es verdad o mentira. Yo nunca miento, cosa que ustedes... (*remor de veus*) ... cosa que ustedes, es el hacer de cada día. No, no, está clarísimo. (*Remor de veus.*) No, no, lo digo claro.”

La senyora alcaldessa:

“Perdó, perdó. Senyor Capolat, ara tinc la paraula jo. Doncs, demano respecte per a tothom, i això es resolrà en el moment en què... Jo he demanat respecte per a tothom, i això es resolrà en el moment en què tinguem les actes i ho podrem comprovar, si és aquesta la comprovació. Estem parlant d'aquesta moció. Jo crec que ja hem esgotat el torn d'intervencions, diguem-ne, i passaríem a votació.”

La votació de l'esmena dóna el següent resultat:

- Vots a favor: 6(PSC-CP), 5(ERC-AM), 4(C's), 3(AUP-CAV-PA), 2(ICV-E), 1(Sergi García - CDC), 2 (PP) i 1(VR).
- Vots en contra: 0.
- Abstencions: 1(Víctor Puig - CDC).

L'esmena s'aprova per majoria absoluta.

La votació de la moció esmenada dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

S'acorda fer una pausa de les 19.09 a les 19.30 hores.

A les 19.32h es reincorpora a la sessió el regidor Sr. Xavier Corbera i Gaju.

9.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL CIUTADANS (C's) PER A LA DESTITUCIÓ DEL PRESIDENT DE LA FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA (EXP. 000017/2017-ALCALDIA).

El grup municipal de Ciutadans a l'ajuntament de Rubí, d'acord amb el que estableix l'article 13 del ROM, presenta la següent moció per al seu debat, votació i aprovació en el ple de l'Ajuntament de Rubí.

- Atès que, el President de la Federació de Municipis de Catalunya, del PSC, Xavier Amor, ha estat novament imputat, pel cas de corrupció anomenat Mercuri.

- Atès que, aquesta imputació és resultat, segons sembla, per tot un seguit de pagaments realitzats per part d'aquesta entitat supramunicipal a un càrrec del PSC, per uns suposats treballs d'assessoria externa, no realitzats en cap moment, i per tant, injustificat seu pagament.

- Atès que, ja no és la primera vegada que aquesta entitat és notícia per causes obertes de corrupció i manca de transparència. Cal recordar que el 2014, l'actual president, Xavier Amor, ja va haver de declarar com a imputat pel presumpte cobrament de sobre sous camuflats, en forma de dietes, amb un total de 44 alcaldes involucrats.

- Atès que, l'Ajuntament de Rubí és membre de la Federació de Municipis de Catalunya, aportant anualment una quota de 12.365 euros.

Per tots aquests motius exposats, el Grup Municipal de Ciutadans a l'Ajuntament de Rubí, sol·licita al Ple municipal, el següent:

ACORD

PRIMER: Que com a institució adherida i com a mesura de transparència i regeneració democràtica, el nostre Ajuntament comuniqui formalment, abans de quinze dies, la petició de destitució del seu càrrec de President de la Federació de Municipis de Catalunya, Xavier Amor.

SEGON: Traslladar aquests acords a la Federació de Municipis de Catalunya i al seu President i Junta Directiva.

Intervencions:

El senyor Abadías:

“Buenas tardes. Este mes pasado ha trascendido que el actual presidente de la actual presidente de la Federación de Municipios de Cataluña deberá declarar sobre el pago que

se realizó por supuestos trabajos de asesoría externa, que según la investigación no se realizaron. Por este motivo, nuestro grupo municipal solicita la dimisión del presidente de la Federación de Municipios de Catalunya, Xavier Amor, después de que haya sido imputado en una de las piezas del caso Mercurio por corrupción.

Desde Ciudadanos defendemos como medida de higiene política la separación inmediata de cualquier cargo público que haya sido imputado formalmente por corrupción política, hasta la resolución completa del procedimiento judicial. Muchas gracias.”

El senyor García:

“Gràcies. Bien. El señor Xavier Amor, presidente de la Federación de Municipios de Cataluña, que sustituyó en 2013 al exalcalde de Sabadell, el señor Bustos, ha sido citado como investigado por la jueza del caso Mercurio. Tenemos que recordar que el 93 por ciento de los ingresos económicos de la FMC proceden directamente de otras administraciones públicas, y en concreto, más de la mitad de cuotas que pagan los ayuntamientos asociados, entre ellos el nuestro. En resumen, es una entidad financiada con fondos públicos.

El señor Amor ha sido citado por la jueza del caso Mercurio como investigado, ya lo he comentado antes, lo que antes se conocía como «imputado», por el presunto enchufe en la entidad de un exdirigente del PSC del Maresme durante la etapa de Bustos como presidente.

El señor Amor comparecerá ante la instructora previsiblemente el próximo mes de marzo, el próximo mes, por una conversación telefónica que mantuvo con el señor Bustos en el año 2012. En la llamada registrada porque los Mossos d'Esquadra tenían intervenidas las líneas del señor Bustos por orden judicial, el señor Amor sugería a su interlocutor, el señor Bustos, que concediera un encargo de asesoría externa de la Federación de Municipios de Catalunya a Santi Fontbona, exalcalde socialista de Arenys de Mar entre el año 99 y 2001. Meses antes, Fontbona había cedido la primera secretaría del partido en el Maresme al señor Amor.

La fiscalía cree que el alcalde de Pineda de Mar, el señor Amor, propuso a Bustos que colocase al exdirigente, señor Fontbona, cito textualmente, «con el fin de que éste, y para compensar la pérdida de un cargo comarcal del PSC, percibiera determinados ingresos económicos», según apunta el auto judicial. Esto lo dice, está escrito en el auto judicial, no lo digo yo. Para la fiscalía, el pago de diversas facturas a Fontbona por parte de la asociación municipalista, recordemos, históricamente encabezada por los socialistas, fue por un trabajo aparentemente injustificado e inexistente, que le habrían confiado porque el señor Amor habría ideado la maniobra instando al presidente y al secretario de la Federación de Municipios para que la ejecutaran.

El exalcalde de Arenys de Mar, el señor Fontbona, también investigado, antes imputado, declaró en medios locales que elaboró un estudio sobre turismo en el Maresme y lo entregó a la Federación de Municipios de Cataluña. Según el diálogo transcrito en el sumario, el señor Amor expuso la situación que podía arreglar el señor Bustos, y cito textualmente lo que le dijo el señor Amor al señor Bustos: « ¿Te acuerdas del día que estuvimos con Dani, que yo comenté que tenía un problema, a ver si podíamos arreglar la Federació de

Municipis, mediante algún tipo de asesoramiento o algo? ¿Aquello del ex primer secretario del Maresme, de Santi?» Esto le recordó el alcalde de Pineda, el señor Amor, al señor Bustos. El señor Amor explicó que había hablado con Adolfo Moreno, ex secretario general de la Federació de Municipis de Catalunya, quien le había planteado una opción: le proponía hacer una cosa que no supondría incremento de plantilla ni nada, que sería un tipo de asesor, de asesoramiento, igual que tenemos en cada área. Pues eso, una persona para asesorarnos en temas de comercio y/o turismo, con una pequeña asignación por asesoramiento, sin entrar en plantilla ni nada. Le detalló el señor Amor al señor Bustos.

Bien. Bustos, el señor Bustos, insigne señor Bustos, brindó su autorización, y le dijo: «Sí, hombre, sí.» Contestó al señor Amor, dice: «Oye, Xavi, por Dios, a estas alturas de la película... Total, si estamos todos –total, si estamos todos.» Esto es lo que recogieron en las conversaciones grabadas por Mossos d'Esquadra por orden judicial.

Bien, esto parece ser el manual de estilo del PSC: clientelismo, enchufismos, amiguismo, nepotismo. Lo conocemos perfectamente en Rubí, y no estoy acusando de delito, no estoy acusando de delito, no se pongan nerviosos, no estoy acusando de delito, porque puede haber clientelismo, enchufismo, amiguismo, nepotismo, y hacerlo con una figura muy usual que se utiliza para esto, que son los asesores. Éste es uno de los casos, aquí, con su singularidad, pero bueno, bueno...

Le quiero hacer una pregunta, señora Martínez. ¿Qué le parece a usted esta conversación telefónica, como vocal que es usted en la Federación de Municipios de Cataluña? Supongo que a usted le debe de parecer bien. Supongo. No sé, luego quizá nos lo pueda aclarar. Total, si estamos todos, ¿no? La frase del señor Bustos no tiene desperdicio. Total, si estamos todos.

Bien, nosotros entendemos que con estas pruebas, recogidas en el sumario, porque van más allá del indicio, es decir, son conversaciones grabadas por orden judicial, son muy, muy claras, por lo tanto, podemos hablar de pruebas, y aun mantener la presunción de inocencia hasta que haya sentencia, entendemos que el señor Amor no debería de representarnos como municipio, en este caso a Rubí, y debería dejar de ser presidente de la Federació de Municipis de Catalunya. Entendemos que no es la persona más adecuada. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, senyor Antoni García, i per al·lusió directa, ara parlaré jo un momentet. Jo no sóc vocal a la Federació de Municipis, sóc presidenta d'una de les comissions, la de Seguretat pública, Policia i Protecció Civil. En aquell comitè executiu que el senyor Amor va donar explicacions, bona part dels grups que hi ha aquí li van donar el seu recolzament, que formen part de l'executiu de la Federació de Municipis, i el que no sóc, i vostè tampoc, és jutge. Per tant, deixi el jutge que faci la seva feina, i en tot cas, vostè voti en contra, el seu vot, que és un, en aquest ple, seguirà el tràmit que ha de seguir, i després ja en parlarem. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Señor Abadías, nosotros no podemos apoyar esta moción, básicamente por el momento en el que la traen. Como ya se ha dicho, nosotros no somos jueces y, por lo tanto, no solo

tenemos que tener en cuenta la presunción de inocencia, sino que además el momento procesal no es el oportuno. Estamos hablando de una persona que ha sido imputada o investigada, por lo tanto, puede ser inocente.

Es verdad que hay indicios, y que esos indicios pueden constituir una prueba, pero nosotros no somos quienes tenemos que determinar si esos indicios constituyen una prueba fehaciente o no. Esta misma moción, cuando este señor sea culpable, la aprobaríamos sin dudarla. Hoy por hoy es precipitado porque nos convertimos en jueces de algo que no tenemos que juzgar, porque no somos jueces. Por lo tanto, quizás lo más sensato sinceramente sea que la retiren hoy por hoy, y que en el futuro, cuando ya tengamos una sentencia de culpabilidad, la podamos aprobar, seguro, de forma unánime. Gracias.”

El senyor Puig:

“Sí, gràcies. Jo faré un prec d'entrada, i és que la senyora Martínez respecti els torns de paraula, per molt que es faci al·lusió directa, perquè molts també volem respondre al·lusió directa i esperem el nostre torn, com fan tots els grups.

Bé, des del Partit Demòcrata votarem que no a aquesta moció, i el motiu és evident: per molta demagògia, per molt populisme que es faci al voltant de la corrupció política, i per molt evidents que semblin en alguns casos, com s'ha comentat ara, els sumaris i tot allò que recullen les escoltes, al final el que és evident és que això ha d'estar en mans dels jutges, i que s'ha de dictar sentència. Mai pot ser un ple o un parlament, sinó que ha de ser el sistema judicial.

Això no fa que nosaltres, evidentment, haguem de treballar per destruir qualsevol mena de corrupció, i assentar les bases per tenir una societat on la corrupció no només sigui impossible sinó que a més a més sigui impensable per a qualsevol responsable públic. En qualsevol cas, creiem que en un país on es polititza la justícia i es judicialitza la política, hi ha d'haver partits, i el Partit Demòcrata n'és un, que mantingui el seny a l'hora de fer prevaldre la presumpció d'innocència, encara que afecti els nostres adversaris polítics. Sempre. Perquè nosaltres també hem estat víctimes de les penes dels titulars, del traç gruixut i del periodisme al servei d'uns interessos concrets, i d'aquesta manera, si no respectem aquesta presumpció d'innocència, ningú està protegit per les lleis, i el que acaba prevalent és la llei de la jungla, que com vostès saben, vol dir la llei del més fort, és a dir, de qui té el poder. És a dir, de qui té el poder de posar i treure fiscals, de pressionar jutges i de dictar titulars de premsa.

Per aquests motius, esperant que tot això s'aclareixi i que si, efectivament, hi ha una sentència ferma, aquesta persona dimiteixi del seu càrrec efectivament, mentrestant, nosaltres votarem en contra aquesta moció. Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Senyor Puig, la senyora Martínez és l'alcaldeessa i presidenta de la corporació, i utilitzarà la prerrogativa d'intervenir quan ho consideri oportú. Per tant, sàpiga vostè que no cal que ho torni a demanar, perquè faré ús del torn de paraula cada cop que ho consideri.”

El senyor Capolat:

“Gràcies. Miri, abans d’entrar a explicar el sentit del nostre vot, m’agradaria situar dues qüestions. Una primera és que passi el que passi amb aquesta moció, el populisme senzill i fàcil que fan servir alguns el faran sigui aprovada o no sigui aprovada aquesta moció. I en concret, al Grup Municipal de Ciutadans, crec que hi ha algun intent de sortir públicament dient que ells són els principals defensors de l’ètica política perquè han presentat aquesta moció, no està de més recordar-los que amb els seus vots, aquest ple va aprovar el pagament d’un trànsfuga d’un grup municipal que, es vulgui dir com es vulgui dir, és un trànsfuga i es va fer amb els vots d’aquells que segurament ja estan «tuitejant» que són els màxims defensors de l’ètica política en aquesta ciutat, una cosa que no havia passat mai en aquest plenari.

Segona qüestió: senyor Abadías, faci-li cas al seu company de ple, no de grup, senyor Cobo, quan li demana que retiri la moció. Els seus companys de l’Ajuntament de Terrassa, que avui també celebren ple, l’han retirada. I l’han retirada, segons han explicat, perquè des de les instruccions que reben de la seva direcció nacional, aquest tema no està tan suficientment clar com vostès volen exposar, o s’ha exposat en alguna de les intervencions que s’han fet aquí. Per tant, els prego que si el que vostès pretenen és alguna cosa més que fer demagògia, retirin la moció i situïn-se en el mateix espai on s’han situat els seus companys de partit a l’Ajuntament de Terrassa, fa molt poquetes hores.

Quin és el sentit del nostre vot? Nosaltres, en aquesta moció, ens abstindrem –ens abstindrem. Primer, perquè el nostre grup no és partidari de debatre políticament en sessió plenària un procediment judicial que avui es troba en fase d’instrucció. És cert que tota fase d’instrucció comporta l’aportació de proves perquè algunes persones puguin ser investigades, com és el cas de la persona a què ens estem referint. Però aquesta persona encara no ha comparegut davant del jutge, encara no s’ha pogut explicar, i s’haurà d’explicar, sembla ser, durant el mes de març vinent, que té citació, la primera citació per donar les seves explicacions. Per tant, al nostre entendre, estan plantejant-se un debat i una proposta d’acord que avança unes conclusions polítiques a una resolució judicial. Això, com deia fa uns moments el company Víctor Puig, també al nostre entendre és judicialitzar la política, cosa que el nostre grup ja ha dit en aquest ple, en altres casos que s’han debatut, que no forma part del que ens correspon, o que entenem nosaltres que ens ha de correspondre.

La Federació de Municipis ja ha afirmat i ha explicat en tots els seus serveis professionals que té contractats, tant de contractacions internes com contractacions externes, i van ser investigats en el seu moment i es van aportar com a prova a la peça 25 bis del cas Mercuri, la qual recorde que finalment va ser arxivada per resolucions de l’Audiència Provincial i el Tribunal Suprem, que van considerar que la Federació de Municipis de Catalunya no estava subjecta al dret públic. Fins aquí, una part de l’argumentari.

És veritat que des del punt de vista ètic, i per això ens hi abstindrem, la conducta és reprovable. Des del punt de vista que guia l’ètica, en aquest cas del nostre grup municipal, és totalment reprovable que responsables polítics tinguin actuacions com les que en les proves aporta el jutge i per les quals el cita a declarar, per decidir si l’imputarà o no l’imputarà. I per tant, des de la nostra ètica, hauria de dimitir. Però avui no estem parlant de la nostra ètica, estem parlant de l’ètica que ha de guiar les decisions que prenem com a plenari, i les funcions que hem d’assumir com a tal. I nosaltres avui som representants dels

ciutadans de Rubí, i no som membres del cos judicial i, per tant, no ens competeix, en el moment de la instrucció, en el moment en què es troba aquesta instrucció, creiem nosaltres, prendre una decisió que després podria ser desmentida pel propi tribunal.

Per acabar, solament posar un exemple molt recent d'algunes decisions que s'han pres políticament, i que els tribunals han desmentit. L'alcalde de Rubí, exalcalde de Rubí, la Núria Buenaventura, va ser imputada, ha sigut jutjada per un tribunal, i ahir va tenir una sentència d'absolució, després de molts anys. El mal que s'ha fet a la persona de la Núria Buenaventura per estar imputada en aquest cas solament el sap ella, però creiem nosaltres que sempre que es pugui evitar efectes col·laterals o mals innecessaris, per responsabilitat els hauríem d'evitar. I si aquest procediment prospera i aquest procediment determina que aquesta persona finalment és imputada i serà jutjada per aquest delictes, tinguin ben segur que nosaltres canviarem el nostre sentit del vot. Però avui no podem votar favorablement a la moció que vostès ens plantegen. I per una qüestió ètica, el nostre grup ens hi abstindrem i no votarem en contra."

El senyor Muntan:

"Gràcies. Bé, per no repetir arguments que ja s'han dit, nosaltres no teníem clar tampoc el sentit del vot, perquè al final, tampoc no... És un assumpte que, com han dit, s'està investigant, caldrà veure com acaba. També demanàvem que es retirés aquesta moció, no crec que sigui una discussió que ara pertoqui, per tant, no..."

El que sí que alguna puntualització. Clar, seguint una mica amb l'argumentari que ha fet el portaveu d'Iniciativa, sobta molt que Ciutadans presenti aquesta moció amb una exposició tan curta però tan concreta i tan definitiva del seu portaveu, quan, per exemple, Ciutadans va negociar fa relativament poc amb el Partit Popular, fins i tot la definició de corrupció política. De fet, es van deixar fora termes com prevaricació, el tràfic d'influències, malversació de diner públic i el suborn. I van definir que corrupció política era enriquiment personal o finançament irregular de partit. Bé, en cas fins i tot que fos condemnat el president de la federació, no estaria incorrent, segons aquest últim acord, en corrupció política.

L'ètica política comença per un mateix. Per tant, nosaltres esperarem a què els tribunals jutgin i determinin. Nosaltres, amb la manera que tenim de pensar, no creiem que sigui cap drama, personalment segurament companys nostres com el Matías Serracant, el regidor de Sabadell, s'aparta voluntàriament, tranquil·lament, fins que s'acaba la investigació, no creiem que sigui un drama que aquesta persona, el Xavi Amor, temporalment deixi el càrrec, però bé, això ja són decisions personals, no serem nosaltres, perquè llavors ens acusaran de superioritat moral, els qui diguem què ha de fer cadascú. En tot cas, seguirem una mica les regles del joc, deixarem que la investigació acabi, i si de cas, quan acabi la investigació, si cal tenir aquest debat, el tindrem."

El senyor Puntí:

"Bé, bona tarda un cop més. Bé, enllaço amb les paraules d'en Jordi ara fa un moment, i en Ramón, que comentaven que no s'entenia massa per què Ciutadans presentava aquesta moció avui, i a mi se m'acudia una manera de definir-la. Ho hem comentat amb alguns de

vosaltres aquests dies que és un «Pimpinela» el que ens fan avui vostès, no? És a dir, necessiten d'alguna manera escenificar que aquest matrimoni que viuen idíl·lic amb el PSC aquests darrers mesos, inclòs aquest cas de corrupció ètica, com vaig dir en el seu moment, amb la compra d'un regidor trànsfuga, necessiten rentar la cara d'alguna manera i donar l'aparença que realment vostès són oposició, i fan aquella escenificació tan típica de Pimpinela, matrimoni ben avingut, però que a l'escenari feien aquestes coses, «t'estimo, ara no t'estimo». Bé, ara estem en la fase «ara no t'estimo», llavors, segurament quan sortim d'aquí pujaran al despatx i aprovaran pressupostos només que els treguin la partida de normalització lingüística.

Un cop dit això, el Grup d'Esquerra Republicana ens hi abstindrem, i ens hi abstindrem per un doble motiu. El primer és pel tema de la presumpció d'innocència. També és casualitat que el primer ple en *streaming* coincideixi amb el senyor..., amb el portaveu del PP, alguna vegada passa també, i si passa en *streaming* encara millor. Per presumpció d'innocència senzillament. Com deien els companys, tindrem temps, tindrem temps de sobres si realment aquest senyor acaba declarant-se culpable, de demanar-li la dimissió, ja que, això, per consciència cadascú és lliure de fer el que vulgui, i si aquest senyor, amb les proves que hi ha no vol dimitir, com no ha volgut dimitir tampoc l'exministre de l'Interior, tot i haver admès delictes públicament i que han estat enregistrats o casos recents com hem tingut del senyor Trillo, al qual s'assenyala directament com a responsable de l'accident del IAK i se l'anomena membre del Consell d'Estat, que és el mateix que l'ha assenyalat. És a dir, de casos d'aquests en tenim molts, i de manca d'ètica, exemples de manca d'ètica política, en tenim sovint.

Però és que l'altre punt és que vostès no estan legitimats, ni a nivell local ni a nivell nacional, per presentar una moció d'aquest estil. No tenen legitimitat per presentar aquesta mena de mocions, presentant-se com a garants d'una nova política basada en la tolerància zero amb la corrupció. Entenem això que dèiem abans, eh?, que el senyor Bustos segurament tot el que toca, així com Midas ho convertia en or, el senyor Bustos tot el que toca ho ha convertit en una altra cosa, per tant, sospites que en aquest cas hi pot haver corrupció, i que pot ser finalment que s'acabi condemnant, les podem tenir, però nosaltres no jutgem la gent a base de sospites.

El que deia abans: el pitjor aval i més trist d'un acte de corrupció ètic a l'Ajuntament de Rubí en la història democràtica recent, i a nivell estatal a més a més, i coincideix, ara fa un moment vostè acusava Iniciativa de ser mentiders, i vostès sí que menteixen, i ara intentaré demostrar-ho. Vostès menteixen. És a dir, és mentida que defensin la retirada dels càrrecs públics imputats de la política. És mentida. I passo a citar-li un parell d'exemples.

És a dir, vostès en aquest procés que han fet de venda del seu partit en els dos processos electorals espanyols recents, el primer van intentar un pacte amb el PSOE i en el següent van intentar un pacte amb el PP, i en tots els casos, com que vostès venen aquest relat que vostès són la garantia de la no corrupció, van signar tot un seguit d'acords, de pactes anticorrupció. I passo a llegir-los. El punt 4, «*pacto complementario en materia de compromiso contra la corrupción*», que van signar vostès amb el Partit Socialista, amb el PSOE. Diu: «Ambas organizaciones se comprometen a no incorporar a las listas electorales ni proceder al nombramiento de altos cargos a partir de la fecha –a partir de la fecha– de personas con la condición de investigadas a iniciativa del Ministerio Fiscal, por delito

relacionados con la corrupción que impliquen enriquecimiento para el afectado.» I aquí enllaço amb el que deia el Jordi molt bé, que allà vostès limiten la corrupció a un fet molt concret. «En los mismos términos, se comprometen a cesar a los *altos cargos*», –altos cargos– «y pedir el acta a los cargos electos que a partir de la fecha de este acuerdo pasen a situación de investigados mantenida por el ministerio fiscal por delitos relacionados con la corrupción.» Això, senyor Abadías, deixava fora més de 300 càrrecs públics del PSOE investigats per corrupció, imputats per corrupció. Més de 300. És a dir, fixi's fins a quin punt vostès avalaven el fet de la nova política.

Només Andalusia, 13 casos de corrupció. Assumptes judicials com el frau d'Invercaria, més de 30 imputats, entre ells el José María Martín Delgado, exconseller de Cultura de la Junta d'Andalusia. La llista és inacabable. A tots aquests vostès els donaven, anava a dir l'extremunció, però no, diguem-ne l'absolució, exacte. Però bé, com que aquell primer pacte no va sortir bé, vostès ho tornen a intentar un altre cop amb el PP. Ciudadanos, en tot cas, intenta això, signar un altre acord semblant. Aquí no li puc llegir la literalitat del que deia aquest acord, però sí que és veritat que hi ha manifestacions, com per exemple la del seu portaveu a Astúries, que tenen la desgràcia de tenir a l'Ajuntament d'Oviedo el seu portaveu del PP, el portaveu del PP, imputat en la trama Pokémon, i clar, vostès, com que tenien un acord allà ho havien de justificar d'alguna manera. I la justificació, li llegeixo literalment el que deia aquest senyor, deia: «*Ampliar este compromiso*», és a dir, aquest compromís que hagin de plegar, «*a los cargos de imputados del PP por corrupción en la Administración local y autonómica, como es el caso del exalcalde de Oviedo y portavoz municipal, no queda contemplado porque eso*», literal, «*sería una pequeña revolución*». Entenc que en algunes comunitats autònomes com pugui ser València, com pugui ser Andalusia, com pugui ser en aquest cas Astúries, segurament seria així perquè haurien de governar segurament les AMPA d'aquestes comunitats autònomes, perquè el Partit Popular, allà on governa, segurament més que juga un partit de futbol podria ampliar estadis.

Per tant, que vostès ens presentin aquesta moció avui per fer el que he dit abans, fer un Pimpinela, doncs, queda molt bé, però evidentment nosaltres no els seguirem el joc. Ens arriscarem a què puguin fer el tuit fàcil després de dir «*la moción no se aprueba por culpa de los malos, que son los independentistas*», i en aquest cas el senyor Antoni García # el vot a favor. En tot cas, nosaltres ens hi abstindrem.”

La senyora Mas:

“Sí, gràcies un altre cop. Bé, nosaltres en aquest cas ens sumem a la petició que retirin la moció, evidentment, i en cas contrari votarem que no, per dos motius. D'una banda, perquè la moció es basa en moltes suposicions i no en fets contrastats, com ja s'ha dit aquí, i per a nosaltres això és molt perillós, perquè aquesta lògica podria haver afectat més de 60 alcaldes i alcaldesses de tots els colors polítics, que posteriorment, tant l'Audiència Provincial com el Tribunal Suprem van dir taxativament que no havien fet res malament.

D'altra banda, i entrant en el fons de la qüestió, creiem també que la Federació de Municipis ha portat tota la documentació requerida per l'Audiència Provincial sobre els serveis professionals interessats, arxivada per la pròpia Audiència, i a més, podem trobar tota aquesta informació, totes les conclusions de totes les auditories que es van encarregar per

la Federació de Municipis de Catalunya, que estan al portal de Transparència de la pròpia Federació de Municipis.

D'altra banda, com ja ha comentat l'alcalde en la seva intervenció, en el comitè executiu, la majoria de grups que es troben presents en aquest ple, que també formen part d'aquest comitè executiu, inclosa Esquerra Republicana, van donar explícitament el seu suport al president de la Federació de Municipis, demanant que despolititzem la justícia, o al revés, i en tot cas, deixar que sigui la justícia la que treballi i no que portem aquests debats. Gràcies."

El senyor Abadías:

"Sólo quería decirles que yo no entiendo, cuando salen los casos de corrupción del PP, que en muchos casos de corrupción vemos a sus diputados, de distintos partidos, salir a la palestra diciendo «fuera, # del demonio, hay que echarlo, hay que echarlo del Congreso», porque está imputado aquí o está imputado allá. Pero aquí parece que pensamos de distinta manera.

Sí, en Terrassa han retirado la moción. Señor Capolat, tiene razón, han retirado la moción. Pero nosotros no la vamos a retirar en Rubí. La perdemos y ya está, no pasa nada, no hay ningún problema. Gracias."

El senyor García:

"Gracias de nuevo. Yo he citado que es usted vocal de la Federación de Municipios de Cataluña porque así aparece en la página web de la Federación. Supongo que debe de ser un error en la página web, y bueno, en cualquier caso, mi fuente era la propia web de la Federación de Municipios de Cataluña. Si no es usted vocal, pues nada.

Yo no soy juez, evidentemente. Yo me he limitado a citar el sumario y las acusaciones de la fiscalía, y con ello, nuestro grupo municipal entiende que el señor Amor no es la persona más adecuada en estos momentos para presidir la Federación de Municipios de Cataluña. Simplemente esto. Gracias."

El senyor Puntí:

"Per al·lusions, o perquè em sento al·ludit. Vostè diu que no entén que demanem la dimissió de determinats senadors o diputats, i que llavors no li votem a favor. Això. És a dir, demanem que se'n vagin els diputats i demanem que se'n vagin quan realment estigui demostrada la seva culpabilitat. El que hauria de contestar-me vostè és per què té una vara de mesurar diferent el seu partit aquí, amb els imputats, si són abans d'un acord que a vostès els permeti accedir al poder, o després d'un acord que no els permet accedir al poder. És a dir, quina explicació tenen les paraules del senyor portaveu a Astúries, dient que seria una *pequeña revolución* que aquells imputats amb càrrecs a l'Administració local es retiressin del seu càrrec. És a dir, és aquesta la pregunta que ha de contestar vostè."

El senyor Abadías:

“Lo que ocurre en Asturias, me está dando información que desconozco, entonces, no le puedo decir nada. Me puede decir que está a lo mejor Heidi por Asturias bailando y saltando, o está en el Parlamento de Asturias. No lo sé, yo lo desconozco. Yo sé lo que ocurre en Rubí, lo que ocurre en Rubí y alrededor. Entonces... *(Remor de veus.)* Gracias.”

La votació dóna el següent resultat:

- Vots a favor: 4(C's), i 1(VR).
- Vots en contra: 6(PSC-CP), 2(CDC) i 2 (PP).
- Abstencions: 5(ERC-AM), 3(AUP-CAV-PA) i 2(ICV-E).

La moció no s'aprova per majoria simple.

10.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL C's PER A L'ELABORACIÓ D'UNA NOVA ORDENANÇA FISCAL PER APROFITAMENT DEL DOMINI PÚBLIC PER AL TRANSPORT D'ENERGIA (EXP. 000018/2017-ALCALDIA)

El nostre terme municipal compta amb diferents instal·lacions estratègiques per al transport d'energia elèctrica, explotades per Red Eléctrica Española. La major part d'aquestes instal·lacions transcorren per vies de domini públic i és a la zona residencial, tots coneixem l'informe presentat a la Comissió d'energia municipal, on ens detallen l'entramat de línies d'alta tensió que patim a la nostra ciutat.

La Llei Reguladora de les Hisendes Locals va establir el 2004 que les elèctriques, amb les seves línies de tot tipus de tensió, les empreses de gas, d'aigua i hidrocarburs han de pagar als municipis als quals subministren per aire, sòl o subsòl un 1, 5% de la seva facturació en el terme local i que també estan obligades a pagar per travessar els municipis encara no els subministren.

El Tribunal Suprem avala que els ajuntaments gravin a les empreses elèctriques i de gas per la utilització del domini públic de les seves instal·lacions de transport d'energia amb un càlcul que sobrepassa el valor cadastral dels terrenys i que inclou la seva utilitat. Així ho ha establert en cinc sentències que sentin doctrina i tanquen un llarg enfrontament entre els municipis i les companyies.

(<http://www.lavanguardia.com/vida/20170103/413072969635/economiaenergia--el-supremo-avala-que-los-ayuntamientos-graven-tendidos-electricos-y-de-gas-por-uso-de-domini-publico.html>).

La quantia de les taxes s'ha d'establir contemplant la jurisprudència, elaborant un informe econòmic financer que justifiqui la mateixa en funció de factors i paràmetres vinculats a la utilitat i aprofitament que obté el subjecte passiu i en qualsevol cas apliquin el valor de "mercat" de l'arrendament dels terrenys afectats en funció del seu valor cadastral, considerant l'aplicació a tots els elements constitutius de la Xarxa, torres, línies, proteccions, terrenys, edificacions, subestació i altres elements auxiliars elèctrics.

Tenint en compte les circumstàncies especials de la nostra ciutat, amb una important reacció social davant la proximitat d'aquestes instal·lacions de transport i la incertesa respecte al seu possible afectació a la seguretat i la salut de les persones, manifestada en diferents peticions i reivindicacions al llarg dels últims anys, es proposa que el nostre Ajuntament inclogui en el desenvolupament d'aquesta nova ordenança, la possibilitat de compensar l'aplicació d'aquesta taxa per aprofitament del domini públic a les empreses de transport d'energia, per a l'adopció de les mesures de trasllat, i soterrament de les línies d'alta tensió.

ACORD

1. Instar el govern municipal a que iniciï el tràmit de modificació de les Ordenances Fiscals 2017 en el sentit següent:

A) Derogar, de l'ordenança fiscal número 14, les referències que en aquesta s'efectua a la tributació de l'ocupació del domini públic per empreses de transport d'energia elèctrica.

B) Elaborar una nova ordenança fiscal, amb la finalitat que es contempli com a fet imposable l'ocupació del domini públic local de conformitat amb el contingut establert en les sentències del Tribunal Suprem que se citen en la part expositiva d'aquesta moció.

Intervencions:

El senyor Abadías:

“Como todos saben, en la anterior exposición de esta moción, que se presentó el mes pasado, el Tribunal Supremo ha dictaminado que los ayuntamientos pueden valorar como construcciones las líneas eléctricas de alta tensión, a efectos del cálculo de la base imponible de la tasa por utilización del dominio público local. Nuestra ciudad es un punto de distribución de energía eléctrica de la provincia de Barcelona, con la presencia de dos subestaciones que hacen que Rubí soporte un gran número de líneas de transporte de energía de media y alta tensión.

Teniendo en cuenta las circunstancias especiales de nuestra ciudad, con una importante reacción social en diferentes barrios, y ante la cercanía de esta instalación de transporte y la incertidumbre respecto a su posible afectación a la seguridad y a la salud de las personas, proponemos que nuestro ayuntamiento realice una nueva ordenanza fiscal por la utilización del dominio público por el transporte de energía eléctrica. Además, que incluya en el desarrollo de esta ordenanza la posibilidad de compensar la aplicación de esta tasa a las empresas eléctricas, si adoptan medidas para el traslado y soterramiento de las líneas de alta tensión en nuestra ciudad. Muchas gracias.”

El senyor García:

“Gràcies. Jo, per no repetir arguments, em remeto a la meva intervenció del més passat, i mantindrem l'exposició que vam explicar. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias. Exactamente lo mismo. En relación a esta moción que se presentó el mes pasado, una vez resueltas las dudas después de que Iniciativa aportara una transacción y el interventor confirmase que legalmente no había ningún problema, resueltas las dudas, nosotros el objetivo lo compartimos, e igual que el mes pasado, votaremos –o íbamos a hacer el mes pasado– a favor. Gracias.”

El senyor Capolat:

“Gràcies, alcaldessa. Veig que el sentit comú al final ha imperat, i no s'ha tornat a presentar la mateixa moció que van redactar i que finalment van retirar del ple anterior, i que els regidors del Grup Municipal de Ciutadans al final van acceptar la transacció que els vam proposar, i que després, el senyor interventor va tindre a bé adequar-la a la legalitat. Per això, en aquesta moció, com és de sentit comú, votarem favorablement.”

El senyor Muntan:

“Gràcies. Sí, nosaltres també. Una mica el que ha dit el portaveu d'Iniciativa. Suposo que també, durant l'any, i a mesura que s'apropi el mes d'aprovació d'ordenances també tindrem un espai per poder treballar això. Bé, només agrair al senyor interventor la seva actuació en aquesta moció, el redactat dels acords. Només dir-li que –una mica a tall de broma, eh?– si li agrada redactar mocions, que ho fa molt bé, que sàpiga que aviat potser no en podrà fer gaires perquè es limitarà a dos, però pot anar-ho fent.”

La senyora Casas:

“Hola, bona tarda una altra vegada. Des del Grup Municipal d'Esquerra, que ja estàvem a favor de la moció el mes passat, votarem a favor també aquest mes. El que sí que ens agradaria remarcar és, com vàrem dir a la passada intervenció, que les taxes serveixin també per al soterrament i per a la pobresa energètica. I després, que no es vegi afectat el rebut de la llum, del gas o de l'aigua amb l'impost aquest, que no s'incrementi..., que l'Estat espanyol no ens incrementi cap rebut. I a part d'això, doncs, tot perfecte, hi estem a favor.”

El senyor Abadías:

“Aceptar la enmienda para la ayuda de la pobreza energética lo veo correcto. Ahora, lo otro, que el Gobierno de España..., ahí no podemos hacer nada nosotros, si sube la luz. Pero no van a subir la luz por este motivo, ni mucho menos.

(Veu de fons.)

Sí, sí, pero es que nosotros eso no lo podemos controlar en una tasa, no podemos controlarlo. Lo otro sí, porque lo vamos a...”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Sandra Casas, vostè estava proposant una esmena o era en la intervenció que ho deia? És que no...”

(Veu de fons.)

D'acord. Recollim el sentit de la seva intervenció, que va ser la del ple passat, sí?"

El senyor Rodríguez:

"Gràcies, bona tarda de nou. Revisat el text de les ordenances, i d'igual forma que ens vam pronunciar el darrer ple, nosaltres votarem a favor d'aquesta moció, clarificant el millor propòsit que clarifiquem l'ordenança número 14, i que es gravarà una taxa diferent i, per tant, es redactarà de forma diferent el que era pel transport de l'energia. Gràcies."

La votació dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

11.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ICV-E I CDC PER A L'ADHESIÓ AL MANIFEST DEL PACTE NACIONAL PEL REFERÈNDUM (EXP. 000019/2017-ALCALDIA).

Atès que el passat 23 de desembre de 2016 es va constituir el Pacte Nacional pel Referèndum amb més de 80 persones representants de partits polítics, entitats, sindicats, governs locals, agents econòmics i diverses organitzacions socials.

Atès que el Pacte Nacional pel Referèndum neix amb la voluntat de celebrar a Catalunya un referèndum sobre quin ha de ser el vincle entre Catalunya i Espanya, de fer-lo de manera acordada amb l'Estat espanyol i de buscar també suports fora del país.

Atès que el dia 1 de febrer de 2017 a la reunió del Pacte Nacional pel Referèndum es va aprovar un manifest en el que es demana als Governos de Catalunya i de l'Estat espanyol a superar els obstacles polítics, i a assolir un acord que permeti la celebració d'un Referèndum reconegut per la comunitat internacional, el resultat del qual sigui políticament vinculant i efectiu.

Atès que entre els acords de la reunió del Pacte Nacional pel Referèndum es preveu l'adhesió de persones, entitats, organitzacions i ens locals de Catalunya.

Es proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS,

1. Adherir l'Ajuntament de Rubí al Manifest del Pacte Nacional pel Referèndum que s'adjunta.
2. Comunicar el present acord als representants de partits polítics, entitats, sindicats, governs locals, agents econòmics i diverses organitzacions socials del Pacte Nacional pel Referèndum.

Intervencions:

El senyor Capolat:

“Gràcies, alcaldessa. Ja és tard, eh? Ara costa lligar els arguments, però bé. Mireu, aquesta moció que presentem conjuntament amb el Grup de Convergència Democràtica, l'únic que pretén és donar trasllat a aquest ajuntament dels acords que es van assolir a la reunió del Pacte Nacional pel Referèndum de l'1 de febrer d'aquest any. Un dels acords feia referència a sol·licitar o a demanar la incorporació o l'adhesió de les entitats, de les persones i de les corporacions locals i administracions al manifest que va consensuar-se a la taula del Pacte Nacional pel Referèndum.

A fi de centrar el debat en el que ens proposa i no en altres interpretacions o lectures, m'agradaria destacar quatre de les qüestions que s'inclouen en aquest manifest i que nosaltres entenem que el fan assumible per a la majoria de la ciutadania d'aquest país, sigui quina sigui la seva opció sobre com ha de ser la relació Espanya – Catalunya, o Catalunya – Espanya.

La primera d'aquestes raons té a veure amb una cosa per a nosaltres sembla inqüestionable. Avui hi ha una majoria, hi ha una voluntat majoritària i transversal de la ciutadania d'aquest país per expressar-se a través d'un referèndum. Si en alguna cosa està d'acord la majoria d'aquest país és amb què expressar-se a través d'un referèndum uneix, no separa.

La segona: per molt que es digui el contrari, l'actual marc jurídic espanyol permet la realització d'un referèndum a Catalunya, acordat amb l'Estat. si es vol fer un referèndum, no cal reformar la Constitució. Possiblement caldrà fer algunes reformes legals d'alguna llei orgànica, però no és necessari, l'article 92 de la Constitució, em sembla que és el 92.3, ho deixa clar.

La tercera raó: l'única cosa que en aquests moments impossibilita la realització d'un referèndum en aquest país és la manca de voluntat política del Govern de l'Estat espanyol. És l'única cosa que l'impossibilita. La llei ho permet, la ciutadania ho reclama majoritàriament, i aquest, que diuen en castellà, *empecinamiento*, en no tindre un mínim de voluntat política de resoldre els problemes polítics per la via de la política, és el que atura o fa impossible avui la realització d'un referèndum tal com es manifesta en el propi Pacte Nacional pel Referèndum.

I la quarta raó: per a nosaltres, ho hem dit sempre, la política és el millor instrument de què disposem com a societat democràtica, per a la resolució de conflictes. I sobretot, de conflictes que neixen a partir de demandes de la ciutadania. Solament la política pot resoldre els problemes polítics d'una forma democràtica. La resta de solucions fan més mal al problema i a la situació creada. Solament la democràcia i, per tant, l'exercici de la política, pot resoldre els problemes que es deriven de les demandes de la ciutadania.

El que es reclama en aquest manifest és allò que tots els partits que avui estem representats en aquest ple hem reclamat moltes més vegades: més democràcia. Més democràcia per fer que la ciutadania del nostre país pugui ser cridada a votar en referèndum. Més democràcia per fer un referèndum amb les garanties justes i necessàries. Més democràcia per fer un

referèndum amb el reconeixement de la comunitat internacional. Més referèndum per fer un referèndum que permeti... Perdó, més referèndum no, més democràcia per fer un referèndum que permeti la lliure expressió dels diferents posicionaments que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya han expressat respecte a la relació que ha de tenir Catalunya amb l'Estat espanyol. I més democràcia per fer un referèndum que políticament sigui vinculant i efectiu. Això, més democràcia, ho hem reclamat tots els partits que avui estem representats en aquest ple. Sols amb l'exercici del dret a decidir o el dret a fer efectiu el referèndum, es resoldrà un conflicte que avui, una de les parts s'enroca a no permetre una solució política.

Facin seva aquells que ja tenen decidit el vot aquesta aspiració democràtica, i fem que Rubí se situï al costat de l'opció majoritària de la gent d'aquest país, que reclama un referèndum. Adherir-se al manifest és posicionar-se al costat dels que reclamen solucions democràtiques. No fer-ho serà un error històric que difícilment la història absoldrà. Gràcies."

El senyor Puig:

"Gràcies de nou. Bé, el senyor Capolat, el portaveu d'Iniciativa, ja ha fet una explicació de per què aquest manifest, per què demanem aquesta adhesió. Recordar, això sí, que el Parlament de Catalunya, en sessió plenària del 6 d'octubre del 2016, va aprovar aquesta resolució instant el Govern a convocar un referèndum vinculant de la independència com a molt tard el setembre del 2017, i una altra en què demana que negociï amb l'Estat un referèndum sobre el futur polític de Catalunya.

És evident que hi ha moltes persones, moltes forces polítiques en aquest cas, que estan intentant evitar que la gent es pugui expressar democràticament amb un referèndum per donar sortida a aquesta situació política. També és veritat que hi ha un 80 per cent de la població catalana que recolza aquesta voluntat de decidir. I no només això, sinó que ho expressa no només en enquestes sinó manifestant-se des de l'any 2012 i fins l'any 2015, cada any, als carrers de la capital de Catalunya i per tot el país.

Quan Martin Luther King va fer el seu discurs que va canviar tantíssimes coses, no només als Estats Units sinó a tot el món, es van aplegar menys de 100.000 persones per escoltar aquell discurs, i van sortir al carrer quan va fer la crida a mobilitzar-se de la ciutadania, en un país com és els Estats Units, de més de 300 milions d'habitants. En canvi, Catalunya, amb 7 i pico milions d'habitants, des de fa cinc anys que treu 1 milió i mig de persones al carrer. Que quan es fa una consulta, hi participen 2,2 milions de persones, perquè volen participar, perquè volen votar. I que en unes eleccions recents al Parlament de Catalunya, l'independentisme treu la majoria absoluta dels diputats del Parlament.

Davant d'aquesta situació, real, ni l'Estat ni cap partit polític no hi pot donar l'esquena. I ara, el que es vol pretendre vendre com una lluita de poder, el que hem de dir des d'aquí és que no ens podran aturar –que no ens podran. Ens podran, si volen, aplicar no sé quantes lleis, intentar recuperar competències, però aquest país desbordarà democràticament l'Estat espanyol. Per tant, en aquest sentit que ningú tingui cap dubte que el referèndum enguany se celebrarà –se celebrarà. I se celebrarà perquè poden intentar precintat escoles; doncs, votarem en centres esportius. Poden intentar precintat edificis públics; doncs, votarem a les places. On calgui, on sigui possible, però hi votarem. I l'Estat és incapaç, per moltes competències que recuperi, per molts policies a qui intenti donar ordres, per molts

funcionaris de la Generalitat a qui intenti donar ordres, serà incapaç d'aturar aquesta voluntat democràtica, perquè no es pot aturar la voluntat democràtica de la gent.

Ahir, en una conferència, el lehendakari Ibarretxe recordava com en el cas de Kosovo, la comunitat internacional reclamava tres condicions per fer efectiu aquest reconeixement internacional de la sobirania. En primer lloc, que fos un exercici absolutament democràtic; que fos un exercici pacífic; i després, que s'hagin esgotat absolutament totes les vies de diàleg possibles. I efectivament, és exactament la situació en què es troba Catalunya, i des de fa anys. Un procés escrupolosament democràtic, un procés perfectament pacífic, i on s'han esgotat absolutament tots els intents de vies de negociació amb l'Estat.

I també recordava el lehendakari una altra qüestió: que quan l'altra part no seu a negociar, no hi ha unilateralitat. Per tant, des del Partit Demòcrata, igual que s'ha fet fa un moment, cridem a tothom a fer aquesta adhesió personal, a totes les entitats, a tothom que se senti demòcrata, que després, en el referèndum d'aquest any, hi voti que sí o hi voti que no, lliurament, però que tots plegats puguem decidir el futur del nostre país democràticament. I no tinguin cap dubte, no tinguin cap dubte que Catalunya acabarà votant i Catalunya i els catalans acabaran sent el que els catalans vulguin."

El senyor Cobo:

"Gracias, alcaldesa. Bien, como ya se esperan todos y ya saben, evidentemente nosotros no podemos apoyar esta moción. Nosotros... No es ninguna novedad, ¿verdad? La sorpresa habría sido lo contrario. Nosotros consideramos que no hay democracia sin legalidad, de la misma manera que una votación popular en Corea del Norte no se podría decir que es democrática, o de la misma manera que nosotros no somos..., Cataluña no es Kosovo ni España es Serbia. Por lo tanto, son situaciones que en nada se parecen.

¿Referéndum? Más allá de la legalidad o no, sí que es cierto que estoy convencido de que se podría realizar un referéndum, y el problema no es que se realice un referéndum, el problema es que se realice sobre una materia que no es propia de la comunidad autónoma. Los referéndums en la Constitución, como tales, solo se prohíben los referéndums tributarios. El resto está en normativas desarrolladas, y se habla de competencias propias. Es decir, un referéndum sobre una materia propia se puede realizar, sobre la autodeterminación o sobre el mal llamado e inventado derecho a decidir, pues no, sobre eso no se puede realizar un referéndum porque, para empezar, ni siquiera es legal, y además es un invento que, además expresado por las propias Naciones Unidas, creó mucho revuelo en su momento por el llamado derecho a la autodeterminación. Incluso la propia Unión Europea se ha manifestado al respecto, de ahí mi intervención de que ni nosotros somos Kosovo ni España es Serbia.

¿Democracia? Pues sí que creemos que se deben de buscar formas de mejorar la situación, y de mejorar probablemente el encaje, pero a través de los mecanismos legales establecidos y de las reglas del juego que nos hemos marcado. Por lo tanto, nosotros, como les decía al inicio de mi intervención, es evidente que no compartimos el referéndum para la autodeterminación, quizás otro referéndum sería otro debate, y por lo tanto, como ya saben y ya esperaban, nosotros no apoyaremos esta moción. Gracias."

El senyor Muntan:

“Gràcies. Afortunadament. És que si no, m’hagués portat un *susto* terrible, si... Afortunadament, continuem estant bastant distants en aquest tema, i que duri –i que duri.

Per a l’AUP, en aquest tema... Evidentment que ens hem adherir a aquest manifest, personalment segurament tots. També cridem a l’adhesió personal de tothom, però per a nosaltres és només una pantalla més que cal seguir en aquest full de ruta, que estem convençuts que ens portarà a aquesta celebració d’aquest referèndum, però que per la nostra part s’ha de celebrar amb o sense acords amb l’Estat, ens és indiferent, creiem que l’hem de fer igualment. Que aquest referèndum igualment, encara que sigui sense acord amb l’Estat, ha de ser un referèndum rigorós, ja tenia el màxim de credibilitat, al marge del que puguin dir els partits que creguin que no cal. Els resultats d’aquest referèndum han de ser vinculants, i que obeeixin la voluntat del poble sigui quina sigui –sigui quina sigui– sigui sí o sigui no, el Govern ha d’obeir la voluntat d’aquest poble.

El govern de Catalunya haurà d’executar el mandat popular per sobre de prohibicions de l’Estat espanyol, per tant caldrà, en un moment o altre, determinació i valor, i caldrà exercir una desobediència pacífica i legítima, davant d’una actitud antidemocràtica. I torno a repetir, una desobediència pacífica i legítima. O si ho prefereixen, un trencament d’ou tranquil i pacífic per fer una truita ben feta, com vulguin.

Fan bé els partits que no hi creuen, o que no s’ho creuen, en no adherir-se a aquest full de ruta, però jo crec que farien millor intentar, com a mínim, fer pedagogia i intentar explicar a la gent el perquè del seu posicionament, i no esperar senzillament que l’Estat espanyol faci aquesta feina en forma de judicialitzar la política, o d’obrir processos judicials contra regidors, contra càrrecs electes. Jo crec que seria molt més productiu perquè els que volem i els que estem a favor del referèndum volem que hi hagi una campanya pel «no», volem que hi hagi gent que argumenti la seva posició, i així el debat pot ser més ric i més ple. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Bé. Primer contestar el senyor Cobo, i dir-li que sense..., O sigui, un marc legal no sempre garanteix un estat democràtic, i vostè ha posat alguns exemples bastant clars. Des d’aquest grup municipal realment celebrem que hagi estat Iniciativa qui hagi portat aquesta moció al ple, això manifesta i dona fe a la transversalitat que suposa el dret a decidir. La unanimitat que hi ha o el gran consens que hi ha en el fet que cal i entenem que és necessari el referèndum, l’eina del referèndum. La voluntat, al cap i a la fi, de decidir, de tractar les persones com adultes, de poder decidir quin és el seu futur, amb totes les eines i amb tota la informació. No podem negar aquesta realitat, malgrat que alguns s’entestin, no la podem amagar. Hem de tractar la gent d’adults i hem de posar tota la informació sobre la taula i afrontar la realitat i allò que demana majoritàriament aquest poble.

Vostès, o alguns de vostès, neguen la capacitat de poder fer un referèndum, per diferents qüestions. La primera, perquè vostès ja provenen, alguns de vostès s’hi ha afegit darrerament, per una baixa qualitat democràtica. Això només passa, el fet de no deixar votar, només passa en estats totalitaris, com ha posat algun exemple el senyor portaveu del Partit Popular fins el moment. Hi ha una certa miopia de la realitat. Vostès miren cap a un

altre cantó, vostès no afronten la realitat, i prefereixen, doncs, amagar-se darrera de les faldilles de l'Estat. I tenen una fe cega en la Bíblia constitucional, el gran llibre de fe que representa que tot ho sap i tot ho cura. Una Bíblia constitucional que al final està en mans, la seva interpretació, de militants, per què no dir-ho?, o exmilitants, de partits que conformen el Congrés, i que després han de decidir què s'ha de fer o què no es pot fer en qüestió d'un referèndum. Per tant, doncs, evidentment la legitimitat en aquest cas és absolutament zero.

Nosaltres mirarem endavant, aquest poble mira endavant. Les formacions polítiques d'arrel democràtica miren endavant, i estem disposats, evidentment, a dialogar, a escoltar, a parlar-ne, però al que no estem disposats en cap cas és a abaixar el cap i renunciar a un dret tan fonamental com és el dret a vot. Què ens trobem davant? Davant ens trobem terra cremada, davant ens trobem hostilitat, ens trobem un estat que prefereix la querella, com ha passat avui, al diàleg. Que prefereix la fotografia a afrontar els problemes reals.

Alguns parlen de reforma constitucional, alguns parlen d'entesa i negociació. La negociació i l'entesa es poden dur a terme quan qui marca les regles de joc no és un per sobre de l'altra, quan no hi ha una part que té la paella pel mànec i l'altra no té res. Així no es negocia, així no es pot arribar a acords. Avui tenim un estat que és qui decideix com es juga, qui decideix on es juga, i qui decideix qui juga. I això no és possible. I no és possible aquí i no és possible en lloc on hi hagi un mínim de democràcia, i així està avalat per diferents organismes internacionals.

El repte està en decidir al costat de qui ens posem. Si ens posem al costat del poble, si ens posem al costat de la majoria, o ens posem al costat d'un estat que representa unes mancances democràtiques evidents, que té una família el cap d'estat imputada i que roba, que té uns polítics i una estructura del funcionariat podrida, o decidim donar veu i començar entre tots plegats a construir una nova república.

El futur està en les nostres mans, i aquest manifest pel Pacte Nacional pel Referèndum el que ve a dir al final és que la cultura democràtica i la política s'ha de resoldre a través de la política. I jo aquí també desitjaria, que sé que avui és difícil però crec que també tenen un passat i una història, i tots hi estem atents, que el Partit Socialista, que ha fet una evolució en aquest cas malauradament enrere, acostant-se cada cop més, i ja de manera definitiva ara fa uns dies, al Partit Popular i a Ciutadans. El 2012 defensaven un referèndum acordat i pactat, està a l'hemeroteca, el 2016 parlaven d'un referèndum a la canadenca, i avui, fa escassos dies, el seu president parlava –del Partit Socialista de Catalunya– negava absolutament la possibilitat de fer un referèndum.

Jo crec que vostès han estat molts anys en aquesta ciutat governant, han sigut una força important en aquest país, i crec que poden i han d'estar atents a reaccionar, a tirar endavant i a posar-se al costat del poble, perquè vostès poden optar entre el Partit Popular i Ciutadans, i és al que estan optant o poden optar, a posar-se al costat del poble, que té il·lusió per tirar endavant i té la possibilitat de decidir per un futur millor. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, gràcies, alcaldessa, bona tarda de nou. Bé, jo intentaré fugir d'aquesta èpica del portaveu que m'ha precedit, que pren el nom del poble com a seu, com a propi, i intentaré

explicar les meves raons, les raons del meu grup. Raons que són legítimes i que tenen legitimitat democràtica, com a mínim, igual que les seves –com a mínim, igual que les seves.

Nosaltres, com hem repetit sempre, estem per la via de la solució pacífica, legal i acordada, el *mantra* que venim repetint sempre: diàleg, negociació i pacte. I entenem que la consulta a la ciutadania no ha d'estar enfocada en una proposta de trencament de l'actual marc constitucional, sinó al contrari: amb una proposta de reforma del mateix, que blindi drets socials, que augmenti la qualitat democràtica de la nostra societat, i que sigui el catalitzador d'un nou pacte que resolgui l'encaix entre Catalunya i Espanya.

Creiem que la proposta que planteja aquest Pacte pel Referèndum es torna a situar en pantalles ja superades, que només tornaran a generar més frustració a la societat catalana, i que no resoldrà el problema que tenim plantejat. Moltes gràcies.”

El senyor Capolat:

“Els vaig a donar una bona notícia: ens segueixen per *streaming*, m'acaben d'enviar un tuit dient que m'apropo massa al micro i se'm sent respirar, o sigui que, alegrem-nos perquè era una demanda que feia molt de temps que fèiem, i sembla que almenys una persona ens està mirant.

(*Remor de veus.*)

Sí, sí, ara estic intentant parlar des de més lluny, i esperaré que em «tuitegi», a veure què em diu, si l'estic fent bé o no, i els aconsello que facin el mateix, perquè he vist que alguns portaveus també s'apropen molt al micro.

Bé, anant al que ens toca, a veure, m'alegra molt que li alegri al portaveu d'Esquerra Republicana que hàgim sigut nosaltres els que hem presentat aquesta moció, però és que nosaltres des del primer dia hem dit el que diu aquesta moció. Des del primer dia. No hem fet ni un pas al costat ni un pas al darrere ni un pas endavant, estem dient el mateix que hem dit des del primer dia: que les solucions als conflictes o a les demandes de la ciutadania, quan són majoritàries, s'han de resoldre per la via democràtica, per la via de la política, i en aquest cas, per la via del referèndum. No ens hem mogut d'aquí.

I no ens hem mogut d'aquí perquè sembla que ho compartim amb molta més gent i amb el conjunt de la societat catalana, perquè la majoria del Parlament, la majoria de la ciutadania, tant presencialment com per enquesta, ha manifestat que vol exercir el dret a decidir. I això és el que diu aquesta moció, això és el que diu el manifest pel Pacte Nacional pel Referèndum. Després, cadascú té les seves opcions, però el que no podem negar és que les opcions que té cadascú es puguin expressar aplicant allò de què ens hem dotat, que és la democràcia. I és inversemblant que hi hagi persones, grups polítics, que no entenguin que els que es dediquin a la política no busquin solucions polítiques a aquelles demandes que fan els que diuen representar. Hi haurà gent que hi votarà que sí i hi haurà gent que hi votarà que no, i hi haurà gent que s'esperarà a saber què se li pregunta per decidir el seu vot. Però aquest conflicte, que li quedi clar a tothom, solament el resoldrem democràticament.

Respecte a la intervenció que ha fet el portaveu en aquest cas del Grup Socialista. Vostès han de votar a favor d'aquesta moció, perquè el que diu la moció, el que diu el manifest, és una solució pacífica, legal i acordada. Això és el que es proposa a la moció. Una solució legal i acordada que no suposi, ha dit vostè, un trencament del marc constitucional. És que amb la Constitució actual, es pot fer un referèndum, llegeixi el punt 92,1 de la Constitució, i l'únic que caldria potser és fer alguna petita reforma a la llei orgànica que desenvolupa les diferents formes de referèndum, perquè aquest tingui encaix. Això no és trencar el marc constitucional, ho diu el manifest.

I un pacte, ha dit vostè també, senyor Güeto, que resolgui l'encaix entre Catalunya i Espanya. És imprescindible, perquè es produeixi aquest pacte que resolgui l'encaix entre Catalunya i Espanya, que la societat catalana pugui manifestar quina és la seva opció, i això, si no s'inventa una altra cosa, democràticament és preguntar-li per la via del referèndum. Per tant, els seus arguments no estan fora del que demana la moció. Poden estar fora d'alguna de les opcions que es poden produir quan es decideixi tirar endavant amb el referèndum, o sigui possible tirar amb el referèndum, però del que diu el manifest, els arguments que vostè ha donat estan dintre del manifest. Per tant, com deia no sé qui, em sembla que el portaveu d'Esquerra Republicana, si voten amb consciència, han de votar-hi a favor. Gràcies."

El senyor Muntan:

"Gràcies. Molt breu. A banda del que deia ara el portaveu d'Iniciativa, també hem de tenir en compte, i sí, és veritat que també em dirigeixo a vostès, al Partit Socialista, que jo crec que són els que tenen una mica, com deia el portaveu d'Esquerra, la possibilitat de ser més..., bé, no se'ls pot negar la capacitat de tenen de canviar d'opinió, no se'ls pot negar, per tant, també poden anar cap a un altre costat. Avui sortien un parell de tuits, un de 2013 i un de 2017, de Lucena i del seu actual president, i que constaten aquesta evolució tan dràstica.

El que ens preocupa més a nivell local, ja traslladant-ho a nivell local, perquè també el senyor Cobo se senti còmode, que parlem de Rubí, és què passarà quan fem aquesta consulta i aquest referèndum a Rubí, perquè se celebrarà. I clar, això ens hauria de preocupar a tots una mica, i com actuarà l'equip de govern, quin posicionament tindrà i com d'alguna manera ens haurem d'entendre tots una mica.

Jo crec que el portaveu d'Iniciativa té bastant raó. Jo crec que si el Partit Socialista es mirés aquest pacte i aquest manifest, simplement amb una mica de bons ulls, jo no sé si en global, a nivell nacional, segurament ho haurien d'aprovar en algun congrés, però a nivell local segurament potser, i depèn de la situació que hi hagi en cada municipi, potser els convindria, com a mínim, establir un petit diàleg o establir unes petites condicions que ens puguin portar a una celebració d'un referèndum més o menys normal a Rubí.

No tinguin por de sentir-se independentistes dintre d'aquest manifest, perquè ens sentirem nosaltres més incòmodes que vostès, per tant... Per a nosaltres queda bastant curt aquest manifest, per tant, s'hi poden adherir tranquil·lament perquè nosaltres sí que ens sentim una mica així. I ja està, molt curt. Simplement al nostre grup el que ens agradarà, més enllà de la moció d'aquesta adhesió al manifest d'avui, ens agradarà veure quina evolució seguim en aquests mesos i com arribem a la data en què s'ha de celebrar aquest referèndum. Gràcies."

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Brevemente. Señor Muntan, le agradezco que me cite al hablar de Rubí, ya sabe que siempre estamos con las mociones # Rubí correcto, sí. Simplemente recordarles que este ayuntamiento, usted ha mencionado que deberíamos plantear, sobre todo se lo ha dicho al equipo de gobierno, qué pasa en el caso de que se llegue a hacer un referéndum, en el caso incluso de que –esto no lo ha dicho usted, lo digo yo– hubiese una DUI. Bueno, yo le recuerdo que la primera moción que trajimos a este pleno, hace ya tiempo, hace ya un año largo, fue una moción a favor de la convivencia, que se aprobó en esta sala de pleno, y que preveía qué haríamos como ayuntamiento en caso de una DUI o de un referéndum no legal. Por lo tanto, como ayuntamiento ya nos hemos posicionado en este sentido. ¿Qué hacer si se llega a dar? Yo se lo recuerdo porque se aprobó en esta sala de plenos una moción que trajimos nosotros. Quiero que quede constancia. Gracias.”

El senyor Corbera:

“Sí. Jo no volia ser èpic, el que sí que és cert és que tenim una enorme il·lusió, i potser aquesta il·lusió fa que a vegades siguem, diguéssim, una mica més vehements o expressius amb les nostres intervencions. Nosaltres el que tenim al darrera és el 80 per cent del poble, evidentment que no tenim tot el poble al darrere, però el que sí que hi ha és el 80 per cent d'aquest poble, el 80 per cent del Parlament, que té aquesta posició.

Nosaltres seguirem també intentant que vostès rectifiquin i marxin d'aquestes posicions tan retrògrades de manera general, i segurament tindríem més d'uns sorpresa, no només aquí sinó a altres municipis, si realment deixéssim, per exemple, la llibertat de vot. Però vostès, malauradament, tenen, per dir-ho finament, les orelles ben agafades pel Partit Popular i Ciutadans, i el seu marge de maniobra és ben poc.

Estem contents, sí senyor, i tant. Estem satisfets que el senyor Capolat i el nom d'Iniciativa refermi aquest compromís, perquè malauradament, algunes vegades, a través d'algun representant a nivell de Parlament, hi ha hagut alguns certs dubtes, però ens n'alegrem i creiem que és positiu, fem seguir aquest camí. I preguntar-nos tots plegats, i concretament aquest 80 per cent de majoria que defensa el dret a decidir, que creu que hi ha d'haver un referèndum acordat, dialogat, etcètera, què passarà el dia o què passa al llarg dels dies, que ho estem veient, quan a l'altre cantó, a l'altre costat, hi ha una porta, hi ha una paret, hi ha un pany tancat que no hi ha manera d'obrir. Alguna cosa haurem de fer, perquè predicar en el desert algun dia s'acabarà, i estic convençut que aquí ens trobarem amb els demòcrates i aquelles persones que tenen els anhels de viure en un país molt millor. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Sólo quería puntualizar. Es que no quería intervenir, pero bueno, llega un momento en que uno no se puede callar. Viendo esta moción que se presenta, que van a solucionar los problemas de Rubí, me parece correcto los problemas que podamos solucionar, pero le quería decir una cosa al señor de Esquerra. Vamos a ver, en las últimas elecciones que hicieron ustedes, Junts pel Sí, ¿cuántos votos sacaron? Dice el 80 por ciento. Pues yo no creo que tuvieran el 80 por ciento de los votos. Entonces, ustedes hablan de números... Si estuviéramos hablando del 80 o el 90 por ciento, ya estaríamos independizados. Esa es la

cuestión. Ahora, ni con un 50 ni con un 51 nos podemos independizar, eso lo tenemos que tener muy claro, pero que muy claro. Muchas gracias.”

El senyor Güeto:

“Gràcies. Estan il·lusionats. A mi m’agrada que estiguin il·lusionats. Jo també, amb el que defenso també m’il·lusio.

Parlava de baixa qualitat democràtica, el senyor Abadías li feia referència als resultats electorals, amb un 48 per cent dels vots, tiren endavant un full de ruta independentista. També la qualitat democràtica aquí quedaria en entredit.

Senyor Muntan, em feia referència a tuits del 2013. Vostès aquest matí no han votat favorablement aquesta moció en el ple de la Diputació de Barcelona, i no ho han fet perquè s’instava els governs de Catalunya i de l’Estat a negociar. Bé, capacitat de canviar d’opinió també.

(Veu de fons.)

Senyor Ramon Capolat, podríem estar d’acord amb els principis democràtics que vostè ha fet servir per defensar aquesta moció, però la pròpia senyora Colau, l’alcaldessa de Barcelona, ha reconegut en declaracions posteriors a la creació del Pacte Nacional pel Referèndum, que és difícil parlar de diàleg i tenir fixada a la vegada una data per al referèndum. És molt complicat arribar a una solució acordada i pactada. Per tant, això només generaria més frustració, que és el que deia en la defensa de la meva postura.”

La senyora alcaldessa:

“Per al·lusions i per acabar, senyor Ramon Capolat. Com a màxim dos minuts, perquè si no...”

El senyor Capolat:

“No, en gastaré 1,59. Primer, al senyor Abadías, per al·lusions, perquè em sento al·ludit. Junts pel Sí no va treure el 80 per cent, però els partits que defensem una solució democràtica al conflicte que planteja la societat a l’Estat, en aquest cas a l’Estat espanyol, a partir d’una demanda de la societat catalana, o d’amplis sectors de la societat catalana, sí que som un 80 per cent –sí que som un 80 per cent. Estam confontent vostès el dret a decidir amb manifestar una de les opcions del dret a decidir. Estan confontent això. I això els ennuvola la vista i no saben interpretar el que posa en els papers.

I referent al que deia el senyor Güeto, per a Iniciativa, i ho hem dit sempre, la solució que es proposa en el Pacte Nacional pel Referèndum és una solució que al nostre entendre serà de llarg recorregut, i no ens n’hem d’amagar, com no se n’amaga l’Ada Colau quan signa aquest pacte i manifesta que és molt difícil arribar a la solució que proposa el Pacte Nacional pel Referèndum quan una de les parts s’obceca a no saber llegir, perquè al final és això. O no saber interpretar el que posa en els papers, o el que està demanant la societat, que és més democràcia. Res més, gràcies.”

El senyor Muntan:

“Res, molt ràpid. Només un aclariment al portaveu socialista, Rafa Güeto, més que res perquè això consta en acta i, també, doncs, que quedi en acta. Aquest matí ha votat en contra el Grup de la CUP – Poble Actiu, que no és precisament el mateix que l'AUP a nivell local, val? Simplement. I com que nosaltres, com a organització, tot i que puguem interactuar amb altres partits, no tenim disciplina de vot, per tant, cadascú és independent i pot fer el que vulgui, nosaltres decidim votar-hi a favor.

Tot i així, sí que és veritat que he remarcat quatre aspectes, i he dit que còmodes, còmodes, no ens sentim, seríem una mica més radicalets. Però igualment hi votem a favor. Però aquest matí era un grup diferent. Gràcies.”

El senyor Corbera:

“Gràcies, per al·lusions. Veig que el contacte en la intimitat política entre el regidor Güeto i el senyor Abadías afecta, perquè a l'hora d'interpretar els números em sembla que van una mica errats. Ja ho ha comentat el company Capolat, Junts pel Sí evidentment no és el 80 per cent del Parlament, però sí que el 80 per cent del Parlament està, com deia el senyor Capolat, a favor del dret a decidir. I no estem parlant, senyor Güeto, d'un manifest independentista, estem parlant d'un manifest que està a favor del referèndum, i vostè parlava del 50 per cent. En tot cas, és una qüestió de voluntats, i vostès tenen la decisió d'estar amb uns o els altres. Ja s'ho faran. Gràcies.”

El senyor Güeto:

“Sí, molt ràpidament també. Aquell 48 per cent que vostè amplia al 80 va ser en unes eleccions en què vostès plantejaven com a plebiscitàries. Ara parlen del dret a decidir i sumen fins a aquest 80 per cent. Em sembla perfecte. També perquè consti en acta, disculpin l'error de confusió entre la CUP i l'AUP. Perquè consti en acta.”

La senyora alcaldessa:

“No, finalitzem ja, hem dit que era l'última intervenció.

(Veu de fons.) (Rialles.)

Senyor Capolat, ha quedat molt clara la seva intervenció.

(Veu de fons.)

Perquè no han governat per convocar-les.

(Veu de fons.)

Passem a votació.”

La votació dóna el següent resultat:

- Vots a favor: 5(ERC-AM), 3(AUP-CAV-PA) i 2(ICV-E) i 1(Víctor Puig - CDC).
- Vots en contra: 6(PSC-CP), 4(C's), i 2 (PP).
- Abstencions: 1(Sergi García - CDC) i 1(VR).

La moció no s'aprova per majoria simple.

12.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ICV-E I CDC PER A L'ADHESIÓ DE RUBÍ A L'ACORD DE CIUTATS I POBLES CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA (EXP. 000020/2017-ALCALDIA)

Milers de dones viuen colpejades per les violències masclistes i pateixen un gravíssim atemptat als seus drets humans. Atemptats que estan passant als nostres pobles i les nostres ciutats, a les llars, a l'espai comunitari i social de manera oculta, silenciada o, fins i tot, consentida, infravalorada o menystinguda.

Violències que tenen per finalitat infringir dolor, dominació i control sobre les dones i que són fruit d'una ideologia masclista que porta als milers d'homes que atempten contra les dones a convertir-se en agressors i assassins. La creença profunda que mantenen els masclistes respecte a la seva superioritat i la identificació perversa amb un rol de gènere masclista, creat per la cultura patriarcal, és l'arrel del problema de la greu xacra social que afrontem. La situació és insostenible. No podem continuar assumint les violències i desenes de feminicidis cada any.

Compartim la necessitat urgent d'abordar, des de les polítiques públiques, les arrels de la violència masclista. I ho fem des de la crítica a la manca de determinació de les institucions públiques per reconèixer en l'ordre patriarcal la causa de les violències contra les dones. L'organització de la nostra societat en els treballs, en els rols de gènere, en la construcció de les identitats sexuals i en el reconeixement que obtenim en funció d'aquestes identitats, fan que les dones quedin situades en posicions socials de desigualtat, privilegiant els homes només per la imposició d'un sistema ideològic i de valors arrelats en aquest ordre patriarcal. Patriarcat que no només no s'ha qüestionat prou, sinó que es reforça i perpetua amb polítiques conservadores. Venim d'una legislatura que ha desmantellat les polítiques d'igualtat, tant a Catalunya com a l'Estat espanyol. L'austeritat ha degradat drets socials i civils i s'ha imposat des de l'exaltació d'un model de societat ultraconservador, retrògrad i masclista que tant deia que calia tancar escoles bressols per treure les dones mares del món laboral com que calia prohibir l'avortament.

Cal despatriarcalitzar la nostra societat per poder superar les desigualtats i abordar de manera prioritària les polítiques públiques que actuïn sobre les discriminacions i vulneracions dels drets humans de totes les persones, sigui quina sigui la seva identitat de gènere.

Malgrat haver avançat de manera formal en els drets de les dones, la ideologia masclista no ha quedat relegada sinó que s'expressa imposant terror, prenent formes de terrorisme masclista.

Fa poc més d'12 anys de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de Mesures de Protecció Integral contra la violència de gènere i, amb ella, la creació dels jutjats especialitzats de violència contra les dones. En aquests 11 anys en què ens hem anat dotant d'altres instruments legals pioners i referents al món, com la Llei catalana 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, i d'instruments judicials, recursos, organismes i protocols d'atenció especialitzada, malgrat tot, han assassinat 106 dones a Catalunya i 699 dones a tot l'Estat espanyol. Dones assassinades per homes que eren parella o exparella, segons les xifres oficials, i que gairebé es dupliquen quan s'incorporen a les dades totes les dones assassinades per les violències masclistes.

En un sol any, el 2015, van interposar-se 129.193 denúncies per violència masclista a l'Estat, 18.514 denúncies a Catalunya. Xifres que donen una mostra de l'abast terrible dels atemptats masclistes sobre els drets humans de les dones. Ocultes en el silenci, en la no denúncia, en la soledat i l'aïllament i en el no reconeixement de patir-ne, tants altres milers de dones que no acudeixen ni als jutjats ni a les comissaries. De les 8 dones assassinades a Catalunya el 2016 en l'àmbit de la parella, només una havia interposat denúncia prèvia contra l'assassí.

El moviment feminista i les organitzacions polítiques feministes hem fet tota la incidència política que hem tingut a les mans. Des de les institucions locals, impulsant i reforçant (en solitud administrativa) polítiques compromeses amb la justícia de gènere, mentre l'Estat i la Generalitat retallaven els seus pressupostos. Des del carrer, confluint tantes i persistents lluites en una manifestació històrica el 7N a Madrid amb la que reclamàvem el Pacte d'Estat contra la violència masclista. Des dels instruments internacionals, exigint el compliment de les recomanacions a l'Estat del Comitè de la CEDAW de Nacions Unides.

El Parlament de Catalunya ha aprovat en l'anterior legislatura més de cinc resolucions amb múltiples mesures per a l'abordatge de les violències masclistes. Entre aquestes resolucions, ha adoptat dues vegades l'Acord social i polític contra la violència masclista comproment-se a convocar-lo en un termini que es va exhaurir el passat 24 de març. Els ajuntaments no podem permetre que el missatge a la societat sigui que no hi ha voluntat política per lluitar contra el terrorisme masclista. Cal que totes les institucions liderin juntes la lluita per eradicar les violències masclistes i per transformar l'ordre patriarcal que les sustenta.

Els assassinats de totes les dones que, malauradament, s'han produït a casa nostra són la trista constatació d'un estat d'emergència sobre el que cal actuar.

Diem prou. Els nostres pobles i les nostres ciutats volen garantir el dret de les dones a viure lliures de violències masclistes. Volem municipis lliures de violència masclista. Hem fet molt, però no és suficient. Cal fer molt més i millor.

Per tot això, adoptem els següents ACORDS:

1r. Condemnar els feminicidis i totes les expressions de les violències masclistes, manifestar el compromís de treballar per fer del nostre municipi un espai lliure de violència masclista, combatent des de l'origen els micromasclismes, sexismes i neomasclismes de la cultura patriarcal fins a les agressions i atemptats contra la vida i els drets humans de les dones i persones amb identitats de gènere no heteronormatives.

2n. Instar el Parlament de Catalunya a convocar amb urgència la Taula per l'Acord social i polític per eradicar la violència masclista en els termes que estableix la Resolució 11/XI i incorporar el lideratge dels governs locals a través de les entitats municipalistes. L'eradicació de la violència masclista és una qüestió de país per a Catalunya.

3n. Instar el govern de la Generalitat a impulsar i reforçar pressupostàriament les mesures que preveuen la Llei 5/2008, del dret de les dones a eradicar la violència masclista i la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes per:

a) Garantir als ajuntaments el finançament dels recursos d'atenció i prevenció com els SIE, els SIAD's, les saturades i insuficients cases d'acollida i d'urgència, les dotacions d'habitatge de lloguer social.

b) Garantir la coordinació interadministrativa entre els cossos de seguretat i el programa de seguretat, la coordinació eficient entre els òrgans judicials i els serveis socials i crear, per a aquests efectes, les unitats de coordinació necessàries.

c) Impulsar els recursos d'acompanyament i protecció a les dones víctimes en el seu procés de denúncia i judicial.

d) Garantir la formació especialitzada en perspectiva de gènere dels i les professionals que intervenen en els circuits de la violència masclista.

e) Avançar en els instruments de valoració de risc i d'actuació davant l'agressor.

4t. Impulsar les mesures de les lleis d'eradicació de la violència i d'igualtat que actuen sobre les causes de les desigualtats de gènere; que les analitzen i en proposen instruments, com l'Observatori contra la violència masclista, la Sindicatura o els grups de treball de la Comissió Nacional per a una intervenció coordinada contra la violència masclista. Fer el desplegament de les lleis de manera coordinada amb les regidories d'igualtat dels ajuntaments i de forma integrada des de tots els àmbits, educatiu, de la salut, judicial i seguretat, sobre els drets econòmics de les dones i les polítiques socials i sobre la comunicació, la publicitat i la producció cultural; de manera que incorporin la perspectiva de gènere i permetin un nou impuls de les polítiques d'equitat de gènere al país.

5è. Manifestar el rebuig al recurs del PP davant el Tribunal Constitucional de la Llei 17/2015 d'igualtat pel seu caràcter absolutament hostil contra els drets de les dones i les polítiques d'igualtat.

6è. Demanar al Parlament de Catalunya la coordinació amb el món local per garantir que les dones, els consells municipals i comarcals de dones i les entitats feministes del territori puguin participar en les recomanacions, els informes i les mesures objecte d'estudi, avaluació i proposta de la Taula per l'Acord social i polític contra la violència masclista.

7è. Impulsar mitjançant polítiques municipals el foment, suport i consolidació de l'associacionisme feminista, de dones i el treball sobre masculinitats i LGTBI.

8è. Promoure i introduir una educació feminista des de l'acció proactiva i efectiva a escoles i instituts.

9è. Notificar aquests acords a les entitats municipalistes FMC i ACM, a la Mesa del Parlament i als grups polítics del Parlament de Catalunya, al Consell de govern de la Generalitat de Catalunya, a l'Institut Català de les Dones i als Consells Municipals de Dones.

Intervencions:

La senyora García:

“Bé. Bona tarda, gràcies. Intento no allargar-me molt i anar a fer el recés. Senyora alcaldessa, al principi del ple hi ha hagut una miqueta de *follón* quan hem començat i hem fet aquest minut de silenci que fem sempre en record de les víctimes. No sé quina xifra ha estat la d'avui.

(*Veu de fons.*)

És indiferent, és una mica perquè jo crec que aquesta moció que presentem, ara explicarem per què la presentem, una mica què diu i tot plegat, però jo crec que és la realitat la que ens empeny una mica a portar aquest tipus de temes en aquest ple. Set.

No esperàvem, quan la vam presentar, evidentment, trobar-nos avui amb aquesta llista, i no sé si des que hem començat amb aquesta dinàmica hi ha hagut algun mes en què no haguem hagut de fer aquest minut de silenci. Aquest any, les xifres de dones assassinades per culpa de la violència masclista són terribles, i som molt conscients que a cop de moció no solucionem aquest problema –ni aquest ni cap, però aquest especialment– però sí que ho farem o ho intentarem fer a cop de recurs, d'accions i de coordinació, que és el que nosaltres entenem que demana la moció, i que per a això la presentem.

Vagi per endavant també que aquesta moció no qüestiona en cap cas les actuacions que es fan des d'allò local, i de fet, el que fa, la incidència que hi ha a nivell local està en els punts d'acord, són unes esmenes que ens han fet arribar des del Grup Municipal de l'AUP, que entenem que enriqueixen la moció perquè ens aporten aquesta visió més pròpia del municipi i, per tant, les hem acceptades.

Presentem aquesta moció perquè al marge d'aquesta xifra, i encara que és esfereïdora però encara que només fos una dona que ha mort en l'últim mes, doncs, tindria sentit igual presentar aquesta moció, perquè al final, si un exposa aquestes que a vegades es diuen i són, allò, una miqueta tòpic, les ulleres violeta una mica, i mira al seu voltant, veu la llavor de la violència masclista a tot arreu. I una part d'aquesta llavor de la violència masclista que veiem és només una petita part de la que existeix en realitat. Molts comportaments, moltes interaccions entre homes i dones o entre homes, i també entre dones, que ens porten, quan un ho mira des de la perspectiva feminista, cap a aquesta violència. I contra això, des de les administracions públiques entenem que hem de treballar, treballar i treballar. Totes les administracions i tots els nivells de govern, perquè avui ha estat el senyor Cobo qui ho deia,

«los cambios empiezan desde abajo también», y desde esta silla de regidor també podem canviar les coses. I aquest, com deia al principi, és el sentit de la moció.

Recordar, forçar una mica que les administracions hem d'intentar liderar totes les accions possibles i tota la lluita contra la violència masclista. Tenim les eines formals: tenim la Llei 1/2004, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere; la Llei catalana 5/2008, el dret de les dones a eradicar la violència masclista; la 17/2015, d'igualtat efectiva entre homes i dones. I continuem tenint xifres esfereïdores. Per tant, això no és suficient.

Què ens falta? Ens falta, i jo ja sé que aquesta paraula no està de moda, o sí que està de moda però no està ja ben vista, però jo crec que ens falta ser feministes, i ser feministes des d'aquesta perspectiva radical, absolutament radical, que diu que les dones som persones, i que per això s'ha de treballar, perquè puguem viure com a persones i ja està. I no només ens afecta a les dones, a més a més, ens afecta a totes aquelles identitats de gènere, a totes aquelles persones que s'escapen d'aquest binomi pur home-dona, masculí-femení. No som les dones en aquesta definició clàssica les úniques afectades.

Ser feministes des dels governs o des de les administracions hauria de significar, primer de tot, una cosa molt bàsica que és fer allò que la llei diu que hem de fer, i, per tant, cap problema. Des de l'Ajuntament de Rubí es treballa, i el que demana la moció de forma més concreta és que altres administracions competents, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, també treballi, també executi aquells acords que el propi Parlament ha pres. En concret, per posar un exemple, aquesta taula per l'acord social i polític per eradicar la violència masclista, que era una eina que es va proposar, es va aprovar fa prop d'un any, i que encara no s'ha creat. Que potser..., anava a dir que potser no és una realitat, però és que sí que ho és –és que sí que ho és– no hi ha cap altra manera de veure-ho.

Demana també aquesta moció que garantim coordinació, que garantim recursos per disposar, per exemple, de prou places a les cases d'acollida i d'urgència, i això vol dir també tenir-ho en compte en polítiques d'habitatge o altres polítiques per fer una intervenció transversal, que també és una paraula de moda. Però jo crec que sobretot ser feministes vol dir al final no creure'ns mai que ho hem fet tot, i que perquè fem coses i fem tot el que podem fer, estem fent tot el que es pot fer, perquè si amb tot el que fem no solucionem el problema, i no només no el solucionem sinó que tot problema empitjora, vol dir que no estem fent tot el possible.

Per això, la moció també demana en un altre punt d'acord actuacions que vagin directament contra les causes de la desigualtat de gènere, que al final són les causes de la violència masclista, allò que té a veure amb els drets econòmics sobre la comunicació, la publicitat, la producció cultural, tots aquests espais que retransmeten, això ja s'ha dit en aquest ple, models de gènere i també aquesta violència, i també perquè les polítiques tradicionalment anomenades de dones no siguin això, un petit espai on es fan coses per a dones o mirant les dones o pensant en les dones, sinó que impregnin totes les accions de govern. Això té a veure també amb altres accions que es podrien implementar a totes les administracions que no estan en aquesta moció, però que es podrien fer.

A banda d'això, com he dit al principi, la moció incorpora un parell de punts. Que des de l'ajuntament, a petició del Grup Municipal de l'AUP, es fomenti l'associacionisme en l'àmbit

de dones, del moviment LGTB, en tot el que sigui possible. Sabem que l'ajuntament no és responsable de si hi ha o no hi ha aquest tipus d'associacions, però sí que és veritat que es poden fer coses per incentivar-ho. I també actuacions concretes en l'àmbit educatiu, en escoles i instituts. També hauríem de poder portar la paraula «feminisme», per exemple, a les escoles i instituts sense que ningú es tirés les mans al cap, o s'estirés dels cabells.

Aquesta és la voluntat de la presentació d'aquesta moció. Repeteixo que som conscients que a cop de moció no solucionem el problema, però sí que el solucionem, o portem a solucionar-ho, amb compromís, i això és el que demanem, el compromís de la resta de grups municipals i de la institució. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Sí, gràcies. Bé, no sé si tots hem de ser feministes o no, però el que està clar és que tots hem de ser persones, i això vol dir que hem de fer d'això una prioritat. Hem de fer una prioritat i ho hem de treballar de manera transversal, com s'ha dit, i nosaltres, per això, ens hem sumat a aquesta moció. No entenem com aquesta moció no passa per junta de portaveus, igual que la moció en suport a la regidora de Badalona, aquesta la tractarem més endavant. Podem estar d'acord en moltíssimes coses de fons, de forma, però hi ha qüestions que han de ser d'institució, i creiem que una moció d'aquestes característiques s'ha d'aprovar pel conjunt de la corporació, amb unanimitat.

I segurament, que es debati en el ple té la seva part positiva: que li dóna visibilitat, que permet que la gent entengui que els responsables polítics hem de parlar d'aquests temes perquè ha de ser una prioritat, però en qualsevol cas, també penso que el fet que una moció per la lluita contra la violència masclista o contra el racisme i la xenofòbia, no podem acceptar que no s'aprovin per unanimitat dels representants polítics, perquè si no, la vergonya no només és dels grups que no hi voten a favor, sinó que és del conjunt de la societat. No sé si passarà en el cas concret d'aquesta moció, però com que pot passar en el cas de la moció contra la violència racista o contra la xenofòbia, ho volíem dir en aquest sentit.

No afegir res més, perquè la senyora García ho ha comentat i a la moció mateixa ja s'especifica, però, efectivament, des de totes les administracions hem de poder lluitar contra això, i ha de ser una prioritat, efectivament, i ha de ser una prioritat lluitar contra l'arrel, que en base són aquestes desigualtats socioeconòmiques que es produeixen encara, sembla mentida, entre homes i dones. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Evidentemente, estoy de acuerdo con la intervención del señor Puig, creo que esta moción merecería ser de junta de portavoces, desconozco por qué no lo ha sido. En cualquier caso, parece que tampoco hay ya mociones de junta de portavoces, me imagino que la propia dinámica ha hecho que esta moción no sea de junta de portavoces, pero sí decirle, señora García, que todo suma, y que es verdad que a base de moción no vamos a solucionar algo que se ha convertido en una auténtica lacra social, pero todo suma. Y al final, una moción aprobada en este pleno es la representación de la ciudadanía de

Rubí, de la soberania de Rubí, y por lo tanto, humildemente creo que todo puede ayudar, evidentemente, no es el fin en sí mismo aprobar la moción, pero es un paso más.

Sí que me gustaría matizar, dentro del texto de la moción, un par de cosas, lo cual no hace que nos sumemos completamente, hasta la saciedad y las veces que hagan falta, a mociones de esta índole, pero sí que creo que hay un debate detrás sobre si es necesario defender esta lucha, estrictamente desde el feminismo, ¿no? Hay un sector doctrinal que considera que sí, otro que considera que no. Otros somos más partidarios de plantear esta lucha desde la igualdad estrictamente, y no desde el feminismo. Hay que considerar que el feminismo es precisamente igualar. En fin, yo, en el debate que hay detrás no entraré, probablemente unos partidos tendrán una visión, otros quizá tengamos una que tampoco deja de ser muy distante, pero que quizás, para mí, enfatiza mejor lo que estamos tratando de solucionar.

Y luego otro pequeño matiz: que también nos sentiríamos más cómodos al hablar de violencia de género y estrictamente de violencia machista, para no dejar la violencia de ningún caso fuera de este tipo de mociones. Hay violencia en sentido opuesto, de sexo femenino hacia sexo masculino. De forma estadísticamente mucho más baja, claro que sí, por supuesto que sí, y que es igual de no justificable, por supuesto. Que la lacra social que estamos viendo día tras día es del hombre hacia la mujer, por supuesto, estoy totalmente de acuerdo, pero quizás, con estos pequeños matices, «violencia de género», no excluimos a ninguno de los dos sexos. Por no hablar de lo que usted mismo ha mencionado también, de otras condiciones sexuales también. Gracias.”

El senyor Sánchez:

“Bona tarda a totes. En primer lloc, agrair a Iniciativa aquesta moció, és pura mel, ho he dit encantat, ens sembla que..., crec que poques vegades hem estat tant d'acord amb una part expositiva. Ens sembla especialment rellevant perquè aborda l'arrel del problema, aborda la constatació de què vivim en una societat patriarcal, que dia a dia legitima la supeditació de la dona envers l'home.

Sembla especialment rellevant perquè incorpora la institució i la perspectiva feminista, que és el primer pas perquè des d'aquesta institució es generin polítiques d'accions proactives. La primera fase perquè la institució abordi, no la gestió del símptoma sinó l'atac frontal i decidit a la malaltia. Cal una institució que no gestioni la catàstrofe, cal una institució valenta i que dediqui recursos a la transformació d'aquesta societat.

I contestant al portaveu del PP, dir-li que no em sembla encertada la dicotomia que fa vostè, demanar que es parli de violència de gènere i violència masclista, més que res perquè la persona masclista acaba sent la constatació d'un fet estructural, que és la societat patriarcal, i la societat que exerceixen dones envers homes no deixa de ser una mera anècdota. Si no fem aquesta dicotomia, si no fem aquesta anàlisi profunda, seguirem tenint els mateixos problemes. Si abordem els símptomes d'una malaltia, i no la malaltia en sí mateixa, no podrem solucionar res. Amb aquest tipus de discursos, al final el que es fa és invisibilitzar un problema molt real i molt tangible. Gràcies.”

La senyora Soler:

“Gràcies, bona tarda a tothom. Com diu la doctora Margaret Chan, presidenta de l’Organització Mundial de la Salut, la violència contra les dones és un problema de salut mundial de proporcions epidèmiques, i tots i totes ens preguntem fins quan serà així. Fins quan haurem d’estar demanant mesures per eradicar la violència contra les dones. Som ja a l’any 2017, i no sembla que les perspectives de millora siguin gaire bones.

Cal coordinació entre totes les administracions, com bé ha dit la companya, cal fer complir les lleis, que les tenim, com també ha dit, però sobretot cal educar, i cal acabar amb la perpetuació dels rols i estereotips sexistes existents a la nostra societat. Hem d’educar en la igualtat, en la igualtat de drets, de tracte, en la igualtat d’oportunitats, i des de les institucions, hem de promoure i garantir aquesta igualtat. Hem de promoure polítiques d’igualtat fermes, reals i efectives, que encarin el problema des de l’arrel, i hem de dotar els pressupostos de les partides necessàries que ens permetin dedicar recursos a la sensibilització, a la prevenció i el suport psicològic jurídic, laboral i econòmic de les dones i les joves que pateixen violència masclista, perquè volem una societat basada en la igualtat i la justícia, on ser protagonistes de la nostra pròpia història com a ciutadanes d’una nació lliure. Gràcies.”

La senyora Mas:

“Bona tarda de nou. Bé, com us podeu imaginar, el Partit Socialista votarà que sí aquesta moció, per convenciment, per ple convenciment, no només dels regidors que formem part d’aquest grup municipal, sinó per un convenciment com a partir. Això forma part dels valors del nostre partit i, per tant, és obvi que hi votarem que sí.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa, muy brevemente. Señor Sánchez, no quiero que parezca una dicotomía, como usted ha planteado, no es en los términos en los que lo he querido plantear. Usted hablaba de que hay una diferencia estadística incluso muy notable. Estoy de acuerdo. Pero un solo caso es condenable –uno. De hecho, después condenaremos un único caso de racismo, y lo vamos a votar. Un caso. Por lo tanto, si hay un solo caso, ya me parece condenable.

Evidentemente que detrás de esto hay un problema estructural, estoy de acuerdo con usted, y mucho más profundo que todo esto, pero no quiero que parezca tampoco que depende del género, sea más o menos justificable. Un solo caso me parece no justificable, y estoy seguro de que a usted también, en cualquiera de los dos sentidos. Gracias.”

La senyora García:

“Sí, només per aquesta referència que ha fet el regidor del Partit Popular. La violència masclista no són només les dones assassinades, jo crec que era una mica el que l’intentava dir el company de l’AUP. La violència masclista és que jo, si vaig de nit pel carrer sola i sento passes darrere meu, m’espanto, i vostè no. Majoritàriament, no. I si miro al darrere i veig un home, potser m’espanto més. I vostè, si mira enrere i mira una dona, em sembla que no s’espanta. Per exemple.

Això, que és un exemple molt fràgil, molt quotidià, molt tonto, és així –és així. Ser dona significa, malauradament, portar una motxilleta que els homes no porten, i no passa res. I nosaltres mateixes la podem buidar, però no del tot si no comptem amb aquests mecanismes que fan que els homes també se sumin a aquesta tasca de buidar aquesta motxilleta. Llavors, les dones no som víctimes per definició, som víctimes per circumstàncies que podem modificar i que volem modificar, i que hem de modificar. I aquesta és la diferència entre la violència, o la idea de la violència de gènere que es dona entre persones de diferent gènere, que moltes coses passen entre persones de diferent gènere, i la violència masclista, que és aquella que només patim les dones en virtut d'aquesta estructura patriarcal que venim arrossegant. I que l'objectiu del feminisme és la igualtat, no són dues coses diferents. Simplement. Gràcies.”

El senyor Sánchez:

“Totalment d'acord amb la companya d'Iniciativa. Simplement dir-li que jo, quan intento diferenciar entre el que vostè diu envers la violència de les dones envers homes, el que dic és que si en el llenguatge els fem en el mateix nivell, al final estem invisibilitzant una acció que no és aïllada sinó que és estructural, i que jo crec que l'esperit de la moció és directament apuntar cap a aquesta estructura, perquè si no acabem amb aquesta estructura, seguirem tenint aquesta violència. En forma de morts, en forma d'assetjament o en forma de submissió. Cal acabar amb aquesta estructura.

Si en el nostre llenguatge equiparem violències, que òbviament no són ni justificables ni desitjables, al final el que estem és desviant el tema, i desvirtuant el tema de què realment estem parlant. I crec que en això hem de ser curosos, perquè al final ens veu molta gent, ens escolta molta gent, i hem d'intentar que cali aquest missatge, perquè la violència envers les dones no és una casualitat. Gràcies.”

La votació dona el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

S'acorda fer una pausa de les 21.07 a les 21.20h.

13.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ICV-E I CDC PEL RECONeixEMENT PÚBLIC DEL RUBINENCs I RUBINENQUES DEPORTATS ALS CAMPS DE CONCENTRACIÓ NAZIS DURANT LA SEGONA GUERRA MUNDIAL I DE CREACIÓ DE LA TAULA LOCAL DE LA MEMÒRIA HISTÒRICA (EXP. 000021/2017-ALCALDIA).

L'1 de novembre del 2005, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la resolució 60/7 on condemnava qualsevol manifestació d'intolerància religiosa, incitació, assetjament o violència contra persones o comunitats basada en l'origen ètnic o les creences religioses, a qualsevol lloc del món.

En aquest sentit, es designava el dia 27 de gener, aniversari de l'alliberament del camp d'extermini d'Auschwitz (1945), com el Dia Internacional en Record de les Víctimes de l'Holocaust i de Prevenció de Crims contra la Humanitat i s'instava, de manera urgent, a tots els Estats membres, a desenvolupar programes educatius en memòria de la tragèdia per a la prevenció d'actes de genocidi.

Un dels més terribles episodis compartits en la memòria de tots els europeus i la resta de la humanitat és el què es coneix com l'holocaust. A l'intent de destrucció de la població jueva per part del règim nazi, que va suposar l'assassinat de 6 milions de jueus hi trobem 7 milions més de civils, entre els quals, un gran nombre de republicans catalans i espanyols.

Existeixen documentats aproximadament una mica més de 9.300 espanyols republicans que van ser reclosos en els diferents camps de concentració nazis. D'aquests se sap que prop de 5.200 van morir i aproximadament 3.800 van sobreviure. D'altres 334 figuren com a desapareguts.

D'aquests catalans deportats als camps de concentració nazis hi ha documentats 11 rubinencs. Enric Aragonès Campderròs, Joaquim Aragonès Campderròs, Francesc Bartoli Creus, Gregorio Beltran Jardiel, Joaquim Cardona Pareras, Jesús Montroig Cuartero, Antoni Òdena Òdena, Antoni Pereña Salas, Joaquim Rossinyol Folch, Andreu Vidal Almirall, que foren reclosos al camp de concentració de Mauthausen i Neus Català Pallejà, aquesta darrera única supervivent a Espanya del camp de concentració de Ravensbrück.

A prop de 1.800 municipis europeus s'ha volgut recordar i mantenir viva la memòria de les persones que van ser víctimes de la deportació nazi, acollint-se a una iniciativa coneguda com Stolpersteine.

Stolpersteine significa en alemany pedra que fa ensopegar. Es tracta d'un projecte que relaciona art i memòria. Cada Stolpersteine ret homenatge a una víctima del nacional-socialisme. D'aquesta manera es manté viva la memòria de les persones de tots els col·lectius: jueus, gitanos, homosexuals, dissidents polítics, testimonis de Jehovà i ciutadans discapacitats que varen ser perseguits o assassinats a Europa entre els anys 1933-1945 pel règim nazi.

Els stolpersteine són llambordes quadrades de 10cm x 10cm fetes de formigó i cobertes d'una fulla de llautó on es graven les dades de persones empresonades i deportades. Es col·loquen al paviment de davant dels edificis o llocs on les víctimes van viure o treballar en llibertat abans de l'empresonament o la deportació. Cada llamborda és única i precisament es realitza de manera especial a mà, com a gest de respecte i humanitat que vol contrastar amb l'exterminació industrialitzada dels nazis.

No només es ret homenatge a les persones assassinades, sinó també als supervivents, incloent-hi persones que van poder exiliar-se i refugiar-se en altres països. També recuperen la memòria d'aquelles persones que, davant el destí que els esperava, decidiren suïcidar-se. D'aquesta manera i d'una forma simbòlica, els stolpersteine reuneixen a les famílies o grups de persones separades per la deportació.

Les Stolpersteine són petits monuments creats per l'artista [alemany](#) Gunter Demnig en memòria de víctimes del nazisme, tot arreu del món.

L'objectiu de l'artista és fer aturar i interpel·lar als vianants per tal de fer memòria sobre aquella persona en concret a qui es dedica aquella placa: Com es deia? Quan va néixer? Quan va morir? On vivia? On i quan fou deportada? El memorial en forma de plaques disperses esteses per tot el continent que ha esdevingut la suma dels Stolpersteine ens permet adonar-nos de la magnitud de la tragèdia.

A Catalunya els municipis de Navas, Manresa, Igualada, El Palà de Torroella i Castellar del Vallès ja han col·locat 41 Stolpersteine a fi de mantenir viva la memòria dels seus veïns i veïnes que van patir la deportació als camps de concentració nazi, sumant-se a les prop de 60.000 que hi ha repartides per tot Europa.

D'acord amb aquests antecedents i recollint l'esperit que va acordar-se en aquest Ple en la moció de 22 de desembre de 2005 d'homenatge als rubinencs que van patir la deportació als camps de concentració nazis, proposem l'aprovació dels següents **acords**:

1. Crear la Taula Local de la Memòria Històrica com espai específic de treball i participació en temes de memòria històrica de Rubí, convidant a participar a les entitats i associacions locals que treballin en temes de memòria històrica i a totes les persones i institucions locals que tinguin interès en aquest tema, així com els representants dels grups municipals. Taula que presidirà l'Alcalde de Rubí o persona en qui delegui.
2. Retre homenatge i reconeixement als 11 veïns i veïnes de Rubí que van ser deportats als camps de concentració nazi, encarregant a l'artista Gunter Demnig la creació de 11 Stolpersteine per a ser col·locades en la nostra ciutat.
3. Traslladar a la futura Taula de la Memòria Històrica la gestió de l'acord 2 d'aquesta moció i la planificació del programa d'actes que es considerin per retre aquest homenatge als rubinencs i rubinenques deportats als camps de concentració nazi.
4. Comunicar aquests acords a les famílies afectades per tal que en tinguin coneixement i invitar-los a participar en la preparació dels actes d'homenatge.
5. Comunicar aquests acords al Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya.

Intervencions:

El senyor Capolat:

"Gràcies, alcaldessa. Bona nit ara ja. Seré breu, perquè jo crec que és una moció que s'explica per sí sola, i per tant, solament em referiré als acords que proposa, que substancialment són dos. Un és la proposta de crear la Taula local de la memòria històrica, que sigui un espai on tots els temes de memòria històrica puguin ser tractats, i puguin ser tractats per totes aquelles persones que tenen interès en aquest tema, estiguin en

associacions, en plataformes, o tinguin un interès per la seva professió o pel seu propi interès pel tema. I la segona és iniciar o proposar que s'iniciïn els treballs d'aquesta Taula local de la memòria històrica, retent un homenatge als 11 rubinencs que avui tenim identificats, que van ser deportats a camps de concentració nazi, 10 a Auschwitz i 1 a Ravensbrück, i això es faci a través d'una iniciativa, que és una iniciativa europea, una iniciativa que recull una proposta d'un artista alemany, Gunter Demnig –això de les paraules en alemany em constarà– que té a veure amb allò que és conegut, que se'n diu «pedra per ensopegar» en català, i que en alemany té un nom més complicat, *Stolpersteine*, que identifica les persones que van ser deportades a camps de concentració en el lloc on vivien, on treballaven, si realment es pot documentar.

Aquesta iniciativa europea ja existeix a més de..., hi ha més de 60.000 *stolpersteine* col·locades en el conjunt de la nostra geografia, i hi ha més de 1.800 ajuntaments que s'hi han adherit i que han posat aquestes pedres, a la nostra comarca recentment l'ajuntament de Castellar ho va fer, conjuntament amb altres, i amb els contactes que he fet per poder fer la moció, amb el memorial democràtic, depenent de la Generalitat de Catalunya, ens han manifestat la seva voluntat de cooperar amb aquest projecte, un projecte que no és per a avui, que si en tot cas tirés endavant s'hauria de fer efectiu a primers del 2018, i que intenta recuperar, a través d'aquestes pedres, un record per a les persones que van patir això, i que a la vegada, com diu l'artista que ha creat aquest projecte, faci reflexionar sobre el que ha suposat això per a la història de la humanitat, i en concret, per a la història d'Europa, de Catalunya, d'Espanya i de molts rubinencs.”

El senyor Cobo:

“Gracias de nuevo, alcaldesa. Bien, nosotros esta moción la vamos a apoyar, no entraremos a valorar los propios conceptos de memoria histórica, porque al tratarse de un tema que en muchos sitios se desarrolla localmente, no en todos estamos de acuerdo. Dejaremos este debate al margen y nos ceñiremos a los puntos de acuerdo de esta moción, los cuales nos parecen totalmente aceptables, y más cuando se trata de uno de los episodios más oscuros de la humanidad, más lamentables, como son los campos de concentración y del propio nazismo.

Evidentemente, estas iniciativas nos parecen más que adecuadas. Quizás, por ponerle algún matiz, sí que nos gustaría que en el futuro, no hace falta que sea a través de esta moción, pero si en el futuro, en próximas mociones, o bien a través de la propia mesa que se constituya a partir de esta moción, no se circunscriba únicamente a estos lamentables episodios, sino que se amplíe también a los rubinenses que murieron en la Guerra Civil española, que también los hay, y que también hay una serie de personas detectadas. Por lo tanto, que se amplíe a la Guerra Civil y al franquismo, a todas esas víctimas que, por lo tanto, no solo fueron víctimas del nazismo sino de otros acontecimientos que también hemos sufrido en esta ciudad en el pasado, y que por lo tanto también son dignos de reconocimiento, sin circunscribir una cosa a la otra.

Entiendo que en el futuro habrá tiempo para añadir estos puntos, ya digo, a través de la propia mesa que se constituya, o a través de futuras mociones, y quizás en ésta también habría cabido, pero en cualquier caso entiendo que no habrá problemas para que en el futuro podamos, no únicamente circunscribirlo a esto, sino a ampliarlo. En cualquier caso,

con estos puntos nosotros nos vamos a sumar, ya digo, dejando de lado debates que en otros municipios soy consciente que han existido, alrededor del propio concepto de memoria histórica, y ciñéndonos únicamente a los puntos de acuerdo de esta moción. Gracias.”

El senyor Sánchez:

“Gràcies. Nosaltres aquesta moció ens sembla especialment rellevant, sobretot ja a nivell local però també a nivell ja més global, perquè interpretem que el món en què vivim està perdent la memòria, i està perdent la memòria i això ens està portant a reproduir patrons, a reproduir moviments polítics que si no ja són directament feixistes, ja comencen a acostar-se molt, i tots recordem, com ha dit el company del PP, on ens porten aquests moviments totalitaris. Ens porten a això, a camps d'extermini, ens porten a càmeres de gas. No oblidem, perquè si oblidem, estarem condemnats a repetir una altra vegada la situació. Gràcies.”

La senyora Soler:

“Gràcies, bona tarda de nou. El company m'ha aixafat una mica la intervenció però bé... No, més que aixafat, ens complementem, i ara veureu per què. Perquè jo també, amb la meua intervenció volia parlar de la memòria. La memòria és la facultat de recordar. I per què és important fer memòria? Per què és important recordar? Doncs, perquè hi ha coses que no es poden oblidar, i no es poden oblidar perquè no han de tornar a passar. Cal que els més joves coneguin la història i siguin conscients d'uns fets que van marcar i segueixen marcant moltes generacions. I per tal que la història que ha marcat els nostres besavis, els nostres avis i pares no caigui en l'oblit, la Taula local de la memòria històrica pot fer una gran tasca en la nostra ciutat.

Igual que fa el Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, des de Rubí es poden també promoure activitats de commemoració, de difusió, de formació i assessorament relatives al coneixement, tant del període de la Segona Guerra Mundial... Ai, sí, Segona Guerra Mundial, però volia dir el període de la Segona República, la Guerra Civil i les seves víctimes, en tota la seva diversitat, també perquè coneguin la repressió franquista, l'exili, la deportació i les arrels antifranquistes del sistema de valors de la recuperació de la democràcia.

També des de la Taula de la memòria històrica local es podran fer propostes per recuperar i conservar la memòria històrica de la nostra ciutat en aquest àmbit. Cal també retre homenatge a les víctimes, homes i dones que van lluitar per la democràcia, les llibertats i els drets individuals i col·lectius, i sobretot, cal no oblidar, fer memòria i recordar. Recordar que no pot tornar a passar. Gràcies.”

El senyor Rodríguez:

“Gràcies. Nosaltresensem que la creació d'un espai de reflexió i participació en temes de memòria històrica de Rubí és un exercici de justícia de tots i totes, vers la nostra història, i un compromís de treball per aclarir els esdeveniments de privació de drets humans i prendre coneixement dels malaurats fets i buscar la veritat. Votem favorablement aquesta moció per fer realitat aquesta taula, així com novament ens sumem a la voluntat de retre homenatge i reconeixement als 11 rubinencs i rubinenques deportats als camps de concentració nazi, mitjançant la implementació d'aquests micromonuments exhortatoris. Gràcies.”

Ajuntament
de Rubí

La votació dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

**14.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA -
ACORD MUNICIPAL PER A L'ADHESIÓ DE RUBÍ A LA PLATAFORMA
DECIDIM.BARCELONA (EXP. 000022/2017-ALCALDIA)**

A principis del mes de febrer, l'Ajuntament de Barcelona i LOCALRET, el consorci local per a l'impuls de la societat del coneixement i el desenvolupament de les xarxes de telecomunicacions i de les noves tecnologies als municipis de Catalunya, van signar un conveni de col·laboració que permetrà a les administracions locals fer ús del seu software lliure i col·laboratiu. La Diputació de Barcelona, juntament amb les ciutats de Terrassa, Sabadell, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat, Badalona i Sant Cugat es van adherir al compromís de fer servir aquesta eina per facilitar l'accés als processos de participació ciutadana. L'acord preveu també l'aprovació d'un codi de garanties democràtiques que garanteixi que l'ús i l'extensió de la plataforma respecti els principis democràtics de la transparència, la traçabilitat, l'accés universal a la participació i el caràcter lliure i obert del codi.

La participació ciutadana hauria de ser la via per aprofundir la democràcia representativa, per crear nous canals que afavoreixin la intervenció directa de la ciutadania en els assumptes públics. La participació ciutadana és el conjunt de mecanismes que afavoreixen la incorporació dels ciutadans i ciutadanes al processos de presa de decisions en els afers públics i col·lectius: participar és construir col·lectivament. L'objectiu de qualsevol administració, però sobretot en l'àmbit local, ha de ser la implicació i la corresponsabilització de tots els agents (polítics, tècnics i ciutadans organitzats i no organitzats) en la construcció compartida d'allò públic. És un exercici de democràcia basat en el diàleg de tots els agents amb l'objectiu final de millorar la gestió dels afers públics.

Barcelona Decideix és la plataforma de l'Ajuntament de Barcelona per coordinar als processos de participació ciutadana a la ciutat. La plataforma, molt intuïtiva i fàcil d'utilitzar, compta en aquests moments amb més de 25.000 usuaris/es registrats i des de l'1 de febrer s'hi han registrat 10.300 propostes, prop de 12.000 comentaris i 428 sessions presencials. Ara mateix i des de la seva pàgina web la ciutadania pot prendre part en projectes tan importants com el PAM (Pla d'Acció Municipal), la Xarxa de Bus i el futur del Teatre Arnau.

En el cas d'aquest darrer procés participatiu, per exemple, la ciutadania va disposar d'una jornada informativa (6 de juny), una fase de diagnòstic (de juny a setembre de 2016), una fase de deliberació (de setembre a desembre de 2016), una fase de decisió (d'octubre de 2016 a març de 2017) i una fase d'avaluació final. La ciutadania disposa en tot moment de la documentació necessària per poder fer les seves aportacions amb garanties (<https://decidim.barcelona/processes/2>). Es fan públiques també en tot moment les actes de les reunions i els informes tècnics.

Mentrestant, a la nostra ciutat, veiem com s'engeguen processos participatius que poc o gens tenen a veure amb la participació ciutadana real. La participació ciutadana requereix d'un procés previ d'informació i comunicació que té com a objectiu compartir amb la ciutadania uns continguts bàsics per al debat. Però al nostre municipi els processos participatius es convoquen amb pocs dies d'antelació, sense informació prèvia dels projectes que es debatran; oberts a tothom però sense informar a tothom; publicitant la sessió participativa de manera discreta, cosa que fa impossible que un gran nombre de ciutadans se'n pugui assabentar.

La sessió participativa del dia 7 de febrer, per exemple, plantejava a la ciutadania quatre grans projectes de transformació de la ciutat en una única sessió. Si creiem realment que els ciutadans i ciutadanes de Rubí poden aportar coneixements valuosos, fruit de la seva experiència personal i laboral amb el seu entorn, que moltes vegades pot escapar-se al tècnic, no ens podem permetre organitzar els processos participatius d'aquesta manera.

Tenint en compte, doncs, que l'Ajuntament de Rubí és membre del Consorci LOCALRET i que la seva alcaldessa, Ana Maria Martínez, forma part del Tram 3 de la Comissió Delegada de l'Assemblea General.

Tenint en compte que el cost que suposaria seria mínim, atès que tal com especifica en relació al finançament l'article 7.2. dels estatuts de LOCALRET, aquest: "haurà de limitar-se al reemborsament dels costos reals de les actuacions realitzades."

Proposem al Ple l'adopció dels acords següents:

PRIMER . Sol·licitar al Consell d'Administració del Consorci LOCALRET l'adhesió el més aviat possible a la Plataforma Decidim.Barcelona.

SEGON. Adaptar, un cop signat el conveni d'adhesió, tots els processos participatius plantejats a la sessió del dia 7 de febrer (Illa de Vianants, Ca n'Oriol, Casino i Anella Verda) a la plataforma Decidim.Barcelona.

Intervencions:

El senyor Puntí:

"Bé, per mirar de ser una mica breus, aquesta moció hem tingut ocasió en poc temps de transaccionar-la amb l'equip de govern, per tant, arriba amb una transacció que miraré de llegir-los. Canvia l'avantpenúltim paràgraf, que comença amb la paraula «mentrestant», que quedaria de la següent manera: «Mentrestant, a la nostra ciutat veiem com s'engeguen processos participatius que no assoleixen una gran participació ciutadana real. Cal incentivar més encara els processos previs d'informació i comunicació que tenen com a objectiu compartir amb la ciutadania uns continguts bàsics per al debat.»

A part d'algun canvi menor, canvia la part d'acords, quedaria, en primer lloc, «sol·licitar al consell d'administració del consorci LOCALRET l'adhesió, el més aviat possible, a la plataforma Decidim.Barcelona». Incorporaria un segon punt, que demanaria separar de manera immediata el procés participatiu actual del pla d'inversions en quatre processos

participatius diferenciats, posant tota la informació tècnica a disposició de la ciutadania. I el tercer, que quedaria de la següent manera: «Un cop signat el conveni d'adhesió, sense aturar els processos iniciats, incorporar la fase corresponent de tots els processos participatius a la plataforma Decidim.Barcelona.» Si no és exactament així, entenc que em corregirà després el regidor Moisés Rodríguez, que és amb qui l'hem anat discutint.

Aquesta moció el que proposa és senzillament..., parteix de la constatació que els processos de participació no són suficientment..., no arriben suficientment a la ciutadania, que cal fer un esforç perquè es faci així, i que aprofitem la tecnologia que tenim de programari lliure a Catalunya, i que ens posa a disposició en aquest cas el consorci LOCALRET i l'Ajuntament de Barcelona, i segons em comentava el regidor Moisés Rodríguez, ja hi havia intenció de l'ajuntament d'adherir-se a aquest conveni, i bé, nosaltres el que demanem, insistíem i el que creïem que era important per a nosaltres era que, vist com ha anat el procés participatiu del mes de febrer, per a nosaltres era molt important que aquests quatre grans projectes de ciutat, inclosos en un únic paquet, en el marc del pla d'inversions, que quedessin separats, cadascú amb la seva documentació, perquè d'aquesta manera facilita molt més que la ciutadania pugui opinar amb criteri sobre tots aquests projectes. Gràcies.”

El senyor García:

“Sí, gràcies de nou. Bé, seré breu. Se'ns plantegen en aquesta moció un dels eixos fonamentals que Veïns per Rubí defensem en el nostre programa de treball. És evident que els mal anomenats processos de participació ciutadana que està plantejant el govern socialista en aquest mandat, i en mandats anteriors també, ens porta a una farsa, perquè un veritable procés participatiu requereix una planificació exhaustiva, amb molta informació adreçada prèviament a la ciutadania, plantejant inicialment moltes propostes, generant debat sobre avantatges i inconvenients, i deixar decidir realment als ciutadans com a part activa.

Bé, l'eina que se'ns presenta, Decidim.Barcelona, entenem que és una eina més que pot contribuir, dins d'un procés participatiu més ampli, a millorar aquests processos oberts a la nostra ciutat. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Bien, nosotros, cuando se trata de consultas o procesos participativos, o referéndums, pero son legales y son competenciales, no tenemos ningún inconveniente en apoyarlos. Por lo tanto nosotros, evidentemente, apoyaremos esta moción.

Déjenme decirles que tampoco es la panacea, porque luego lo difícil es conseguir que la gente realmente participe, i que de hecho, la gran mayoría de sitios en los que estos procesos se han desarrollado, que sobre todo es el País Vasco una de las comunidades donde más se ha llevado estos años, normalmente son pueblos más pequeños y con más facilidad a la hora de participar. Por lo tanto, aprobar esto no significa que luego realmente haya una participación efectiva y real, que es quizás la complejidad del asunto.

En cualquier caso, nosotros votaremos a favor de esta moción.”

El senyor Puig:

“Per part nostra també donem suport a aquesta moció, crec que hem de poder fer aquest traspàs d'aquests processos de participació que semblen més de cara a la galeria, processos de participació amb participadors professionals o amb representants que es representen a sí mateixos i poc més, o processos absolutament dirigistes per part de les administracions que ja tenen clar quins processos o quines opcions volen que acabin sorgint d'aquests processos participatius. Tot això creiem que fan un flac favor al que és la participació ciutadana com a concepte, perquè al final el que acaba és, i això ja s'ha dit en aquest ple més d'una vegada, desvirtuant la participació ciutadana, acaba deslegitimant els processos de participació perquè ningú se'ls fa seus i ningú considera legítims aquests resultats, sobretot per la baixíssima participació que acostumen a tenir, i, per tant, com s'ha dit, el següent pas, un cop establert tot aquest protocol, serà centrar-se en les campanyes de publicitat que facin que la gent, a través de les eines digitals, sàpiguin que existeix aquesta eina.

Tampoc no aconseguirem res si posem una eina molt potent gràcies a la infraestructura del consorci LOCALRET i d'un ajuntament com és el de la capital del país, si després no fem campanyes publicitàries que facin que la gent les conegui i que siguin efectives. Per tant, en aquest sentit, aprovar aquesta moció i tenir una eina a disposició no servirà si al costat no hi ha un ajuntament que s'ho creu, i que realment en vol fer un ús, i que vol que, efectivament, allò que surti, aquelles conclusions que surtin d'aquests processos participatius, a vegades no seran potser els que voldrà l'equip de govern, però en aquest sentit és quan la participació cobra sentit, perquè si simplement es fa per acabar validant un projecte previ de l'equip de govern, aleshores és tan senzill com dir que qui va guanyar les eleccions té un projecte i que l'aplicarà. Per tant, no cal fer processos participatius.

Però com que estem convençuts, i no som els únics, que amb grans transformacions de la ciutat, com més participació ciutadana millor serà el projecte, doncs, en aquest sentit esperem que el capteniment de l'ajuntament també sigui aquest, de cara a aquests processos participatius que s'acaben de comentar. Gràcies.”

El senyor Capolat:

“Gràcies. Primer de tot, agrair que la intervenció del portaveu en aquest cas d'Esquerra Republicana ens hagi situat en un context diferent del que teníem quan vam preparar la intervenció d'aquesta moció, en el sentit que les transaccions el que ens vénen a dir, interpreto jo, és que l'equip de govern assumeix l'adhesió a aquesta plataforma, i per tant, els processos que avui té engegats els tirarà endavant amb aquest instrument, no? Sí? Val. Doncs, això *me llena de orgullo y satisfacción*. Primer, perquè la participació ciutadana no és un requisit ineludible per tirar endavant decisions de govern. O sigui, la participació ciutadana no és obligatòria malgrat que la Constitució, en els seus primers articles, l'article 9.2, diu que els poders públics estan per facilitar la participació de tots els ciutadans i ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social del seu país, de la seva ciutat o del seu territori. Malgrat aquest imperatiu que posa la Constitució, fer participació ciutadana o prendre decisions a través de processos de participació ciutadana, no és imperatiu. Per tant, és una decisió dels governs tirar-ho endavant. Per tant, és una decisió política, i és una decisió política que en l'agenda política d'aquest país ja fa uns anys que ha entrat. Ha entrat, ha entrat amb força i ha entrat amb els propis partits, i ha entrat en la presa de decisions.

El que passa és que també hem de saber diferenciar el que és un procés de participació ciutadana del que no ho és, del que a vegades són instruments de maquillatge de determinades decisions, o simplement processos d'informació, que també estan bé, però que no són participació ciutadana. Posar gent en un local i explicar-los un projecte i dir-los què n'opinen té més a veure amb la informació que amb els processos de participació.

Per a què una actuació, tingui el rang d'estar presa, o una decisió, a través de processos de participació, es requereixen algunes condicions. Una de les condicions primera, la primera, és que requereix que les regles siguin clares i estiguin establertes conjuntament amb les que participen en aquell procés. Que els convocats a participar disposin de la informació d'allò que s'ha de tractar, i que puguin decidir col·lectivament a través d'un procés democràtic de presa de decisions. Això és imprescindible perquè un procés pugui ser entès com a procés de participació ciutadana, perquè les altres coses no són això. I per això deia que *me llena de orgullo y satisfacción* sentir que el govern ha transaccionat aquesta moció, perquè aquests quatre processos que diu que avui, fins ara per a mi, eren més propis d'un maquillatge o d'un procés d'informació, passen a treballar-se a través d'aquesta plataforma i, per tant, validen en certa manera allò que en un principi es deia que era participació ciutadana.

Mireu, la plataforma Decidim.Barcelona per a nosaltres és un instrument, és un instrument més. És un instrument que serveix per a moltes coses, per a molts processos però no per a tots. Que cada procés requereix una metodologia, és bo que aquesta metodologia, que és un servei públic, la incorporem al nostre ajuntament, amb les maneres de prendre decisions participades, però, repeteixo, no és l'únic instrument, i caldrà veure en cada procés que s'anunciï de participació ciutadana quin és l'instrument més adequat per poder-lo tirar endavant. Dit això, evidentment, aquest grup votarà favorablement a la moció."

La senyora Gascón:

"Bé, una mica des de l'AUP compartim els arguments que s'han anat explicant, tant sobretot des de Convergència com d'Iniciativa. Ens alegrem també que des que va començar Alternativa en el seu moment, que era un dels eixos principals la participació ciutadana, ara cada cop hi ha més grups municipals que ho reclamen, i esperem que això es mantingui en el temps.

Sobre la moció, bé, l'eina aquesta *online* és interessant i evidentment és útil però, com comentava el Ramón, és una eina més que en tot cas pot complementar altres eines i altres espais de debat, perquè sobretot la qüestió aquesta de treballar *online* també deixa fora gent que no utilitza la xarxa, per edat, perquè no en té ganes o pel que sigui, no? Per tant, caldria en tot cas...

Potser s'hauria d'haver inclòs en aquesta moció redactar un pla de com fem els processos participatius, tot i que hi ha el reglament de participació ciutadana, que amb la revisió del POUM és una de les coses bones que esperem –del ROM, perdó– que contingui. En tot cas, i que s'ha de comentar, sobre els processos participatius que hi ha hagut des que hem iniciat aquest mandat, a mi em va saber molt de greu que aquell procés participatiu en què es van tractar quatre temes, es fes com es fes, anunciant-ho a última hora, en un local molt

petit, les explicacions van ser molt minses... Bé, tot plegat va fer bastant..., no va ser el que s'hauria d'haver fet, no?

I sap greu perquè quan vam començar el mandat, amb el Pla d'equipaments jo sóc de les persones, i ho he dit públicament més d'una vegada, que creia que s'havia començat bé amb el procés participatiu del Pla d'equipaments, i no acabo d'entendre per què, ara de cop amb aquesta qüestió, no s'ha acabat de fer tan bé com aquella vegada. No sé si es una manca de planificació, i no sé si va també lligat amb el tema de com seran les inversions, en tot cas, d'aquí a unes setmanes ho sabrem, però sí que voldria recordar a l'equip de govern que havia començat bé en aquest aspecte, que tenim pendent del Pla d'equipaments, que ja aprofito per dir que ho he demanat reiteradament, no sé en quin estat està aquesta qüestió, però en tot cas, que ja havíem fet un pas endavant i sembla com que han tirat enrere amb aquesta qüestió. Doncs, tornin a uns mesos abans d'on estem ara i reflexionin sobre com es poden fer aquests processos participatius per fer-los realment participatius.”

El senyor Rodríguez:

“Gràcies. Jo seré molt breu. Nosaltres agraïm les esmenes. D'inici, com ja s'ha comentat, tècnicament s'estava treballant per adherir-nos a aquesta plataforma, i pensem que tot suma. Estem per la labor d'aconseguir millors processos participatius, i pensem que quan arribi aquesta plataforma *online* ens ajudarà a aconseguir-ho. D'inici, el que sí que farem, que ja estava pensat és desglossar, com s'ha comentat, els processos, els quatre que n'hi ha ara mateix, i que cadascú tingui la seva documentació, i per a nosaltres cap problema en votar favorablement aquesta moció. Gràcies.”

La votació de l'esmena dóna el següent resultat:

L'esmena s'aprova per unanimitat.

La votació de la moció dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

15.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - ACORD MUNICIPAL EN MATÈRIA DE TRASPÀS DE BEQUES I AJUDES A L'ESTUDI A LA GENERALITAT DE CATALUNYA I PER EXIGIR EL PAGAMENT IMMEDIAT DE LES BEQUES ALS I LES ESTUDIANTS DE CATALUNYA (EXP. 000023/2017-ALCALDIA)

El passat dissabte dia 28 de gener el Ministeri d'Educació va deixar sense cobrar a 158.000 estudiants catalans (70.000 universitaris i 88.000 alumnes de l'àmbit no universitari) que tenien dret a beca. Els i les estudiants de Catalunya són els únics que s'han quedat sense percebre els diners pertinents del Ministeri d'Educació espanyol.

Això significa que uns 600 alumnes rubinencs, de primària i secundària, encara no haurien rebut la beca que els ha estat atorgada, això sense comptar els estudiants universitaris als que tampoc se'ls ha ingressat la beca del Ministeri i han hagut d'assumir les despeses universitàries ells mateixos o les seves famílies.

La falta de diàleg del Ministeri d'Educació fa difícil preveure quan es farà el pagament i quants d'aquests estudiants, que estan en situació de vulnerabilitat, podran rebre l'ajuda econòmica que els havia estat assignada.

El no pagament de les beques als estudiants catalans evidencia la situació intencionada d'asfíxia econòmica per part del Ministeri d'Educació com una estratègia més del govern espanyol per tensar les relacions amb el govern català, i de la qual els únics perjudicats són els estudiants i el seu futur. Es tracta d'un atac directe al sistema educatiu català també relacionat amb la construcció de la futura República Catalana. Per pal·liar aquesta situació i en previsió d'aquest retard, el Govern de la Generalitat va incloure una partida als pressupostos per al 2017, que no es pot executar perquè encara no han estat aprovats.

L'actual sistema unitari i centralista de beques és injust i insolidari. No té en compte el diferent nivell de vida de cada territori ni la diferent realitat territorial. És un sistema que perjudica enormement als estudiants del conjunt dels Països Catalans.

Anualment, i des de fa més de 20 anys, pel que es refereix al sistema universitari, els estudiants que reben beca a Catalunya estan un 20% per sota del conjunt de l'Estat. Així mateix, els estudiants catalans representen el 15% del total d'estudiants universitaris de l'Estat i només reben el 10% de les beques. L'esmentada situació, en termes semblants, ocorre també al País Valencià i les Illes Balears.

La no transferència de les beques i el no desplegament màxim de les plenes competències a Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears ha propiciat un sistema injust i ha perjudicat la capacitat per garantir la igualtat d'oportunitats als Països Catalans. El centralista i homogeni sistema de beques actual ha perjudicat i perjudica la capacitat de la Generalitat de Catalunya, la Generalitat Valenciana i el Govern de les Illes Balears de desenvolupar unes polítiques públiques justes i, en concret, d'oferir un sistema de beques i ajudes adaptat a la pròpia realitat.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix en el seu article 131.3.d) que correspon a la Generalitat de Catalunya, en matèria d'ensenyament no universitari, la competència compartida, respectant els aspectes essencials del dret a l'educació i a la llibertat d'ensenyament en matèria d'ensenyament no universitari i d'acord amb el que disposa l'article 149.1.30a) de la Constitució espanyola, sobre el règim de foment de l'estudi, de beques i d'ajuts estatals. A més, l'Estatut també estableix en el seu article 172.1.g) que correspon a la Generalitat de Catalunya en matèria d'ensenyament universitari, sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre la regulació i la gestió del sistema propi de beques i ajuts a la formació universitària i, si escau, la regulació i gestió dels fons estatals en aquesta matèria, i també estableix en el seu article 114 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya les funcions que corresponen a la Generalitat en relació amb les subvencions estatals territorialitzables i assenyalava que la Generalitat participa en la

determinació del caràcter no territorialitzable de les subvencions, així com en la seva gestió i tramitació, en els termes que fixi l'Estat.

Tant l'article 83 de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, com l'article 45 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, atribueixen a l'Estat l'establiment amb càrrec als seus pressupostos generals, d'un sistema general de beques i ajudes a l'estudi, per tal que totes les persones, independentment del seu lloc de residència, gaudeixin de les mateixes condicions en l'exercici del dret a l'educació, sense detriment de les competències normatives i d'execució de les comunitats autònomes. En particular, l'article 45.2 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats disposa que el desenvolupament, execució i control del sistema general de beques i ajudes a l'estudi correspon a les comunitats autònomes en els seus àmbits de competència i en col·laboració amb les universitats, per tal de facilitar la gestió descentralitzada i l'atenció a les peculiaritats territorials que la legislació contempli.

Mitjançant el Reial Decret 2809/1980, de 3 d'octubre, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya les funcions i serveis en matèria d'ensenyament, i mitjançant el Reial Decret 305/1985, de 6 de febrer, es van traspasar a la Generalitat de Catalunya serveis en matèria d'universitats, procedint. Així mateix, mitjançant convenis de col·laboració, i a l'espera del corresponent traspàs, la Generalitat ha assumit des de l'any 2005 la gestió dels procediments de atorgament de beques i ajudes a l'estudi universitari i no universitari. En aquests convenis, l'Estat remetia la quantificació i la liquidació dels costos de gestió en el moment de l'aprovació del traspàs, que encara no s'ha produït.

A més la Generalitat de Catalunya fa 23 anys que hauria de poder gestionar la regulació, convocatòria, execució, tramitació, resolució, notificació, acreditació, pagament, control, verificació i inspecció de totes les beques i ajuts a l'estudi dels estudiants catalans, ja que existeix reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional, ignorada pel Govern de l'Estat, respecte al traspàs a la Generalitat de Catalunya de la competència de beques i ajudes a l'estudi. En aquest sentit, en relació a les beques i ajudes de caràcter general per a estudis universitaris i de nivell mig, el Tribunal Constitucional va dictar la Sentència 188/2001, de 20 de desembre, en la qual va resoldre el conflicte plantejat pel govern de la Generalitat de Catalunya contra l'Ordre del Ministeri d'Educació i Ciència de 15 de juny de 1994, i va reconèixer la competència de la Generalitat per a la gestió i concessió. L'Estat ha modificat en part el model de gestió però encara no ha donat ple compliment a la delimitació de competències que estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que va reconèixer llavors el Tribunal Constitucional. En la mateixa línia, el Tribunal Constitucional ha dictat sentències l'any 2005 i 2016. Tanmateix, en tot aquest temps, s'ha demostrat que l'Estat espanyol no té cap interès de dotar la Generalitat de més capacitat de gestió i fa cas omís de totes aquestes sentències i reclamacions.

És per aquests motius que proposem al Ple de l'Ajuntament de Rubí l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Exigir al Ministeri d'Educació el pagament immediat dels ajuts econòmics als estudiants catalans.

**Ajuntament
de Rubí**

SEGON. Instar al Govern de l'Estat a transferir de forma definitiva a la Generalitat de Catalunya la competència en matèria de beques i ajudes a l'estudi. Aquest traspàs ha de

permetre l'assumpció immediata per la Generalitat de Catalunya de la regulació, convocatòria, execució, tramitació, resolució, notificació, acreditació, pagament, control, verificació i inspecció dels sistemes de beques i ajudes a l'estudi territorialitzades respecte dels sol·licitants el domicili familiar radiqui en el territori de Catalunya i que cursin, així mateix a Catalunya, estudis conduents a l'obtenció d'un títol amb validesa a tot el territori de l'Estat i ha de preveure la participació de la Generalitat de Catalunya en la gestió i tramitació de les beques i ajudes a l'estudi no territorialitzades, així com en altres mesures de foment econòmic de l'estudi impulsades per l'Administració General de l'Estat.

TERCER. Que l'Ajuntament de Rubí segueixi amb atenció els casos dels alumnes que encara no han rebut la beca per tal de donar-los el suport necessari en la reclamació del pagament.

QUART. Informar d'aquests acords al Ministeri d'Educació, la Generalitat de Catalunya i els Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, el Congrés dels Diputats i el Senat.

QUART. Informar d'aquests acords al Ministeri d'Educació, la Generalitat de Catalunya i Senat.

Intervencions:

La senyora Martín:

“Bona nit ja. Seré molt breu perquè és molt tard, i perquè considerem que el que avui portem al ple és un tema tant de calaix que no crec que necessiti grans discursos perquè tots hi votem a favor.

Bé, el Ministerio de Educación, en un miserable acte de discriminació que perjudica tots els estudiants becats de Catalunya, ha pagat les beques a tots els estudiants menys les dels catalans. Aquesta situació posa en risc les persones més vulnerables del nostre país, uns 158.000 estudiants, dels quals, calculem que uns 600 podrien ser rubinencs, i encara no han rebut la seva beca. Malgrat això, ja fa 23 anys que la Generalitat hauria de gestionar la regulació, convocatòria, execució, tramitació, resolució, notificació, acreditació, pagament, control, verificació i inspecció de totes les beques dels catalans i les catalanes, ja que hi ha tres sentències del Tribunal Constitucional, l'última del 2016, que exigeix al Govern espanyol el traspàs de la gestió de les beques a la Generalitat.

Tot i així, sembla que en aquest estat de pandereta, un president que se salta una sentència del Tribunal Constitucional per posar les urnes va a judici i, en canvi, a un ministeri que se salta per no pagar les beques als catalans, no li passa res.”

El senyor García:

“Sí, gràcies, molt breument. Sense entrar en el debat competencial, pel qual hi pot haver diferents fórmules que podrien funcionar, nosaltres donarem vot favorable a aquesta moció,

centrant-nos en el punt 3 de la proposta d'acord, que insta el govern municipal a donar suport als estudiants afectats per l'impagament d'aquestes beques aquí, a Rubí. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Ya estáis preparados, ¿no? (*Rialles.*) Bueno, ya, la hora que es...

Señora Martín, de verdad, no me creo que usted piense que por tratarse de estudiantes catalanes, una especie de ente maléfico decida que se queden sin becas. Es que ni la mente más perversa se puede imaginar eso. Y más, cuando ha quedado demostrado que fue un problema a la hora de enviar los datos, problema que, además, tengo entendido que se ha subsanado o está en trámite de subsanarse. Por lo tanto, es que no me creo que ustedes se lo crean, así de simple.

Evidentemente, nosotros vamos a votar a favor de la moción, no por el planteamiento que ustedes hacen, ni por el texto de la moción, pero sí por los puntos de acuerdo, y porque creemos que es de *calaix*, como usted decía, que todo estudiante reciba su beca correspondiente, y votaremos a favor. Además, así ustedes no podrán decir que el PP está contra los estudiantes, que el PP está contra las becas y demás populismos, pero esta moción es completamente populista. Ustedes saben que aquí no se discrimina en función del LOAR (¿), y menos cuando hablamos de algo tan sensible como las becas de los estudiantes. Un poco más de rigor sí que se les podría pedir. Gracias.”

El senyor Puig:

“Bé, senyor Cobo, si vol, li podria recordar el cas d'una catedràtica catalana que donava classes als Estats Units, i que pel fet d'haver-se manifestat com a independentista va deixar de poder tenir aquesta càtedra, perquè venia en part finançada per l'Estat espanyol. O recentment s'ha sabut que un membre de la Mesa del Parlament, per haver fet exactament el mateix que la resta dels membres de la Mesa del Parlament, no ha estat encausat per les decisions amb relació al 9N i a la participació del Parlament en tot aquest debat, simplement perquè ell no és independentista, el senyor Nuet.

Però és que, a més a més, podem explicar tants casos, de no només aquest tema en concret, perquè el tema de les beques, com vostè sap, el propi Tribunal Constitucional ha avalat que fos la Generalitat qui tingués la competència, però és que en aquest ple també s'ha parlat del 0,7 per cent de l'IRPF, n'hem parlat més d'una ocasió, o fins i tot de les estructures que en parlàvem ara, com a Catalunya no s'executen les infraestructures que el propi Congrés dels Diputats pressuposa, i en canvi, es fan més del 100 per cent, com deia fa una estona, a altres llocs d'Espanya.

Per tant, vostè pot fer tot el discurs que vulgui, es pot exasperar tant com vulgui amb la regidora d'Esquerra Republicana, però la veritat és que vivim en un estat, ens agradi o no, evidentment no ens agrada, segurament no li agrada ni a vostè, perquè evidentment, jo entenc que per a un unionista això li treu molts arguments, i a l'hora d'explicar per què hauríem de continuar formant part d'Espanya, vostès sovint es queden molt orfes d'arguments. Perquè això afecta a tothom: afecta els independentistes, els federalistes i els unionistes, afecta a tothom. També a les persones que puguin tenir un convenciment absolut

que ells votarien «no» al referèndum. Doncs ells, per ser catalans, també penalitzats. I això és racisme també –això també és racisme.

En aquest cas, lògicament, això és una cosa que no s'ha estudiat prou en aquets país, però els continus menyspreus als catalans per part de l'Estat dels seus partits polítics, dels seus mitjans de comunicació, això és un tipus de xenofòbia claríssima, i la patim. El que passa és que la tenim absolutament normalitzada i no ho hauríem de fer. Però, efectivament, el que ha passat amb les beques és absolutament un perjudici, simplement pel fet de ser catalans, i per això volem sortir d'aquest estat, perquè no ens representa i fa molt temps que ens ha deixat de representar.”

La senyora García:

“Bé, és evident que és escandalós que el pagament de les beques per part del ministeri es faci així, que hi hagi errors tècnics o voluntaris polítics, jo no sé com valorar-los, però el que és escandalós és que unes beques centralitzades des del Govern de l'Estat no es cobrin de forma unitària a tot l'Estat. És una falta de respecte cap a tota la comunitat educativa, la de Catalunya, la de Múrcia o la d'Andalusia, on fins el dia d'avui, que jo he consultat, no sé si està solucionat o no, les beques no universitàries a Andalusia tampoc no s'han cobrat a dia d'avui, fins on jo sé, eh? O es van retardar tant en un primer moment com les de Catalunya.

Un problema de fons amb això, des del nostre punt de vista, és que aquest any, aquestes beques educatives el ministeri les ha pagat el 12, 13 de febrer, em sembla. És l'any en què ho ha fet amb més retardament des de fa no sé quants anys. És a dir, normalment es cobraven a principis de gener, i ara ja anem amb un mes tard. Jo crec que no és seriós que l'Estat tracti així la comunitat educativa, sigui d'on sigui, però en aquest cas especialment el que ens afecta és la de Catalunya.

I sense voler portar aquesta qüestió específicament al terreny de les discriminacions territorials, sí que jo penso que sí que hi ha una discriminació en realitat perquè les diferències entre territoris a l'Estat espanyol, doncs, són les que són i existeixen, i sí és cert que és cabdal que aquest tipus de beques o aquest tipus d'ajudes, o aquest tipus de, sí, ajudes al final, es poguessin fer des del propi territori. Però no perquè nosaltres ho haguem de fer millor o pitjor, sinó perquè és que nosaltres coneixem la nostra realitat i la podem adaptar, la podríem adaptar des de la nostra administració a la nostra realitat. Perquè el cost de la vida no és el mateix, doncs, això, a Múrcia que aquí, ni que a Madrid probablement, i per tant, seria l'única manera de garantir la igualtat. Que la igualtat no s'aconsegueix donant el mateix a tothom, sinó a cadascú el que necessita per arribar al mateix lloc. En tot cas, nosaltres votarem a favor de la moció.”

El senyor Sánchez:

“Gràcies. Nosaltres, la notícia que tenim amb aquesta moció, per a nosaltres posa de relleu dues realitats cada vegada més palpables. Una és l'evident política *macarra* i arbitrària de l'Estat espanyol envers la distribució dels recursos públics, el despotisme que porta a tallar l'aixeta, i desatendre els drets d'aquelles que considera la seva ciutadania.

Segon, l'absolut menyspreu del principi de redistribució de recursos per a la universalització de l'accés als estudis, sobretot superiors. L'Estat espanyol considera que es pot permetre el

Ajuntament
de Rubí

luxe de dificultar l'accés a la formació de les classes populars, i no passarà gaire cosa. Danys col·laterals. I de pas, augmentar la seva precarització. Res és casual.

Una última reflexió envers la notícia és que sobretot en l'àmbit universitari, amb un enfocament menys mercantilista de l'educació i unes taxes raonables, potser els nostres estudiants no restarien tant a la sort de l'arbitrarietat de l'estat de torn.

I contestant el senyor Cobo, que parla de pactes malèfics i d'històries d'aquestes que tant li agraden, dir que no sé si hi ha un pacte malèfic, però un partit que té un ministre que en una conversa telefònica és capaç de dir que *ya nos hemos cargado su sanidad*, doncs, a mi tampoc em sorprendria que ara anés a parlar de l'educació pública. Vull dir que ja entraria dintre de la lògica. Gràcies.”

El senyor Abadías:

“Señora Martín, me alegra ver cómo Esquerra Republicana se preocupa por la educación en nuestra ciudad. Lo que es miserable es que ustedes hayan votado, como muchos partidos de este pleno, en contra de que la Generalitat garantice una financiación mínima para la guardería de nuestra ciudad. Eso lo han votado ustedes en contra.

Lo que es miserable es que ustedes hayan votado en contra de una subvención de libros de texto para los estudiantes de nuestra ciudad. Eso lo han votado ustedes en contra. Y a parte, diciendo que en nuestra ciudad los niños no pagan libros de texto.

¿Pero saben una cosa? Yo no les creo. Ustedes presentan esta moción para mentir y manipular diciendo que se trata de un ataque directo al sistema educativo catalán, también relacionado con la construcción de la futura república catalana. Pero la realidad es otra. El día 8 de julio, según *La Vanguardia*, la Generalitat recibió del ministerio el borrador del convenio. El día 26 de octubre, desde el ministerio se le reclamó a la Generalitat la documentación para su tramitación. Es decir, la Generalitat se retrasó en la tramitación de los documentos, y finalmente se ha firmado el día 31 de enero, cuando ya a primeros de año teníamos que haber estado recibiendo las becas.

Es vergonzoso ver la gestión realizada por las dos administraciones, no una sola, las dos, porque es culpa de las dos administraciones. Porque la culpa la tienen ambas. Y como siempre, los alumnos de Rubí son los perjudicados. Por supuesto que nuestro grupo municipal votará a favor. Gracias.”

La senyora Marta García:

“Gràcies, bona nit. Nosaltres, per descomptat, recolzem la necessitat que les beques siguin un dret més extensiu, democràtic, generós, el més generós possible per a la població que estudia i que ho necessita, i més encara en un moment tan difícil com és ara per a les famílies sostenir aquesta doble situació que pateixen els joves, que és el col·lectiu que més dedica a l'estudi.

La manca de treball, l'exigència cada vegada més de formació, l'increment de les taxes acadèmiques, la baixada d'import de les beques. Escenari que com a PSC creiem que ha minvat oportunitats, aquests diners, per descomptat, han d'arribar a les famílies, i hem de

poder incidir i gestionar des de més a prop. Com sabeu, per aquest motiu a Rubí es va impulsar un dispositiu per, nosaltres no podem donar beques però, en tot cas, poder ajudar –situat a la torre Bassas– més d'un centenar d'estudiants de Rubí que s'han beneficiat d'aquest servei, i és cert que ens consta que no han cobrat les beques.

Dit això, el que no podem compartir, i creiem que no ha estat gens encertada, és la part expositiva d'aquesta moció, el fet d'associar permanentment la resolució de qualsevol conflicte, qualsevol situació, aprofitar i plantejar-se la qüestió nacional. Pensem que hi ha altres mocions que precisament en aquest ple han tingut una moció per parlar d'això, i que cadascú se *regocije* amb la seva ideologia i que gaudeixi d'explicar-ho, però amb aquesta moció en concret no estem d'acord amb el fet de situar-se en un imaginari i aprofitar per conjugar el futur plusquamperfet d'un nou país on tot serà millor i tot es gestionarà millor, creiem que és una afirmació que enganya, que ara mateix enganya, que és enganyosa, perquè ens adrecem a la ciutadania amb un text que encapçala uns acords que no hi tenen res a veure.

Aquest futur que vostès idealitzen i amb el qual és lícit que s'il·lusionin, ara mateix no el podem garantir, i el que sí que podem és no traïr la realitat d'una petició que sí que és legal i legítima, la de demanar el pagament d'unes beques, la de demanar allò que és propi en el territori de Catalunya.

Crec que el plantejament d'alguna manera, com hem vist, es desvia i podria ser un bon debat el contingut, l'objectiu de la moció. Estem d'acord amb què Catalunya no ha rebut els diners, que tenim competències congelades que les hauríem de poder lluitar i reivindicar, i les hem de lluitar sense barrejar aquest futur de la república catalana que es comenta en el text, sinó barrejat amb l'articulat vigent i real de l'Estatut de Catalunya, que jo crec que d'aquesta manera sembla –potser no, eh?, potser no és la intenció, és com sumar-ho– com que contribuïm a devaluar l'eina que tenim ara, que és per reclamar legalment, que és l'Estatut, reclamar aquesta millor gestió, aquesta redistribució dels recursos en matèria de beques. Per tant, per a nosaltres, la gestió de les beques ha de ser propera i eficaç.

També aprofito per dir que no fonamentar-se només en els mèrits, en les bones notes, les millors notes, sinó que hem d'afavorir que siguin i que atenguin les necessitats econòmiques i socials de la població amb un marge més ampli que permeti la igualtat d'oportunitats. Volem l'equitat al territori, l'equitat territorial i social, la transparència, l'eficàcia, i amb això, amb una bona avaluació i amb una pujada dels imports de les beques. En aquesta reivindicació anem plegats, en la d'exigir al ministeri el pagament i el traspàs, i atendre els casos que, en el cas de Rubí, si parlem de rubinencs i rubinenques, sí que s'està perseguint i s'està ajudant a perseguir aquest cobrament de beques. I informar dels acords allà on calgui per poder-ho aconseguir, posant en valor, com deia, l'Estatut. És important, i situant aquests acords en la realitat que tenim, en les solucions de què podem disposar ara, i no en els somnis de demà. Gràcies."

La senyora Martín:

"Senyora García, les beques del MEC es donen per renda familiar, no per mèrits, que jo sàpiga. I ho posa aquí. No són 150.000 beques les que es donen per mèrits. La majoria es donen per renda familiar.

Senyor Cobo, quina casualitat, eh? Però les beques per les optatives d'aprendre a caçar sí que han arribat, i la RENFE i l'AVE, també s'han perdut les informacions del corredor Mediterrani, per exemple?

Els estudiants catalans són un 18 per cent dels estudiants espanyols, i reben un 10 per cent de les beques. També es perden les informacions d'aquests greuges per algun lloc? El traspàs de les competències en la gestió de les beques i les sentències del Tribunal Constitucional, també s'han perdut totes aquestes informacions?

I, senyor Abadías, no justifiqui que ho estem fent tan malament pel tema de la subvenció dels llibres de text, perquè és un tema pedagògic i no econòmic, i sembla que va ser el senyor Puntí qui li va explicar clarament que la nova pedagogia avança per treballar sense llibres, i per això no estem a favor de les subvencions als llibres, si no reclamem l'acta i llegeixi-ho."

El senyor Cobo:

"Gracias, alcaldesa. Muy brevemente. Señora Martín, de inicio ya pensaba que iba a ser otra sonrisa de Esquerria, veo que el título lo sigue teniendo el señor Puntí.

Es verdad que hay muchas cosas en las que mejorar y cambiar la gestión. Si es que eso es una evidencia, en mil ámbitos. Usted ha mencionado también algunos casos que para mí son igual de deleznales, vengan de quien vengan y del ministro que vengan. Pero eso es una cosa, y elevarlo a la categoría es otra. Y el señor Puig, por ejemplo, ha mencionado un par de ejemplos, y los ha elevado a categoría, lo cual es una falacia de manual. Una cosa es que se produzcan hechos que son propios de una administración y que se deben corregir y mejorar, y otra cosa es que haya una especie de animadversión hacia todo lo catalán, que sinceramente, yo le recomiendo que viajen más por España. Es que eso no se ve. Viajen y digan que son catalanes. Es que eso no se ve. Yo les animo a viajar por nuestra nación. Hay sitios muy bonitos, deben conocerlos, verán que no hay ninguna especie de odio hacia el catalán. Quizás sea una forma de que vean que no existe esa especie de animadversión, de perversión hacia todo lo catalán.

Bueno, en definitiva, nosotros votaremos que sí a su moción por los puntos de acuerdo, pese al contenido de la moción en sí mismo. Gracias."

El senyor Puig:

"Molt breument, per al·lusions. No són anècdotes, senyor Cobo, es poden escriure llibres sencers de casos, i evidentment, Espanya és molt bonica, és preciosa, i tots hem viatjat per Espanya i hem gaudit molt. I també hem llegit la premsa regional o local, i sempre un article o una columna en contra de l'Estatut. El seu partit va recollir signatures en contra de l'Estatut, un estatut que no era la independència, no era la constitució de la república catalana, era simplement una redistribució de competències dintre del mateix Estat espanyol, i vostès van recollir signatures.

I vostès han viscut, el seu partit ha viscut d'atjar l'odi anticatalà. Catalunya, durant molt de temps, el propi catalanisme no era independentista. Durant més de cent anys, el catalanisme ha intentat reformar Espanya, ha intentat modificar Espanya, acostar-lo a

Europa, durant més de cent anys. I durant cent anys, ens hem trobat amb una paret, no només d'una involució en aquest cas dels últims anys, sinó amb una paret d'un país que no volia reformar en aquest sentit, que no volia acceptar la seva plurinacionalitat, que no volia acceptar que no tot és Castella i el centralisme, i que des de Madrid s'havia de decidir tot.

I han passat molts anys en què el catalanisme s'ha explicat a fora, a dintre, arreu, i l'únic que s'ha trobat és una paret de granit. Aleshores, des de fa uns anys, hi ha hagut un atac que ha volgut recentralitzar absolutament, i en veiem exemples. Fa uns mesos vèiem cada divendres que havíem d'esperar la roda de premsa posterior al consell de ministres, per veure en què recentralitzava l'Estat. Una LOAPA constant –constant– i això és un projecte polític defensat pel Partit Popular, que ha tingut la majoria absoluta en aquests anys, però també defensat pel Partit Socialista, que no obre la boca i que no defensa en cap cas l'estat de les autonomies.

I també és veritat que és un projecte que s'ha anat instal·lant en la pròpia opinió pública espanyola, i quan avui en dia veus les enquestes de quin és el model d'estat preferit per les persones que viuen a Espanya, cada vegada més és un estat centralista unitari. Per tant, ja no es vol tampoc ni tan sols l'estat de les autonomies, que és el que la Constitució del 78 va permetre.

Per tant, aquest procés polític que està vivint Catalunya, i totes aquestes reivindicacions i totes aquestes queixes, és simplement la constatació d'una voluntat política que no ve de Catalunya sinó que és com a reacció a un capteniment i a un projecte polític de tenir un estat unitari a l'estil francès, que ve des d'Espanya, i que el recull sobretot el seu partit, però no només el seu partit, i que l'opinió pública també recolza. Per tant, Espanya és molt bonica i seguirem viatjant, seguirem gaudint de la seva gastronomia i de les seves *fantásticas gentes*, com deia la senyora Soraya Sáez de Santamaría en un tuit ahir, però aquest país ha de fer el seu camí, que és un camí diferent, des del respecte, des del diàleg, i tenint com a veïns un estat espanyol com tindrem el francès. Però vostès no poden dir que no estan actuant de manera absolutament, sí, amb mala fe, respecte de molts temes de gestió en els últims anys.

Per tant, jo entenc que això pugui cansar molta gent, aquest discurs. A mi també em cansa, tant de bo no haguéssim d'estar parlant d'aquestes coses. Però negar-ho és una ingenuïtat.”

La votació dona el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

16.- MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ALTERNATIVA D'UNITAT POPULAR (CAV-PA),ICV-E, ERC-E, CDC, VxR I PSC EN SUPORT A LA REGIDORA DE BADALONA FATIMA TALEB I CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA A LES NOSTRES CIUTATS (EXP. 000024/2017-ALCALDIA)

El passat 30 de gener, la regidora de Guanyem Badalona En Comú, Fàtima Taleb, va publicar una carta en què denunciava els constants atacs de caire racista que pateix a la

seva ciutat. Concretament, denunciava dos episodis molt recents, que se sumen a una llarga llista d'altres atacs que ve patint «des de fa un any i mig», és a dir, des que és regidora de l'Ajuntament de Badalona i s'ha convertit en una cara visible de la comunitat musulmana de Badalona

Aquests atacs responen, tal com expressa la regidora Taleb en la seva carta, a la política de criminalització desenvolupada en els darrers anys, destinada «a sembrar l'odi i a dividir la ciutadania, vinculant els problemes com la pobresa, l'atur i la falta de seguretat a l'arribada de persones de procedència estrangera o fins i tot vinculant el terrorisme a l'Islam».

Pels fets exposats, es proposa al plenari de l'ajuntament de Rubí el següent acord;

- Instar l'Ajuntament de Rubí a solidaritzar-se i donar suport públic a la regidora Fàtima Taleb i a treballar per no permetre cap espai per al racisme i la xenofòbia als nostres carrers, així com a les administracions públiques.

Intervencions:

El senyor Sánchez:

“Gràcies. Sorprèn haver de defensar aquesta declaració de suport. Sorprèn i decep, i és una decepció més en aquest ple. Vagi per endavant que des del Grup Municipal de l'AUP sempre, i quan dic sempre és sempre, estarem al costat de la dignitat humana. Sempre davant de qualsevol que cregui que pot imposar o que pot sotmetre. Anem a la moció.

Fàtima Taleb, regidora de Badalona. Dona, musulmana i d'esquerres. Potser és per algun d'aquests elements que alguns considera que no paga la pena emparar la seva defensa ni recolzament. No aprovar el suport a la senyora Taleb és emparar la xenofòbia, el feixisme més ranci que es fonamenta en la deshumanització d'un col·lectiu per construir la seva força. Nosaltres, en contra d'ells.

També és una manera d'afiançar un sostre de vidre, una barrera invisible poc perceptible, que segrega la vida política de la construcció col·lectiva de les nostres ciutats a determinats perfils. Si emparem que un polític pugui ser insultat o vexat per la seva condició de dona, o per la seva gran creença o cultura, per la seva imatge o per la seva condició sexual, estem dient que la política és un àmbit limitat a homes blancs heterossexuals de classe mitjana-alta, i de tradició jueu-cristiana, i que la resta no són benvinguts.

Perquè en aquesta sala de plens tots coneixem la pressió de ser persones públiques, tots hem hagut de donar explicacions sobre una votació o un article, però si a aquesta pressió inherent li afegim la de poder ser atacat per ser diferent al cànon establert, estem purgant i som còmplices i, per tant, culpables. Pensin-s'ho quan votin.”

El senyor García:

“Sí. Molt breument. Bé, nosaltres condemnem qualsevol atac xenòfob o racista, sigui qui sigui la víctima. I no entendrem, o no entendríem, que aquesta moció pugui no ser aprovada per unanimitat en aquest ple municipal. De la mateixa manera que no hauríem entès que no s’hagués aprovat per unanimitat la declaració institucional en solidaritat amb l’alcalde de Terrassa, senyor Jordi Ballart, per actes homòfobs. Gràcies.”

El senyor Cobo:

“Gracias, alcaldesa. Muy brevemente. Nosotros vamos a apoyar esta moción, por la propia prensa, por las propias personas que son los personajes de estos hechos que se mencionan en la moción, ambas partes. Parece ser que no era una cuestión de nada, ni de racismo ni de machismo, por las propias personas que han hablado en prensa. Parece ser que todo vino por un problema a la hora de aparcar. En cualquier caso, desconozco realmente si fue así o no, y si fue por racismo o por cualquier otra razón, y si no lo fue también, la violencia de por sí es condenable. Nosotros nos sumaremos sin ningún problema a esta moción.

Únicamente matizar esto, y recoger sus palabras de que la violencia siempre, siempre, siempre, la van a condenar, independientemente del concejal, del partido que la sufra. Me lo apunto para el futuro, y ojalá que nunca tengamos que hacer más mociones o condenar más actos de ningún tipo que conlleven a violencia. Gracias.”

La senyora García:

“Molt breument, perquè ens hem sumat a la presentació d’aquesta moció, anava a dir d’aquesta declaració institucional però no, perquè no ho és. Ens sap greu realment que l’ajuntament no pugui dir, com a ajuntament ni com a institució, de forma plena, que s’ha sumat a les denúncies d’aquests fets. Ens sap greu que representants públics no siguin capaços de defensar amb la contundència que requereix un dels principis essencials del nostre ordenament jurídic. Penso que és la igualtat de totes, totes les persones. En tot, però també i especialment en aquest cas, en l’exercici de l’activitat pública o política. Crec que això una mica ens empobreix, tant com a ajuntament com a municipi.”

La senyora Soler:

“Gràcies. Com no podia ser d’una altra manera, des d’Esquerra Rubí ens sumem a la presentació d’aquesta moció, i ens sumem també a la sorpresa que aquesta moció no sigui una declaració institucional. I amb ella, amb aquesta adhesió, volem expressar el nostre rebuig absolut a qualsevol tipus de violència i discriminació, del tipus que sigui i pel motiu que sigui. I és a les nostres mans que casos com el de la Fàtima no tornin a succeir.

No podem criminalitzar una persona pel seu origen racial, perquè ha nascut en un país diferent al nostre, i té un color de pell més fosc, parla una altra llengua i té una cultura i uns costums diferents. Com seria aquest món si no existissin diferents races, llengües, colors de pells, cultures i costums diversos? Seria pobre, molt pobre. Perquè el món és bonic perquè és divers, i la bellesa d’aquest món rau en la gran diversitat de les persones que l’habiten. No l’empobrim, si us plau. No contribuïm a generar odi i violència, no fem campanyes ofensives menyspreadores i discriminadores per guanyar vots, si us plau. Siguem persones humanes, que sembla que aviat deixarem de ser éssers humans per només ser éssers. Perquè amb aquestes campanyes, l’únic que fem és fomentar l’odi i la violència, i després

passen actes com els que van succeir el passat mes d'agost a Barcelona, en què una dona i el seu marit, una dona embarassada de 40 setmanes, va ser colpejada a Barcelona l'estiu passat perquè portava el *niqab*, i uns neonazis pel carrer la van colpejar, els van agredir i els van insultar. Si us plau, amb campanyes com les que estem acostumats a veure d'alguns partits, si us plau, l'únic que fan és fomentar aquests actes, fomentar aquesta agressivitat, fomentar aquesta violència. Respectem-nos, som diversos, som plurals, respectem aquesta diversitat. No podem estar atacant les persones per la seva condició de raça, d'origen, de cultura, del que sigui. No pot ser. I no pot ser que com a ple municipal no portem aquesta moció com a declaració institucional de consistori. Gràcies."

La senyora Marta García:

"Gràcies. Des del nostre Grup Municipal Socialista, i d'acord als nostres valors que defensem, sense cap dubte compartim aquesta declaració. Ens manifestem en contra del racisme i rebutgem les actituds patides per la regidora de Badalona. En aquest cas, jo diria que s'ha visualitzat, no ho he sabut trobar en català, *el colmo de los colmos*, per ser dona musulmana i per treballar i tenir justament en la seva trajectòria civil i política, un paper actiu per combatre aquestes actituds.

Si se'm permet dir això més personal, vaig tenir l'oportunitat de tenir a la Fàtima de companya a la feina, en una entitat al casc antic de Barcelona, on la nostra funció i la seva en concret era de –ara m'he posat nerviosa i tot– fer de mediatra comunitària, amb persones nouvingudes del Marroc, per mitjançar conflictes, per trencar prejudicis i fent respectar i fent entendre la seva cultura, les creences, la diversitat. I la seva elecció i creença com a dona musulmana va ser la polèmica del *xador*, fa uns 12 anys o 13. I acompanyant la integració des de la tolerància, la convivència plural i el paper de la dona amb drets civils en el món de l'Islam.

Passen els anys, han passat els anys, i malauradament ara ho ha patit ella, el que estava mediant. Seguim amb la necessitat de treballar aquests discursos de xenofòbia que tornen a ressorgir. Aquest va ser el motiu particular de la Fàtima de vincular-se a la política, de ser regidora, ser la cara visible i representar el col·lectiu, la comunitat musulmana, que s'ha assentat i que té dret a vot en moltes de les nostres ciutats, com és el cas de Rubí. Podria haver passat a Rubí. Dins de la democràcia, ella volia fer aquest paper. Per tant, ens solidaritzem amb la Fàtima.

En aquest sentit, a Rubí hi seguirem treballant. Com sabeu, recentment hem presentat el Pla d'acollida i convivència en la diversitat, i un dels eixos, i on hem insistit en el nostre enfocament, ha estat precisament el treball comunitari, el treball de sensibilització i el treball de trencar aquests prejudicis. I treballarem també perquè a la nostra administració no es doni mai una situació així, de discriminació cap a un càrrec electe per cap motiu. Gràcies."

La votació dóna el següent resultat:

La moció s'aprova per unanimitat.

17.- ASSUPMTES URGENTS

No n'hi ha.

18.- PRECS I PREGUNTES.

El senyor García:

“Sí, gràcies de nou. Tenim dos precs. El primer, demanem que es facin les gestions oportunes amb la Diputació o qui correspongui, per il·luminar adequadament la zona on està el pas de vianants per creuar per sota de l'autopista per anar fins a l'Eroski de Sant Cugat. En concret, el pas de vianants del costat de l'Eroski, ja que del costat del Leroy Merlin està ben il·luminat.

I el segon prec, demanem que es tornin a instal·lar senyals de perill per zona escolar al pas de vianants que està al costat del Foix, ja que fa temps van desaparèixer, o les van fer desaparèixer millor dit. Gràcies.”

El senyor Puig:

“Tres qüestions, ràpidament. Primer, saber si l'ajuntament té intenció d'invertir en tecnologies per evitar els constants problemes en els servidors de l'ajuntament. Tenen intenció de resoldre aquesta qüestió aviat? Sí o no.

Següent tema, sobre els bidells de l'ajuntament a les escoles. Se'ns ha explicat que només hi ha una sola persona per cobrir les baixes, i si hi ha més d'una baixa es queda sense servei. Saber si això és així, i si es buscarà una solució definitiva per a aquesta qüestió.

I tercera pregunta. A la C-1413, a la comarcal, en el seu moment es va expropiar un tros de terreny a una empresa fa més de cinc anys, al costat de la nau..., l'empresa concretament és Bombas Elías, i volem saber si després de cinc anys d'haver fet aquesta expropiació, el motiu pel qual se'l expropiava era per fer un vial, i aquest vial encara no està fet després de cinc anys, o més de cinc anys. Saber si aquest projecte està redactat, i quin calendari es preveu per executar-lo. Gràcies.”

La senyora Gascón:

“Jo, abans de començar amb els precs, sí que voldria demanar que a l'hora de redactar les preguntes que fem als precs, i les respostes, que es redactin bé perquè sovint, en els últims documents, fem una afirmació i es planteja com una pregunta, llavors... Bé, no està ben redactat.

I després, també una mica de serietat, i és el segon cop ja que ho demano, a l'hora de donar respostes. Nosaltres, per exemple, afirmem que hi ha *reggaeton* a la pista de gel, i se'ns contesta confirmant-nos que sí, que hi ha *reggaeton*. Nosaltres el que demanàvem és que es tragués el *reggaeton* i aquest tipus de música, que creiem que no són educatives per als infants i per als usuaris d'aquest espai. Llavors, en aquest sentit, torno a preguntar si es

revisarà en futurs actes i activitats quin tipus de música es dona o es posa en aquestes activitats.

Després, també recordar que falten les respostes dels precs de febrer, i també de la comissió d'Alcaldia, que se'ns va dir que se'ns donarien i encara no se'ns han donat.

I després, una altra cosa que volia comentar és que a la moció de Decidim.Barcelona, una cosa que se m'he oblidat de dir que el que sí que es va constatar en aquell procés participatiu dels quatre projectes, és que la gent té ganes de dir la seva, sobretot en temes de mobilitat i espai urbà. I quan vam presentar aquella moció per crear una taula de mobilitat i espai urbà, que al final només es va acabar fent pels polítics, una mica el que volíem era donar resposta a aquestes demandes que hi ha de la ciutadania. Com a reflexió per a l'equip de govern, si es replanteja aquesta taula i li vol donar el contingut que nosaltres li volíem donar en el seu inici.

Pel que fa als precs, des de l'escola bressol, les treballadores tenim constància que porten – de La Lluna, perdó, escola bressol La Lluna– temps reivindicant qüestions de la seva situació laboral, i voldríem demanar que se'ls atenguin aquestes qüestions, i que se'ls resolguin el més aviat possible.

Després, una altra qüestió és que ara estem amb tot això dels residus, i avui pensava que cada ple generem ampolles de plàstic. Si es pot canviar per ampolles de vidre, i que siguin retornables, com a mesura i com a exemple de l'Administració.

A veure què més volia preguntar... Un moment, eh?

Això. En el tema del tanatori, que se'ns ha dit que ja hi ha un projecte i que està en ment la redacció d'un projecte, voldríem tenir aquest projecte i que se'ns especifiqui a quina partida pressupostària es pensa fer aquesta ampliació. I com que teòricament s'ha pogut trencar el monopoli a partir de la llei aprovada, doncs, que es doni informació a la ciutadania de com poden contractar altres serveis que no sigui l'empresa Truyols.

Què més?

Després, a la cantonada del carrer Priorat, avinguda Castellbisbal, a Can Serrafosà, hi ha un senyal de trànsit tirat. No sé si s'ha retirat, si es pot retirar...

Hi ha un sot també davant del pàrquing del Rubí + D, aquell més petit que hi ha mirant cap a..., bé, davant de la pista Francesc Calvo Sotelo. Si es pot arreglar.

Després, en el parc que hi ha davant de l'escola Rivo Rubeo, el cautxú ja està trencat. Si es pot reparar o bé pensar una alternativa al cautxú.

Sobre el pàrquing Onze de Setembre, que recordem, fa un mes exactament els veïns van fer una roda de premsa queixant-se del servei, nosaltres vam demanar una reunió juntament amb els veïns i l'equip de govern, se'ns va dir que només ens reuniríem amb els veïns, però aquesta reunió no ha tingut lloc. Voldríem saber per què. I en tot cas, que es reunixin amb ells per solucionar els problemes, i també quines mesures ha pres l'ajuntament per solucionar aquests problemes.

També voldríem demanar si s'ha executat la taxa per cobrar en els caixers que hi ha en el carrer, que és una de les propostes que vam fer per les ordenances fiscals del 2016 i que es van acceptar. Quants diners s'han recaptat a partir d'aquesta taxa?

També, en referència al tema de les mocions, les esmenes, com a mínim a nosaltres, ens han arribat un o dos dies abans. Sí que demanàriem que ja que les entreguem quinze dies abans, doncs, que l'equip de govern faci l'esforç d'intentar negociar amb una mica més de temps, i així arribem al ple amb totes les versions finalitzades.

I després, l'última pregunta és: per a la festa major del 2016 es va encarregar un vídeo del *making off* de festa major, que va costar 7.151 euros, i no s'ha publicat. Volíem saber per què no s'ha publicat, i quins eren els motius o els objectius de fer aquest vídeo, i si es tornarà a fer el 2017. Gràcies."

El senyor Capolat:

"Un parell de preguntes. Veig que a vostès els contesten les preguntes que fan a les comissions informatives. Jo les rebo, les respostes a les seves preguntes. Solament era demanar si hi ha algun motiu pel qual les preguntes que vam presentar a quatre comissions informatives prèvies al ple de gener, no se li ha contestat cap a aquest grup, quan hem vist que la resta de grups, amb més o menys encert, sí que s'han contestat.

La segona qüestió és preguntar si l'emissió que s'ha fet avui en streaming estarà disponible per als grups municipals, estarà penjada a la xarxa per a aquells que no l'han vist en directe i la puguin veure en diferit. Quin serà l'ús que en podrem fer d'aquest material, en el benentès que, interpretem nosaltres, és propietat de tots, com a mínim els que hem participat en aquest ple."

La senyora alcaldessa:

"El vídeo quedarà gravat i penjat, sí. Si ho han resolt, crec que sí. Ara, quan sortim, ho acabem de constatar, però sí. Acabaríem aquí el ple municipal, sí, senyora secretària?"

L'alcaldeessa aixeca la sessió, de la qual estenc, com a secretària, aquesta acta.

La secretària

Vist i plau
L'alcaldeessa

ⁱ <https://www.ocu.org/dinero/segueros/informe/servicios-funerarios-morir-sale-carro>

ⁱⁱ http://funerariaterrassa.cat/wp-content/uploads/2015/04/tarifes_2017_web2.pdf

ⁱⁱⁱ http://www.ara.cat/societat/FCC-recollida-descombraries-defraudar-Barcelona_0_1688831202.htmlhttp://cat.elpais.com/cat/2016/11/16/catalunya/1479324578_359932.html?rel=mas

^{iv} <https://directa.cat/actualitat/lajuntament-de-badalona-denuncia-que-lempresa-fcc-hauria-defraudat-128-milions>http://cat.elpais.com/cat/2016/11/21/economia/1479737886_892494.html

^v <https://directa.cat/smatsa-hauria-cobrat-sis-milions-deuros-en-sobrecostos-sabadell><http://www.vilaweb.cat/noticies/sabadell-demana-la-nul%C2%B7litat-del-servei-de-neteja-per-detectar-un-sobrecost-de-6-milions/>

^{vi} <http://www.rubitv.cat/20161130/11727/l-ajuntament-no-encarregara-cap-auditoria-d-fcc-ja-que-confia-en-els-seus-mecanismes-de-control-propis>